

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2009

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΙΓ '

Πέμπτη 2 Ιουλίου 2009 (απόγευμα)

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επί του Κανονισμού, σελ. 793, 794, 795, 796, 797
2. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 785, 796, 810

B. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί της αρχής και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης: «Διασυνοριακές Συγχω-
νεύσεις Κεφαλαιουχικών Εταιρειών», σελ. 783

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί του Κανονισμού:

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Ε., σελ. 795, 796, 797
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α., σελ. 794, 795, 796
ΜΠΟΥΓΑΣ Ι., σελ. 797
ΣΟΥΡΛΑΣ Γ., σελ. 793, 795, 796, 797

B. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ Α., σελ. 796
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ε., σελ. 810
ΤΣΙΡΩΝΗΣ Δ., σελ. 785, 810

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης:

ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ Ε., σελ. 789, 790
ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Κ., σελ. 790, 791, 792
ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Ε., σελ. 795, 796, 797, 801, 802, 803
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ., σελ. 793, 803, 810
ΓΕΙΤΟΝΑΣ Κ., σελ. 792
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α., σελ. 794, 795
ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ Α., σελ. 796, 804, 805, 809
ΚΑΡΠΟΥΖΑΣ Α., σελ. 784
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π., σελ. 794, 805, 806, 809
ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ Ι., σελ. 798
ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ Δ., σελ. 787
ΜΠΟΥΓΑΣ Ι., σελ. 783, 792, 794, 796, 797, 799, 800, 802, 803, 808, 810
ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ Π., σελ. 797, 798
ΤΣΙΡΩΝΗΣ Δ., σελ. 785, 810

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΒ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΙΓ'

Πέμπτη 2 Ιουλίου 2009 (απόγευμα)

Αθήνα, σήμερα στις 2 Ιουλίου 2009, ημέρα Πέμπτη και ώρα 18.04' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Α' σύνθεση) για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΟΥΡΛΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμεθα στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης: «Διασυννοιακές Συγχωνεύσεις Κεφαλαιουχικών Εταιρειών».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίαση της 25.6.2009 τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε δύο συνεδριάσεις. Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθεί το νομοσχέδιο επί της αρχής.

Ο Γενικός Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας κ. Τραγάκης ορίζει Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο τον κ. Καραμάριο. Ο κ. Χαλβατζής Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος ορίζει Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπο την κ. Μανωλάκου. Ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλαβάνος ορίζει ειδική αγορήτρια την κ. Ευαγγελία Αμμανατίδου-Πασχαλίδου. Και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συνα-

γερμού κ. Βορίδης ορίζει ως ειδικό αγορητή τον Βουλευτή κ. Βελόπουλο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Θα ήθελα να κάνω ορισμένες νομοτεχνικές βελτιώσεις τις οποίες θα διανεύουμε.

Τις διαβάζω: Στο άρθρο 11 παράγραφος 1 διαγράφονται οι λέξεις «τους εταίρους της μειοψηφίας και...».

Στο άρθρο 14 τίθεται προσθήκη επί του τίτλου: «... στα όργανα της διοίκησης», καθώς επίσης αναμορφώνεται η παράγραφος 1 του άρθρου 14 ως εξής: «Με την επιφύλαξη..., η προκύπτουσα από διασυννοιακή συγχώνευση εταιρεία με έδρα την ημεδαπή υπόκειται στους ισχύοντες στην ημεδαπή κανόνες, όσον αφορά τη συμμετοχή των εργαζομένων στη διοίκηση της εταιρείας.».

Και στο άρθρο 17 τίθεται προσθήκη επί του τίτλου: «Ισχύς διατάξεων».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Να κατατεθούν για τα Πρακτικά κύριε Υπουργέ και να διανεμηθούν στους συναδέλφους.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Θα διανεμηθούν στους συναδέλφους.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Ανάπτυξης κ. Ιωάννης Μπούγας καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις οι οποίες έχουν ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Καρπούζας.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΑΡΠΟΥΖΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατά τη διάρκεια των δύο τελευταίων δεκαετιών η ανθρωπότητα βρίσκεται αντιμέτωπη με μία σειρά γεγονότων, πολιτικών και κοινωνικών εξελίξεων που έχουν άμεσες επιπτώσεις στη ζωή των ανθρώπων. Η ραγδαία αύξηση του πληθυσμού της υφελίου με τη συγκέντρωσή του σε μεγάλα αστικά κέντρα, η έξαρση της μετανάστευσης-λαθρομετανάστευσης, η έκρηξη της ανεργίας, η υποβάθμιση του περιβάλλοντος δημιουργούν ασφυκτικές καταστάσεις για ολόκληρο τον πλανήτη.

Στο πλαίσιο αυτών των εξελίξεων και κάτω από τις επιπτώσεις της παγκοσμιοποίησης η οποία εκδηλώνεται και με την ελεύθερη διακίνηση των κεφαλαίων, των μέσων παραγωγής, της τεχνολογίας και της εργασίας καθώς και με την αναδιάρθρωση του χώρου και του χρόνου στο πλαίσιο των νέων τεχνολογιών, της πληροφορικής και των επικοινωνιών, όλες οι χώρες αναζητούν τρόπους συνεργασίας σε όλους τους τομείς για την αντιμετώπιση των δυσμενών επιπτώσεων που δημιουργούνται. Η αναζήτηση πεδίων προσέγγισης σε ένα περιβάλλον εξελίξεων αποτέλεσε διαχρονικά την κύρια ενασχόληση των διεθνών οργανισμών, αλλά και των κυβερνήσεων όλων των κρατών. Οι επερχόμενες ραγδαίες εξελίξεις ήταν ορατές. Καθορίζουν όμως την πορεία των προσπαθειών μας για την εφαρμογή ενός αναθεωρημένου μοντέλου συνεργασίας σε όλα τα επίπεδα.

Ακόμη, από τη μεταπολεμική εποχή, η προσφορά και η ζήτηση εργασίας για την αποκατάσταση των καταστροφών και τη δημιουργία υποδομών ήταν σε πρώτη προτεραιότητα, όπως και η εξεύρεση απαραίτητων κεφαλαίων για την επίτευξη του στόχου. Η διαμόρφωση τότε ενός ιδεολογικού και πολιτικού περιβάλλοντος Ανατολής-Δύσης και η καθιέρωση του λεγόμενου ψυχρού κλίματος μεταξύ των δύο συνασπισμών, αποτέλεσαν στο παρελθόν αρνητικούς παράγοντες για τη μετέπειτα συνεργασία τους.

Η συνεχής όμως προσπάθεια για αρμονική συνύπαρξη και συνεργασία, αλλά και οι διαχρονικές απαιτήσεις των λαών άνοιξαν νέους ορίζοντες και συνέβαλαν στη σταδιακή προσέγγιση κοινωνιών με διαφορετική κουλτούρα και στη δημιουργία κλίματος συνεργασίας σε όλες τις κατευθύνσεις.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση -και όχι μόνο- βρίσκεται εδώ και πολλά χρόνια σ' ένα κρίσιμο σταυροδρόμι. Έγιναν βέβαια και γίνονται βήματα πολιτικής ενοποίησης αλλά και οικονομικής συνεργασίας. Τα ερωτήματα όμως γύρω από το μέλλον της ευρωπαϊκής ενοποίησης, ιδιαίτερα εξαιτίας της σημερινής παγκόσμιας οικονομικής κρίσης, επιτείνονται. Σήμερα όσο ποτέ χρειαζόμαστε περισσότερη και όχι λιγότερη Ευρώπη. Η δημιουργία κανόνων λειτουργίας με τη θέσπιση νόμων εκ μέρους των συμβαλλομένων πλευρών, η επικύρωση κοινοτικών Οδηγιών δίνουν τη δυνατότητα σε επιχειρήσεις και φυσικά πρόσωπα να συνεργαστούν στην κατεύθυνση της κοινής προσπάθειας για τη δημιουργία βιώσιμων και λειτουργικών επιχειρήσεων, την ανάκαμψη της οικονομικής κρίσης και τη διασφάλιση θέσεων εργασίας.

Η Κυβέρνηση δια του αρμόδιου Υπουργείου Ανάπτυξης κατέθεσε το σχέδιο νόμου με τίτλο: «Διασυννοριακές Συγχωνεύσεις Κεφαλαιουχικών Εταιρειών», το οποίο έχω την τιμή να εισηγούμαι.

Στόχος αυτού του νομοσχεδίου είναι η ενσωμάτωση της κοινοτικής οδηγίας 56/2005 που διευκολύνει τις διασυννοριακές συγχωνεύσεις εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης μεταξύ των κεφαλαιουχικών εταιρειών, δηλαδή των ανωνύμων εταιρειών και των εταιρειών περιορισμένης ευθύνης, αλλά και των ευρωπαϊκών εταιρειών του Κανονισμού 2157/2001, τις οποίες διέπει η νομοθεσία διαφορετικών κρατών-μελών. Έτσι επιτυγχάνεται η απλοποίηση της διαδικασίας που ακολουθούσαν μέχρι σήμερα οι ενδιαφερόμενες εταιρείες σε περιπτώσεις διασυννοριακής συγχώνευσης και δεν θα χρειάζεται πλέον να προσφεύγουν σε πολύπλοκες και δαπανηρές λύσεις. Πρέπει ιδιαίτερα να τονιστεί ότι σήμερα, σε περίοδο οικονομικής κρίσης το νομοσχέδιο αυτό ανα-

μένεται να βοηθήσει τις επιχειρήσεις που προέρχονται από μικρές χώρες και μικρές αγορές, όπως η ελληνική, κάτι που αποτελεί κύριο στόχο του νομοσχεδίου.

Η αποδοχή αυτής της κοινοτικής οδηγίας είναι αποτέλεσμα μακροχρόνιων προσπαθειών και διαβουλεύσεων. Έρχεται να καλύψει ένα μεγάλο νομικό κενό στις διεθνείς συναλλαγές, σ' ένα διεθνοποιημένο επιχειρηματικό και οικονομικό περιβάλλον που απαιτεί συνεργασία αλλά και κοινές επιχειρηματικές δραστηριότητες εντός και εκτός των άμεσων δραστηριοτήτων των επιχειρήσεων, που θα εξασφαλίσουν τη βιωσιμότητά τους αλλά και την καλύτερη πρόσβαση στην παγκόσμια αγορά.

Η εφαρμογή του μοντέλου συγκέντρωσης επιχειρήσεων επιτυγχάνεται μέσω διασυνοριακής συγχώνευσης, κατά την οποία εξασφαλίζεται η ένωση των επιχειρήσεων με καθολική διαδοχή των περιουσιών δύο ή περισσότερων εταιρειών που εδρεύουν σε διαφορετικά κράτη, χωρίς εκκαθάριση, κατά τρόπο ώστε μία από αυτές να παύει να υπάρχει.

Η προκύπτουσα από την συγχώνευση αποτελεί συνέχεια των συγχωνευμένων. Όλοι οι μέτοχοι της εξαφανιζόμενης εταιρείας μετέχουν στη νέα εταιρεία. Η δυνατότητα που δίνεται με μόνο μία πράξη να περιέλθει η περιουσία μίας ή περισσότερων εταιρειών σε άλλη διασφαλίζει τη νομική συνέχεια αυτής, τη συνέχεια των νομικών προσώπων αλλά και την πλήρη αξιοποίηση της δυναμικότητας που προκύπτει από τη συγχώνευση.

Στην ανάγκη κάλυψης του νομικού κενού και την καθιέρωση ενός ενιαίου κανονιστικού πλέγματος που θα καθορίζει τις διασυνοριακές συγχωνεύσεις στοχεύει η υπό ενσωμάτωση με τον παρόντα νόμο οδηγία, η οποία παρέχει στις ευρωπαϊκές εταιρείες ένα κατάλληλο μέσο το οποίο θα καθιστά νομικά δυνατή την υλοποίηση των διασυνοριακών συγχωνεύσεων.

Το πεδίο αυτής της εφαρμογής καλύπτει όλους τους τύπους κεφαλαιουχικών εταιριών. Ισχύει εδώ η αρχή ότι για κάθε συμμετέχουσα σε διασυνοριακή συγχώνευση εταιρία και για ζητήματα ή προϋποθέσεις που απαιτούνται στη διάρκεια της προπαρασκευαστικής διαδικασίας της συγχώνευσης υπόκεινται στις διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας, ενώ για ζητήματα διασυνοριακής φύσης, όπου απαιτείται ομοιόμορφη νομική μορφή, ισχύουν οι διατάξεις της κοινοτικής οδηγίας.

Πιο αναλυτικά, θεσμοθετούνται δύο κύριες μορφές διασυνοριακής συγχώνευσης: Η συγχώνευση με απορρόφηση και η συγχώνευση με σύσταση νέας εταιρείας, όπως και η απλοποιημένη περίπτωση της απορρόφησης από εταιρεία που κατέχει το σύνολο των τίτλων.

Επιτυγχάνεται επίσης η δυνατότητα συγχώνευσης εταιρειών διαφορετικού τύπου, όπως της ελληνικής ανωνύμου εταιρείας και της γερμανικής GmbH. Εξασφαλίζεται διαφάνεια στην όλη διαδικασία καθ' ότι το παρόν σχέδιο νόμου προβλέπει τη σύσταση, πρώτον, κοινού σχεδίου διασυνοριακής συγχώνευσης από τις διοικήσεις των εταιρειών, δεύτερον, έκθεσης για τη συγχώνευση από τα όργανα διοίκησης κάθε εταιρείας χωριστά και τρίτον, έκθεσης από ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες, η οποία συντάσσεται σύμφωνα με τα όσα προβλέπονται στον κωδικοποιημένο νόμο 2190/1920 «Περί ανωνύμων εταιρειών». Η έκθεση αυτή βέβαια δεν είναι απαραίτητη στην περίπτωση που υπάρχει πλήρης συμφωνία από τους εταίρους.

Προβλέπονται επίσης μέτρα προστασίας της μειοψηφίας των εταίρων σε περίπτωση που αυτοί δεν συμφωνούν με την απόφαση της Γενικής Συνέλευσης.

Παράλληλα προβλέπονται μέτρα για την προστασία των δικαιωμάτων των πιστωτών. Όλες οι πράξεις και οι διατυπώσεις που προηγούνται της συγχώνευσης διαφυλάσσονται και πιστοποιούνται από την αρμόδια Υπηρεσία του Υπουργείου Ανάπτυξης. Εφόσον η προκύπτουσα εταιρεία έχει έδρα τη χώρα μας η συγχώνευση καταχωρείται στο Γενικό Εμπορικό Μητρώο, χωρίς δυνατότητα ακύρωσης αυτής.

Ιδιαίτερη αναφορά γίνεται στο νομοσχέδιο αυτό για την προστασία των δικαιωμάτων των εργαζομένων. Θεσπίζεται η συμμετοχή τους στην προκύπτουσα εταιρεία. Εξασφαλίζονται τα δικαιώματά τους στο πλαίσιο της νέας εταιρείας και προβλέπονται ρυθμίσεις για τη συμμετοχή στη διοίκηση της εταιρείας.

Τέλος, για μεγαλύτερη ασφάλεια δικαίου και για την πλήρη κά-

λυση των θεμάτων που μπορεί να προκύψουν από την εφαρμογή του νόμου αυτού προβλέπεται η συμπληρωματική και αναλογική εφαρμογή των διατάξεων της ελληνικής νομοθεσίας «περί συγχωνεύσεων ανωνύμων εταιρειών και εταιρειών περιορισμένης ευθύνης».

Η ενσωμάτωση της κοινοτικής οδηγίας 56/2005 θεωρείται σημαντικό βήμα στο πλαίσιο των προσπαθειών της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την προώθηση της στρατηγικής της Λισαβόνας. Οι κοινοτικές οδηγίες γενικώς θεσπίζονται σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας. Ο επιδιωκόμενος στόχος δεν επιτυγχάνεται δυστυχώς επαρκώς από τα κράτη- μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μπορεί όμως να επιτευχθεί καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο. Πρέπει να σημειωθεί ακόμη ότι το ζήτημα της διασυνοριακής μεταχείρισης των διασυνοριακών συγχωνεύσεων έχει ήδη ρυθμιστεί από την οδηγία 90/434 του Συμβουλίου, στις 23-7-1990, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς για τις συγχωνεύσεις των επιχειρήσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα πρέπει να διακρίνουμε τους στόχους αλλά και τα θετικά αποτελέσματα που θα προκύψουν από την εφαρμογή αυτού του νομοσχεδίου. Θα ήθελα επίσης να αναφέρω ότι το νομοσχέδιο αυτό πριν από την κατάθεσή του στη Βουλή είχε τεθεί σε δημόσια διαβούλευση και αναρτήθηκε στο διαδίκτυο στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Ανάπτυξης. Δεν υπήρξαν αντιδράσεις αρνητικές από τους κοινωνικούς εταίρους και από τους συναρμόδιους φορείς.

Ολοκληρώνοντας την εισήγησή μου θα ήθελα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να προτείνω όλοι οι συνάδελφοι να εκτιμήσουν τα θετικά στοιχεία και τα οφέλη που θα προκύψουν από την ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου που θα ενσωματώνει την κοινοτική οδηγία στην ελληνική νομοθεσία και να ψηφίσουν το εισηγούμενο νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Καρπούζα.

Ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ κ. Τσιρώνης έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υφυπουργέ, πίστευα ότι σήμερα θα είχαμε ένα ήσυχο απόγευμα. Είχαμε συμφωνήσει, είχαμε κάνει μια πάρα πολύ αναλυτική συζήτηση και επί της αρχής και επί των άρθρων στην αρμόδια Κοινοβουλευτική Επιτροπή, είχαμε συμφωνήσει στο νομοσχέδιο, στις βασικές διατάξεις. Δεν είχαμε ψηφίσει τρία άρθρα και είχαμε πει για ποιους συγκεκριμένους λόγους δεν τα είχαμε ψηφίσει και πιστεύαμε ότι σήμερα, εδώ μέσα στην Αίθουσα του Θερινού Τμήματος θα μπορούσαμε πραγματικά να κάνουμε κι ένα βήμα μπροστά, να βελτιώσουμε ακόμη πιο πολύ, αν θέλετε, αυτές τις συγχωνεύσεις των επιχειρήσεων με έναν τέτοιο τρόπο ώστε οι κανόνες οι οποίοι θα θεσπίζονταν να μπορούσαν να προστατεύσουν τους πολίτες κατά βάσαν και φυσικά τους Έλληνες καταναλωτές, οι οποίοι είναι αυτοί που εισπράττουν όλα αυτά τα αποτελέσματα της πολιτικής των συγκεντρώσεων κεφαλαίων και των συγχωνεύσεων οι οποίες γίνονται όλα αυτά τα χρόνια στην ελληνική κοινωνία και στην ελληνική οικονομία. Δυστυχώς όμως η Κυβέρνηση έφερε μία τροπολογία το οποίο είναι ένα νέο νομοσχέδιο, -το νομοσχέδιο είναι δέκα σελίδες, η τροπολογία τριάντα μία σελίδες- ένα νέο νομοσχέδιο, μια διαδικασία η οποία προσβάλλει το Σύστημα, προσβάλλει τον Κανονισμό της Βουλής, αποτελεί ασέβεια προς τη Δημοκρατία, προς τους κοινοβουλευτικούς θεσμούς και υπάρχει περιφρόνηση της Βουλής, της νομοθετικής εξουσίας, αλλά και των μελών του Κοινοβουλίου.

Αυτό θα ήθελα να το επισημαίνω σε όλους τους τόνους. Πρόσφατα έγινε αλλαγή του Κανονισμού της Βουλής. Έχει προβλεφθεί η διαδικασία της διαβούλευσης των νομοσχεδίων εδώ στο Κοινοβούλιο, να υπάρχει δυνατότητα να έρχεται ο Υπουργός να το διαβουλεύεται, να ακούει την άποψή μας, την άποψη των κομμάτων, των κοινωνικών εταίρων και στη συνέχεια να φέρνει το νομοσχέδιο στη Βουλή για να συζητήσουμε.

Δυστυχώς, δεν ακολουθήθηκε καμμία τέτοια διαδικασία και ειδικά το Υπουργείο Ανάπτυξης έχει κάνει καθεστώς και κανόνα -αντί για εξαίρεση- τη διαδικασία της νομοθέτησης με βάση τις

τροπολογίες.

Λυπούμαστε πάρα πολύ. Μας αναγκάζετε –και μας λυπεί το γεγονός– να μην ψηφίσουμε πλέον επί της αρχής αυτό το νομοσχέδιο εξαιτίας αυτής της τροπολογίας. Γιατί έχουμε βασικές διαφωνίες με τον τρόπο της νομοθέτησης. Δεν μπορεί σήμερα να υποχωρεί ακόμα περισσότερο η νομοθετική εξουσία υπέρ της εκτελεστικής εξουσίας.

Η εκτελεστική εξουσία έχει καταλάβει τεράστιο έδαφος. Ήταν ένα σωστό μέτρο του Προέδρου της Βουλής που άλλαξε τον Κανονισμό, ώστε η νομοθετική εξουσία να μπορέσει να ανακτήσει το χαμένο έδαφος, για να μπορούμε να κάνουμε σωστά τη δουλειά μας.

Δυστυχώς, όμως, σήμερα εδώ στο Κοινοβούλιο, το προσβάλλουμε με το χειρότερο τρόπο. Κύριε Υπουργέ, πάρτε πίσω την τροπολογία. Φέρτε την με την κανονική διαδικασία που πρέπει, με την ορθολογική διαδικασία, να τη διαβουλευτείτε πρώτα στη Βουλή, στην αρμόδια επιτροπή, να τη συζητήσουμε, να συζητήσουμε όλα τα ζητήματα.

Είναι πολύ σοβαρά τα ζητήματα της προκήρυξης των προγραμμάτων της έρευνας, της τεχνολογίας και της καινοτομίας, για τα οποία φέρνεται η τροπολογία, τα ζητήματα για το ΕΣΠΑ. Είναι δύομισι χρόνια που καθυστερείτε και έπρεπε ήδη σήμερα να το έχετε κάνει. Είχατε όλο τον απαραίτητο χρόνο. Δεν μπορείτε να λέτε ότι είμαστε στον πρώτο χρόνο, ότι μας πήρε η βία και δεν είχαμε προετοιμαστεί.

Πάτε να εναρμονίσετε κανονισμούς, οι οποίοι έχουν δημοσιευτεί από πέρυσι τον Αύγουστο. Πάτε να εναρμονίσετε το Κοινοτικό Πλαίσιο, το οποίο έχει δημοσιευτεί από το 2006. Έχετε τραγική καθυστέρηση. Δηλαδή, από πέρυσι δεν μπορούσατε να φέρετε αυτήν την τροπολογία, να τη συζητήσουμε με την ορθολογική διαδικασία;

Λυπούμαστε πάρα πολύ. Αυτό εμείς δεν μπορούμε να το ψηφίσουμε. Προσβάλλει πρώτα απ' όλα το Κοινοβούλιο, προσβάλλει τα μέλη του Κοινοβουλίου και προσβάλλει το νέο Κανονισμό της Βουλής που πρόσφατα ψηφίστηκε.

Πάρτε την πίσω, για να ψηφίσουμε επί της αρχής το νομοσχέδιο. Διαφορετικά θα το καταψηφίσουμε. Είμαστε ξεκάθαροι σ' αυτό και δεν μπορούμε να κάνουμε ούτε βήμα πίσω. Είναι θέμα αρχής για το ΠΑΣΟΚ και απευθυνόμαστε και σε όλον τον επιχειρηματικό κόσμο που μας ακούει, ότι το ΠΑΣΟΚ αύριο σαν κυβέρνηση θα φτιάξει αυτό το πλαίσιο, θα αποκαταστήσει το κλίμα και την εμπιστοσύνη στην αγορά, έτσι ώστε να μπορέσει να λειτουργήσει και να μην λειτουργεί με τον τρόπο που λειτουργεί σήμερα.

Σήμερα υπάρχει μια αસυδοσία, όπου τα πρώτα θύματα –αν θέλετε– είναι οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Υπάρχει μια τεράστια συγκέντρωση κεφαλαίων. Υπάρχει μια υπερσυγκέντρωση –θα λέγαμε– και συγχωνεύσεις επιχειρήσεων.

Όλα αυτά οδηγούν την αγορά σε στρεβλώσεις, οδηγούν σε αποτελέσματα, τα οποία δεν μπορούμε σήμερα, κύριε Υπουργέ, να τα αντιμετωπίσουμε. Την πληρώνει ο καταναλωτής, την πληρώνουν οι Έλληνες πολίτες.

Γι' αυτόν το λόγο εμείς θα θέλαμε να αποσύρετε την τροπολογία, προκειμένου να πάμε σε μία κανονική διαδικασία. Όλα σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κινούνται σε μία λογική εισπρακτική και ρουσφετολογική, στη λογική των διευθετήσεων και των τακτοποιήσεων.

Βρήκαμε και το νέο όρο «τακτοποιήσεις». Πριν από δύο εβδομάδες τακτοποιήσαμε τα τουριστικά καταλύματα, χωρίς να υπογράψω το ΥΠΕΧΩΔΕ Ακούσαμε –το ανακοίνωσε χθες ο Υπουργός ΠΕΧΩΔΕ– ότι σήμερα θα έφερνε και την τροπολογία εδώ στη Βουλή –δεν ξέρω αν κατατέθηκε μέχρι αυτήν την ώρα, ενδεχομένως να την κατέθεσε– για τους ημιυπαίθριους χώρους. Και εδώ μιλάμε για μία τακτοποίηση.

Σήμερα μιλάμε για τακτοποίηση, την προηγούμενη εβδομάδα είχαμε τροπολογίες για τα κλιματιστικά, επίσης σήμερα έχουμε την τροπολογία για το ΕΣΠΑ, αύριο ποιος ξέρει τι. Δηλαδή, ο τρόπος που νομοθετούμε κινείται σε μία άλλη λογική που μόνο στόχο έχει η Νέα Δημοκρατία να περιορίσει στις επόμενες εκλογές την ήττα της, ώστε αυτή να είναι η μικρότερη δυνατή. Όλα γίνονται με προχειρότητα, με αποσπασματικότητα. Δεν υπάρχει

συνοχή και κανένας στόχος.

Για όλους αυτούς τους λόγους που είπαμε δεν μπορούμε σε καμία περίπτωση να δεχθούμε τέτοιου είδους λογικές, τέτοιου είδους φιλοσοφίες. Αυτά είναι μακριά από το ΠΑΣΟΚ, μακριά από εμάς και συνεπώς δεν μπορούμε να δεχθούμε τέτοιου είδους λογικές.

Γι' αυτό θα έλεγα, κύριε Αντιπρόεδρε της Βουλής και Προεδρεύοντα, να ενημερώσετε τον κύριο Πρόεδρο της Βουλής γι' αυτές τις διαδικασίες, για να παρέμβει και να ανακόψει τη φόρα και τη φορά από πλευράς διαδικασιών που εφαρμόζει η Κυβέρνηση στις νομοθετικές πρωτοβουλίες. Επαναλαμβάνω από πλευράς διαδικασιών να ανακόψει τη φόρα και τη φορά των πρωτοβουλιών της Κυβέρνησης σήμερα. Θα θέλαμε να ενημερώσετε τον κύριο Πρόεδρο γι' αυτό το νομοσχέδιο, για το οποίο στην Επιτροπή είχαμε συμφωνήσει.

Εγώ θα πω ότι αυτή η συγκεκριμένη οδηγία, η οποία ψηφίστηκε στις 25.11.2005, ακόμα και αυτή ήρθε με πολύ μεγάλη καθυστέρηση. Έπρεπε να έχει ενσωματωθεί μέχρι στις 15.12.2007. Βρισκόμαστε ενάμιση χρόνο μετά και ακόμα δεν έχει ενσωματωθεί.

Τώρα έρχεται να ενσωματωθεί. Πότε έρχεται; Δύο μήνες αφού του η χώρα καταδικάστηκε στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο. Στις 23 Απριλίου η χώρα καταδικάστηκε στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο.

Να, ένας σοβαρός λόγος που η Κυβέρνηση φέρνει πλέον αυτήν την τροπολογία. Ήταν υποχρέωση της χώρας μας να θεσπίσει και στο ελληνικό δίκαιο τις απαραίτητες νομοθετικές ρυθμίσεις, ώστε να διευκολυνθούν αυτές οι διασυνοριακές συγχωνεύσεις, να καταστούν εφικτές, να μπορούν οι ελληνικές επιχειρήσεις, μαζί με τις αλλοδαπές επιχειρήσεις των χωρών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να συγχωνευτούν, αλλά με κανόνες και αρχές και όχι όπως έγιναν. Έγιναν με έναν στρεβλό τρόπο που την πλήρωσαν φυσικά οι Έλληνες πολίτες. Την πλήρωσαν οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις και οι Έλληνες καταναλωτές.

Σκοπός της ενσωμάτωσης αυτής της οδηγίας είναι, όπως είπαμε, η θέσπιση κοινών και ενιαίων κανόνων με τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες, ώστε να καλυφθούν τα νομικά κενά που υπήρχαν μέχρι σήμερα και υφίστανται στη νομοθεσία για τις διασυνοριακές συγχωνεύσεις.

Το προτεινόμενο νομοσχέδιο, όπως το φέρνει η Κυβέρνηση, αποτελεί σχεδόν πιστή αντιγραφή της οδηγίας 56/2005 και θέλει να την ενσωματώσει στο εθνικό μας δίκαιο.

Τα μέτρα που λαμβάνονται –δεν θα σταθώ σε όλα, τα ανέπτυξε και ο εισηγητής της Πλειοψηφίας– για να προστατευθούν τα δικαιώματα των εργαζομένων στην περίπτωση που αυτοί μετέχουν στη διοίκηση της εταιρείας, δεν είναι επαρκή για να διασφαλίσουν τη συμμετοχή τους στην προκύπτουσα εταιρεία, σε μια χώρα με μεγάλη παράδοση στο να μετέχουν οι εργαζόμενοι ή οι σύλλογοί τους στα όργανα διοίκησης των εταιρειών.

Σας θυμίζω ότι είναι μια παράδοση στην ελληνική οικονομία αυτό να γίνεται πάντα και στο δημόσιο τομέα και στον ιδιωτικό τομέα. Οι εκπρόσωποι του συλλόγου των εργαζομένων πάντα μετείχαν στα όργανα της διοίκησης των επιχειρήσεων. Αυτό είναι καθεστώς για την Ελλάδα, είναι –θα λέγαμε– παράδοση πάρα πολλών ετών, το οποίο πάτε να ανατρέψετε.

Ωστόσο, η Κυβέρνηση, παρά το γεγονός ότι μεταφέρει την οδηγία στο εθνικό δίκαιο σχεδόν αυτολεξεί, δεν την προσαρμόζει στην ελληνική πραγματικότητα. Και σύμφωνα με την ελληνική πραγματικότητα, σ' αυτήν τη βάση, θα μπορούσε να μεταφέρει άλλες διατάξεις της οδηγίας με πιο αυστηρό τρόπο και άλλες με πιο χαλαρό τρόπο, κύριε Υπουργέ.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση, οι διατάξεις που αφορούν τα δικαιώματα, όπως σας είπα, της συμμετοχής των εργαζομένων στο διοικητικό συμβούλιο της εταιρείας και στα δικαιώματα της μειοψηφίας των εταίρων και των πιστωτών, θα έπρεπε να προσαρμοστούν στο εθνικό δίκαιο με πιο σαφή και ενδεχομένως και με πιο αυστηρό τρόπο. Γιατί τα μεγάλα θύματα αυτών των συγχωνεύσεων ποια είναι; Είναι η μειοψηφία των εταίρων, οι πιστωτές των επιχειρήσεων όταν συγχωνεύονται και φυσικά οι ίδιοι οι εργαζόμενοι.

Αυτά τα δικαιώματα, λοιπόν, των εργαζομένων, των πιστωτών

και της μειοψηφίας των εταίρων δεν προστατεύονται με επαρκή τρόπο. Θα πρέπει, λοιπόν, η προσαρμογή και ενσωμάτωση στο εθνικό μας δίκαιο αυτής της τροπολογίας να γίνει με τέτοιο τρόπο που να μπορεί να λάβει υπ' όψιν την ελληνική πραγματικότητα, να λάβει υπ' όψιν την ελληνική παράδοση και βέβαια να λάβει υπ' όψιν αυτούς που είναι τα μεγάλα θύματα όλων των προηγούμενων δεκαετιών από τις συγχωνεύσεις των επιχειρήσεων.

Θα λέγαμε ότι προκαλεί τεράστια ερωτηματικά η συγκεκριμένη χρονική στιγμή που έχει επιλέξει το οικονομικό επιτελείο της Κυβέρνησης να ενσωματώσει στο εθνικό μας δίκαιο αυτή την οδηγία για τις διασυνοριακές συγχωνεύσεις των κεφαλαιουχικών εταιρειών, όταν τα τελευταία χρόνια οι συγχωνεύσεις, οι συγκεντρώσεις και οι εξαγορές των επιχειρήσεων έγιναν στη χώρα μας χωρίς να υπακούουν σε καμμία αρχή και σε κανέναν κανόνα.

Όμως, η άρνηση της Κυβέρνησης να υιοθετήσει και για τη χώρα μας τους ενιαίους ευρωπαϊκούς κανόνες που προβλέπονται στην οδηγία, οδήγησε κατά τα δύο αυτά χρόνια καθυστέρησης σε τεράστιες και σοβαρές στρεβλώσεις στην αγορά, σε υποχώρηση αντί ενδυνάμωση του ανταγωνισμού, σε μεγάλη ακρίβεια και αφαιμάξη των διαθέσιμων εισοδημάτων των καταναλωτών.

Αποτέλεσμα όλης αυτής της παραπάνω πρακτικής και λογικής ήταν να υπάρξουν τεράστιες συγκεντρώσεις επιχειρήσεων σε κάθε κλάδο και να δημιουργηθούν олиγοπωλιακές και μονοπωλιακές συνθήκες στην ελληνική αγορά τα τελευταία χρόνια. Οι συγχωνεύσεις των επιχειρήσεων κατά κλάδο και τομέα με τις κυβερνητικές ευλογίες συνθλίβουν τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, στρεβλώνουν την αγορά, οδηγούν σε олиγοπωλιακές καταστάσεις και στην εφαρμογή εναρμονισμένων πρακτικών στην αγορά, οδηγούν σε καρτέλ, λειτουργούν σε βάρος του υγιούς ανταγωνισμού και του δημοσίου συμφέροντος.

Αποτέλεσμα όλων αυτών ήταν η ραγδαία αύξηση των τιμών, με χαρακτηριστικά παραδείγματα την αγορά της ενέργειας, την αγορά των καυσίμων, την κατάσταση στην ακτοπλοΐα, στις ασφαλιστικές εταιρείες, τα τρόφιμα, τα πολυκαταστήματα και τις υπηρεσίες.

Η Ελλάδα σήμερα αποτελεί θερμοκήπιο των олиγοπωλίων. Ο χώρος της ελληνικής επιχειρηματικής δράσης διακρίνεται για τις πολλαπλές στρεβλώσεις στον τομέα του ανταγωνισμού, με αποτέλεσμα την ένταση της ακρίβειας που συμπιέζει ασφυκτικά το εισόδημα της ελληνικής οικογένειας.

Θα αναφέρω χαρακτηριστικά και μόνο για να καταλάβετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι δέκα αλυσίδες σούπερ-μάρκετ ελέγχουν σήμερα πάνω από το 85% της αγοράς της λιανικού εμπορίου. Επίσης, στο χώρο των προμηθειών, εκατό επιχειρήσεις ελέγχουν πάνω από το 75% της αγοράς.

Όσο για την κούρσα των τιμών των καυσίμων των τελευταίων ημερών, οι Έλληνες καταναλωτές παρακολουθούν έκπληκτοι το φρενήρη ρυθμό των αυξήσεων και την Κυβέρνηση να παρακολουθεί, ανήμπορη να λάβει κάποια μέτρα που θα ανέκοπταν τις αδικαιολόγητες αυξήσεις και θα εξισορροπούσαν την αγορά των καυσίμων. Από τις αρχές του χρόνου, σύμφωνα με το Ελληνικό Κέντρο Καταναλωτή, το γνωστό ΕΛΚΕΚΑ, αυξήθηκαν οι τιμές στα καύσιμα κατά 29%.

Η Κυβέρνηση το μόνο που κάνει είναι να ενημερώνει τους καταναλωτές για τις τιμές των καυσίμων μέσω του Παρατηρητηρίου Τιμών, το οποίο μόλις πρόσφατα το λειτουργήσε, παρά το γεγονός ότι το Παρατηρητήριο Τιμών ήταν θεσμοθετημένο από το 2003 και επί πέντε χρόνια δεν το λειτουργεί η Κυβέρνηση. Και μας έδωσε προχθές στοιχεία και για την πατρίδα μου, το Νομό Άρτας, όπου οι τιμές αύξησης των καυσίμων σύμφωνα με το δελτίο του Υπουργείου τη Δευτέρα ήταν 10,8 λεπτά αύξηση. Τεράστια αύξηση, η μεγαλύτερη σε όλη την Ελλάδα. Και αυτό φυσικά το πληρώνουν οι καταναλωτές.

Πέντε χρόνια τώρα, με όλα αυτά τα μέτρα συμπίεστηκε το οικογενειακό εισόδημα, με αποτέλεσμα η ελληνική οικογένεια να είναι ανοχώρωτη στην οικονομική ύφεση που έχει χτυπήσει την πόρτα της ελληνικής οικονομίας. Οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας από το 2004 όχι μόνο δεν πήραν κανένα μέτρο για την καταπολέμηση της ακρίβειας, αλλά φρόντισαν με τη φορολογική

πολιτική να οδηγήσουν σε αδιέξοδο τον οικογενειακό προϋπολογισμό, που σήμερα είναι ευάλωτος στη διεθνή κρίση.

Το ίδιο έκαναν και οι κρατικές επιχειρήσεις, οι οποίες οδηγούν το ράλι των αυξήσεων με πρωταθλήτη τη ΔΕΗ. Πρωταθλήτης η ΔΕΗ στις αυξήσεις. Παρά τις διαβεβαιώσεις που έδωσε χθες προχθές ο Υπουργός Ανάπτυξης ότι δε θα γίνει καμμία αύξηση, θα αναμείνουμε αν πραγματικά δε θα γίνει.

Θα θέλαμε διαβεβαιώσεις, βεβαίως και μέσα στο Κοινοβούλιο και όχι μόνο στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, κύριε Υπουργέ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, μόνο μισό λεπτό, παρακαλώ.

Κλείνοντας, θα ήθελα να πω ότι αυτό που απουσιάζει σήμερα είναι μια σοβαρή και υπεύθυνη πολιτική της Κυβέρνησης στον τομέα της ανάπτυξης, στον τομέα της οικονομίας. Η Κυβέρνηση παραμένει θεατής των εξελίξεων και ο αδύναμος κρίκος του πολιτικού συστήματος, αδυνατώντας να κρατήσει με ασφάλεια το πηδάλιο της χώρας. Οδηγεί στα βράχια το καράβι της χώρας, αντί να πλοηγεί σε ήρεμα νερά και ασφαλή ύδατα. Το καταστροφικό ταξίδι της θα πρέπει να σταματήσει το συντομότερο δυνατό. Όσο πιο γρήγορα συμβεί αυτό, τόσο καλύτερα για τη χώρα.

Αυτή είναι η διαπίστωση, κοινή ομολογία ολόκληρης της ελληνικής κοινωνίας, κάτι το οποίο το αποτύπωσε και πριν ένα μήνα στις ευρωεκλογές.

Γι' αυτόν το λόγο εμείς θα ψηφίσουμε τα άρθρα, κύριε Υπουργέ, που αφορούν στην ενσωμάτωση της οδηγίας, αυτά που είχαμε συμφωνήσει και στην επιτροπή. Επί της αρχής θα το καταψηφίσουμε το νομοσχέδιο, γιατί δε μπορούμε να δεχθούμε, όπως σας είπα και στην αρχή, αυτήν τη φιλοσοφία και αυτήν τη λογική της ενσωμάτωσης οδηγιών και μετά να φέρουμε με αυτήν τη διαδικασία μέσα στη Βουλή, τρεις μέρες πριν, τροπολογίες οι οποίες να λύνουν όλα τα σοβαρά ζητήματα, όλα τα ζητήματα τα οποία είναι ολόκληρα νομοσχέδια, τριάντα μία σελίδες που αφορούν σημαντικά ζητήματα, όπως θα έρθει αύριο με τροπολογία -ενδεχομένως και σήμερα το βράδυ- για τους ημιυπαίθριους χώρους. Και θα κάνουμε μία τακτοποίηση όλων των ημιυπαίθριων χώρων, η οποία δε θα είναι νομιμοποίηση και ο καθένας θα πληρώσει.

Και εγώ θέλω να σας πω το εξής: Και αν δεν προσέλθει κανένας Έλληνας πολίτης να το τακτοποιήσει, τι θα κάνετε ένα εκατομμύριο ημιυπαίθριους; Θα τους γκρεμίσετε; Δεν υπάρχει πιο εμπαιγμός από αυτό το ζήτημα. Δηλαδή, τι να τακτοποιήσουν; Ή γίνεται νομιμοποίηση ή δεν γίνεται. Μεσοβέζικες δουλειές δεν μπορούν να γίνουν.

Κύριε Καραμάριε, που είστε και Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας σήμερα, γνωρίζετε πάρα πολύ καλά για τα τουριστικά καταλύματα που έγινε η τακτοποίηση. Ήταν κάτι που ανέμεναν οι ξενοδοχοί, ανέμεναν όλοι και πραγματικά έγινε. Όμως, δεν υπάρχει ουσιαστική νομιμοποίηση, δεν υπάρχει τίποτα ουσιαστικό, γιατί το ΥΠΕΧΩΔΕ δεν έχει υπογράψει και δεν ξέρουμε αύριο αν θα το αναγνωρίσει.

Με αυτά κλείνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Δε μπορούμε να υπερψηφίσουμε το νομοσχέδιο, γιατί όλα κινούνται σε μία λογική ρουσφετολογική, σε μία λογική η οποία αφορά διευθετήσεις και τακτοποιήσεις.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ήθελα, σε ό,τι αφορά το Προεδρείο, κύριε Τσιρώνη και κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να σας πω ότι έγινε συζήτηση στη Διάσκεψη των Προέδρων κατά τη μεσημβρινή συνεδρίαση και για την τροπολογία και για άλλη ενδεχομένως που μπορεί να έρθει, όπως είπατε και αποφασίστηκε κατά πλειοψηφία να ενσωματωθεί στο νομοσχέδιο. Έτσι, δεν έχω να αναφέρω τίποτα στον Πρόεδρο.

Να προχωρήσουμε τώρα. Το λόγο έχει η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, η κ. Μανωλάκου.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Η ενσωμάτωση της οδηγίας 56 του 2005 στο εθνικό δίκαιο ίσως έχει τυπικό χαρακτήρα λόγω της υποχρεωτικότητας που την ενίσχυσε και η απόφαση του Ευρω-

παϊκού Δικαστηρίου. Εξάλλου, ψηφίστηκε στην Επιτροπή τόσο από τη Νέα Δημοκρατία όσο και το ΠΑΣΟΚ.

Βεβαίως, για λόγους διαδικαστικούς και όχι ουσίας, για το περιεχόμενο, δηλαδή, του νομοσχεδίου, ακούσαμε τον εισηγητή του ΠΑΣΟΚ να παίρνει αποστάσεις επί της αρχής.

Όμως, το λέω γιατί και οι δύο δούλεψαν και πρόσφεραν για τη δημιουργία και εφαρμογή της, το ΠΑΣΟΚ σαν κυβέρνηση, με τις συζητήσεις τότε στο στάδιο της διαμόρφωσης και διατύπωσης της και η Νέα Δημοκρατία στην ψήφιση και εφαρμογή της. Βεβαίως, στο Ευρωκοινοβούλιο και οι δυο την ψηφίσατε.

Τα αναφέρω, γιατί είναι και αυτό μια ευκαιρία για να επιβεβαιωθεί ακόμη μια φορά ότι το μεγαλύτερο ποσοστό της εθνικής νομοθεσίας είναι κοινοτική και βέβαια, εξυπηρετεί τα συμφέροντα και την κερδοφορία του κεφαλαίου σε βάρος των συμφερόντων και των δικαιωμάτων των εργαζομένων. Αυτό το τονίζουμε, γιατί έχει σημασία να υπάρχει γνώση και γνώμη και να εκφράζεται στις εκλογές για το Ευρωκοινοβούλιο. Η συνειδητή αποχή αφαιρεί αυτήν τη δυνατότητα, στερεί αυτόβουλα αυτό το δικαίωμα και την έκφραση. Έτσι δεν καταγράφεται, πάει χαμένη.

Είναι ξεκάθαρο ότι η οδηγία αυτή ευνοεί το κεφάλαιο και λειτουργεί σε βάρος των εργαζομένων. Συγκεκριμένα: Πρώτον, δίνει κίνητρα για την οικονομική μεγέθυνση μέσω εξαγωγών και συγχωνεύσεων για τη συγκέντρωση και συγκεντροποίηση του μεγάλου κεφαλαίου, στόχος, άλλωστε και της στρατηγικής της Λισαβόνας για την περαιτέρω ανάπτυξη της ανταγωνιστικότητας και επιχειρηματικότητας. Τα κίνητρα που δίνει -και καθαρά αναφέρονται στην αιτιολογική έκθεση- είναι ότι δεν θα υπάρχουν πια φορολογικές επιβαρύνσεις στις επιχειρήσεις, εξαιτίας του νομικού κενού που υπήρχε, ενώ εξαλείφονται τα όποια διοικητικά εμπόδια.

Δεύτερον, ο μηχανισμός διασυννοριακής συγχώνευσης αναβαθμίζεται με το εν λόγω νομοσχέδιο, καθώς αποτελεί το κύριο μέσο κινητικότητας των εταιρειών εντός του ευρωπαϊκού χώρου, δηλαδή, μία από τις τέσσερις ελευθερίες του Μάαστριχτ που πρέπει να εξυπηρετεί και τη διαμόρφωση της ενιαίας εσωτερικής αγοράς, δηλαδή, να κινείται εύκολα και γρήγορα χωρίς εμπόδιο το κεφάλαιο και να κερδοφορεί χωρίς φραγμούς και καθυστερήσεις.

Και τρίτον, το νομοσχέδιο για τις διασυννοριακές συγχωνεύσεις μειώνει τα έξοδα και τα διοικητικά εμπόδια, όπως ρητά αναφέρεται, περιγράφεται στην αιτιολογική έκθεση. Φυσικά, αν θέλουμε λίγο να εμβαθύνουμε σ' αυτό, η μεγαλύτερη μείωση εξόδων αφορά κυρίως το μισθολογικό κόστος, δηλαδή, τους εργαζόμενους. Γι' αυτό τις συγχωνεύσεις ακολουθούν πάντα αλλαγές προς το χειρότερο των εργασιακών σχέσεων, την κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων που ίσχυαν, της εθελούσιας εξόδου, τις απολύσεις, τη συρρίκνωση του εργατικού δυναμικού και τη μείωση μισθού και δικαιωμάτων αυτών που θα απομείνουν στην τελική μορφή της επιχείρησης.

Όλα αυτά τα έχουμε δει, τα έχουν ζήσει και τα ζουν οι εργαζόμενοι. Μονοπωλούνται κλάδοι μετά από εξαγορές, συγχωνεύσεις και συνεργαζόμενο το ξένο με το ντόπιο κεφάλαιο στον χρηματοπιστωτικό τομέα, στη γαλακτοβιομηχανία, στο φάρμακο, στις τηλεπικοινωνίες, στον κατασκευαστικό τομέα και αλλού. Τέσσερις γαλακτοβιομηχανίες -το γνωστό καρτέλ που έχει δικαστεί κιόλας- ελληνικό και ξένο κεφάλαιο είναι μαζί αγκαλιά, μονοπωλεί τον κλάδο εκβιάζοντας και εκμεταλλεύοντας κτηνοτρόφους και καταναλωτές. Ταυτόχρονα οι κυβερνήσεις και της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ τους εξασφαλίζουν το 90% των επιδοτήσεων από τα διάφορα κοινοτικά προγράμματα. Αυτή είναι η αλήθεια. Γνωστές είναι και οι λίγες αλυσίδες των σούπερ μάρκετ που ελέγχουν το χώρο των τροφίμων και επανειλημμένα έχουν καταγγεληθεί, έχουν μπει πρόστιμα για τα μάτια του κόσμου, γιατί συνεχίζουν ανενόχλητα τη δράση τους.

Αλλά και από την εξαγορά σημαντικού ποσοστού του ΟΤΕ από τη γερμανική εταιρεία, τι έγινε; Χειροτέρεψαν οι εργασιακές σχέσεις, επιβλήθηκαν πακέτα εθελούσιας εξόδου, που κατά καιρούς επανεμφανίζονται και τελειωμό δεν έχουν τα βάσανα των εργαζομένων. Μάλιστα κωδικοποιημένα τις επιπτώσεις στην απασχόληση και τις εργασιακές σχέσεις από τις εξαγορές και συγχωνεύσεις δίνει σε έρευνα που έκανε στα δικαιώματα των ερ-

γαζομένων κατά το στάδιο μετάβασης το νέο ιδιοκτησιακό καθεστώς, το περιοδικό του Ινστιτούτου Εργασίας της ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ στο τεύχος του Φεβρουαρίου του 2009.

Τι έλεγε, λοιπόν; Αναφέρει σαν συνηθέστερη εξέλιξη τη μείωση του συνολικού αριθμού των απασχολούμενων με έμφαση στους υπαλλήλους γραφείου και όχι τόσο του ανειδίκευτου προσωπικού που είναι φθηνότερο, την απόλυση του μεγαλύτερου ποσοστού των εργαζομένων άνω των σαράντα πέντε ετών, την εφαρμογή της εθελούσιας εξόδου, τις νέες συμβάσεις όπου το 35% αφορά μερική και προσωρινή δουλειά -η ευέλικτη εργασία, όπως αποκαλείται- εξατομίκευση των εργασιακών σχέσεων σε βάρος των συλλογικών διαδικασιών, εντατικοποίηση της εργασίας και αύξηση των ευέλικτων μορφών απασχόλησης. Δηλαδή, σχεδόν στο σύνολό του είναι πράξεις που μάλιστα υπολογίζεται στο 80% όπου μειώνουν το εργασιακό κόστος μειώνοντας την αμοιβή της εργασίας. Τα σπασμένα βγαίνουν από τις πλάτες των εργαζομένων. Πρωτοπόροι αναδεικνύονται οι κλάδοι τραπεζικών και χρηματοοικονομικών υπηρεσιών, του εμπορίου, της πληροφορικής, των κατασκευών, της βιομηχανίας ποτών. Χαρακτηριστικά δίνουν ότι την περίοδο 2002-2005 πραγματοποιήθηκαν εννιακόσιες δεκαπέντε εξαγορές και συγχωνεύσεις συνολικής αξίας 12.000.000.000 ευρώ. Αρκετά τα λεφτά.

Σε ό,τι αφορά τις απόψεις που ακούστηκαν στην επιτροπή, ότι λόγω μικρού μεγέθους της χώρας γίνεται απορρόφηση των ελληνικών επιχειρήσεων ή ότι ο ιδιωτικός τομέας έχει αλωθεί από τις μεγάλες πολυεθνικές εταιρείες και οδηγούμαστε στον αφελληνισμό, θεωρούμε ότι συνειδητά υποβαθμίζεται η έντονη δραστηριότητα του ελληνικού κεφαλαίου για ισχυρότερα, μεγαλύτερα και με περισσότερο δυναμισμό ελληνικά επιχειρηματικά σχήματα. Με λίγα λόγια το ελληνικό κεφάλαιο όχι μόνο δεν μειώνεται, αλλά αντίθετα μέσα από συνεργασίες διαφόρων μορφών ενισχύεται και δυναμώνει και αυτός είναι και ο στόχος των συγχωνεύσεων και εξαγορών.

Δεν θα αναφερθώ με παραδείγματα στο εφοπλιστικό κεφάλαιο που είναι σταθερά στην κορυφή της κερδοφορίας και της εργατικής εκμετάλλευσης, αλλά σε άλλους κλάδους. Τρανταχτό παράδειγμα διασυννοριακών εξαγορών και συγχωνεύσεων που πραγματοποιήθηκαν τα τελευταία χρόνια είναι από τις ελληνικές τράπεζες και μάλιστα ανεξάρτητα νόμου και ντιρεκτίβας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οδηγήθηκαν σε αύξηση του μεριδίου του ελληνικού χρηματοπιστωτικού κεφαλαίου στο χώρο της Νοτιοανατολικής Ευρώπης φυσικά και της κερδοφορίας του από την εκμετάλλευση νέων λαών και νέων χωρών.

Αλλά και στον τομέα της κινητής τηλεφωνίας χθες έγραφε ο Τύπος ότι τη «COSMOTE» εξαγόρασε τη «ZAP», είναι η αντίστοιχη «COSMOTE» της Ρουμανίας. Δηλαδή, είναι αφελληνισμός; Και βέβαια δεν παραγνωρίζουμε ότι υπάρχει έντονος και σκληρός ανταγωνισμός και στις τηλεπικοινωνίες, όπως και ότι η συγκεντρωση και συγκεντροποίηση γίνεται με γοργά βήματα, μόνο που την πληρώνουν οι εργαζόμενοι.

Φυσικά για το «ψητό», δηλαδή την κερδοφορία του, το κεφάλαιο ακόμα και ευκαιριακές συμπράξεις κάνει. Για τις επεκτάσεις της Αττικής Οδού και για το νέο αεροδρόμιο του Καστελίου στην Κρήτη θα δοθούν 3.000.000.000 ευρώ. Προωθούνται, λοιπόν, συμπράξεις ελληνικών και ξένων, κυρίως γαλλικών και γερμανικών κατασκευαστικών ομίλων, που θα διεκδικήσουν αυτά τα 3.000.000.000 ευρώ.

Επίσης δεν θα συμφωνήσω με την άποψη που εκφράστηκε στην επιτροπή -και ακούστηκε και σήμερα- από τον εισηγητή της Μειοψηφίας ότι λόγω της καθυστέρησης και μη ενσωμάτωσης της κοινοτικής οδηγίας στο εθνικό δίκαιο, δημιουργήθηκαν ολιγοπωλιακές και μονοπωλιακές συνθήκες στην ελληνική αγορά τα τελευταία χρόνια.

Μα, ακριβώς τη μεγαλύτερη επιτάχυνση της συγκεντρώσης και συγκεντροποίησης θέλει να ενισχύσει η Ευρωπαϊκή Ένωση και γι' αυτό προωθεί και αυτή την οδηγία. Αυτό εξάλλου επιβεβαιώνεται και στα άλλα κράτη-μέλη όπου εφαρμόζεται και ισχύει νωρίτερα αυτή η συγκεκριμένη οδηγία. Και δεν κρύβεται κιόλας σαν στόχος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Βέβαια η Ευρωπαϊκή Ένωση προωθεί ντιρεκτίβες και κανονισμούς για την ενίσχυση των μονοπωλίων που ωστόσο δεν αναιρεί τις αντιθέσεις και αντα-

γωνισμούς του κεφαλαίου για την κατάκτηση αγορών. Μάλιστα η παρούσα κρίση στην Ευρωζώνη κατά γενική ομολογία όξυνε τις αντιθέσεις μεταξύ των κρατών-μελών ακόμα και στο σκληρό πυρήνα της και αυτό ήταν αναμενόμενο, τουλάχιστον εμείς σαν κόμμα το είχαμε προβλέψει στις εκτιμήσεις μας. Γιατί παρά τη διαπλοκή των κεφαλαίων, παρά την ενιαία στρατηγική απέναντι στην εργατική τάξη παραμένει το έθνος-κράτος ως όργανο που εξασφαλίζει την οικονομική κυριαρχία των μονοπωλίων, που εξυπηρετεί τη συγκέντρωση και συγκεντροποίηση του κεφαλαίου σε ανταγωνισμό με αντίστοιχες διαδικασίες σε άλλα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Επίσης, όπως στη φάση της διευρυμένης αναπαραγωγής έτσι και στη φάση της ύφεσης υφίσταται καπιταλιστική ανισομετρία. Βέβαια το γενικό χαρακτηριστικό της απαξίωσης κεφαλαίου κατά την εξέλιξη της κρίσης δεν εκδηλώνεται αναλογικά από κράτος σε κράτος, από κλάδο σε κλάδο, από επιχείρηση σε επιχείρηση. Έτσι κατά τη διάρκεια της ύφεσης και κατά τη διάρκεια σταθεροποίησης και αναζωογόνησης συντελούνται ανακατατάξεις στο συσχετισμό δυνάμεων μεταξύ επιχειρήσεων κλάδων, οικονομιών σε επίπεδο κράτους. Συχνά οι σημαντικές αλλαγές και ανακατατάξεις κυφορούνται σε μία πιο μακρόχρονη περίοδο που περιλαμβάνει περισσότερους του ενός κύκλους οικονομικών κρίσεων. Άλλωστε προετοιμάζεται ένας νέος κύκλος συγκεντροποίησης κεφαλαίων που απαξιώθηκαν στη φάση της ύφεσης για να τεθούν σε νέα φάση αυτοαύξησης τους μέσω της παραγωγικής διαδικασίας, της διαδικασίας εκμετάλλευσης της εργατικής δύναμης. Ειδικά αυτήν την περίοδο της οικονομικής καπιταλιστικής κρίσης μεγαλώνουν οι εκβιασμοί και η τρομοκρατία της εργοδοσίας με το μαστίγιο της απόλυσης και ανεργίας για τους εργαζόμενους, ώστε να αποσπαστεί πρόσθετο κέρδος. Πρόσφατα ο νέος ιδιοκτήτης της ιδιωτικοποιημένης πλέον Ολυμπιακής Αεροπορίας, ο Όμιλος της MIG προωθεί ατομικές συμβάσεις εργασίας που δεν αναγνωρίζουν κανένα εργατικό δικαίωμα και δένουν χειροπόδαρα τους εργαζόμενους κάτω από την εξουσία της εταιρείας, δηλαδή όροι σκληράς και σκληρής εκμετάλλευσης για τους εργαζόμενους που γυρίζουν πολλές δεκαετίες πίσω.

Βέβαια το πράσινο φως που ανοίγει πόρτες και παράθυρα στο κεφάλαιο είναι οι νέες αντεργατικές κυβερνητικές εξαγγελίες, μέτρα φωτιά για τα εργασιακά και κοινωνικά δικαιώματα, είναι ακόμα η ομόφωνη απόφαση των Αρχηγών των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην πρόσφατη Σύνοδο Κορυφής που εξαπολύουν σφοδρή νέα επίθεση στα εργασιακά, ασφαλιστικά και κοινωνικά δικαιώματα των εργαζομένων και γι' αυτό οι εργαζόμενοι αυτοαπασχολούμενοι και νέοι πρέπει να ξεσηκωθούν. Ο μόνος δρόμος για να αποκρουστούν τα νέα χειρότερα μέτρα σε βάρος τους να διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους είναι αυτός της απειθαρχίας προς την Ευρωπαϊκή Ένωση και η καταδίκη των κομμάτων του ευρωμονόδρομου. Ο λαός πρέπει να εμπιστευθεί τη δύναμή του. Με την οργάνωση της πάλης τους και τη συμμαχία του μπορεί να γίνει δύναμη εξουσίας, να κοινωνικοποιηθεί τα μονοπώλια, ώστε η ανάπτυξη να υπηρετεί φυσικές τους ανάγκες.

Μ' αυτήν την έννοια, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας καταψηφίζει το παρόν νομοσχέδιο του Υπουργείου Ανάπτυξης, όπως και την τροπολογία-προσθήκη, όχι μόνο για το διαδραστικό, αλλά για την ουσία του, αφού προσδένει την έρευνα στα επιχειρηματικά συμφέροντα, υποτάσσοντάς την στις ανάγκες του κεφαλαίου και όχι της κοινωνίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε την κ. Μανωλάκου.

Το λόγο έχει η ειδική αγορήτρια του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, κ. Αμμανατίδου-Πασχαλίδου.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, τα Θερινά Τμήματα της Βουλής είναι σαν τα θερινά εντατικά τμήματα των φροντιστηρίων ξένων γλωσσών, που σε ένα καλοκαίρι περνάς μια ολόκληρη χρονιά.

Γιατί το λέω αυτό; Διότι τα νομοσχέδια που παρελαύνουν από τις Επιτροπές της Βουλής και από το Θερινό Τμήμα, που αν μη τι άλλο μόνο Τμήμα δεν είναι –είναι μόνο το 1/3 των Βουλευτών– είναι πολυνομοσχέδια και δεν ξέρω κατά πόσο μπορούμε να ισχυριζόμαστε ότι νομοθετούμε με δημοκρατία, αφού τα περισσό-

τερα είναι προαποφασισμένα και απλά έρχονται προς έγκριση.

Βέβαια, θα αναφέρω ότι στο σημερινό νομοσχέδιο της πρωινής συνεδρίασης του Υπουργείου Πολιτισμού, που συζητούσαμε για τους Μεσογειακούς Αγώνες, υπήρξε μια θετική εξέλιξη ότι το Υπουργείο απέσυρε τα δύο άρθρα, το άρθρο 42 και το άρθρο 43 που αναφέρονταν στις ολυμπιακές εγκαταστάσεις του Ελληνικού, που βέβαια ο δήμαρχος, το δημοτικό συμβούλιο και οι κάτοικοι, μαζί με το Δικηγορικό Σύλλογο, είχαν κάνει και καταγγελία στο Συμβούλιο της Επικρατείας.

Θεωρούμε βέβαια, από την πλευρά του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, ότι ήταν και για μας μια νίκη, γιατί πιάσαμε με επιχειρήματα για την κατάργηση των διατάξεων που έθετε το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου και σταμάτησε προς στιγμή η εμπορευματοποίηση και η καταστροφή ολυμπιακών εγκαταστάσεων του Δήμου Ελληνικού που θα έπρεπε να είναι ανοιχτές προς την κοινωνία και να σέβονται και το περιβάλλον και τους λόγους για τους οποίους έγιναν.

Στο σημερινό σχέδιο νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης, στις διασυνοριακές συγχωνεύσεις κεφαλαιουχικών εταιρειών, έχει κατατεθεί από το Υπουργείο Ανάπτυξης και από το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών μια τροπολογία, η με γενικό αριθμό 629 –κατατέθηκε προχθές στις 25 Ιουνίου– για τα ερευνητικά κέντρα και την ένταξή τους στο πρόγραμμα του ΕΣΠΑ.

Η συγκεκριμένη τροπολογία από μόνη της είναι ένα ολόκληρο νομοσχέδιο και θα πρέπει το Υπουργείο να την πάρει πίσω και να την επαναφέρει ως σχέδιο νόμου, αφού εξαντλήσει τη διαβούλευση με τα ερευνητικά κέντρα, τα τεχνολογικά ινστιτούτα και με τους συλλόγους των υπαλλήλων αυτών των ινστιτούτων, κάνοντας όλες εκείνες τις διορθωτικές πράξεις, για να γίνει ένα σχέδιο νόμου που δεν θα είναι υπέρ των επιχειρηματιών μέσα από το ΕΣΠΑ, αλλά θα είναι υπέρ της έρευνας και της τεχνολογίας, για τα εχέγγυα της αυριανής Ελλάδας, που θα πρέπει και αυτή να αναπτυχθεί μέσα στο πλαίσιο που ορίζουν οι ερευνητές μας για μια βιώσιμη ανάπτυξη.

Το θέμα είναι πάρα πολύ σοβαρό και δεν μπορούμε να το ξεπετάμε σε πέντε λεπτά μέσα στο σύνολο των άρθρων. Άκουσα βέβαια τον κύριο Πρόεδρο να λέει ότι η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε αυτή η τροπολογία να γίνει άρθρο του νόμου που θα ψηφιστεί στο τέλος, αλλά νομίζω ότι έχετε το χρόνο να το πάρετε αυτό πίσω, για να μην έχουμε αυτή την άσχημη εικόνα που έχουν τα ερευνητικά μας κέντρα. Γιατί αν θέλατε να τα στελεχωσέτε, θα το είχατε κάνει και εσείς και η προηγούμενη κυβέρνηση. Αρα, μπορείτε να το αποσύρετε.

Εγώ θέλω να πω ότι εμείς σήμερα είχαμε μια σύσκεψη στην Αίθουσα 223. Καλέσαμε όλους τους φορείς που εμπλέκονταν με τα ερευνητικά κέντρα και εκεί οι καλεσμένοι μας διατύπωσαν την αγωνία τους για την ύπαρξη, τη συνέχιση και τη βελτίωση των ερευνητικών κέντρων. Πάντως, αυτή η τροπολογία δεν πρόκειται να βελτιώσει σε θετική κατεύθυνση τα ερευνητικά κέντρα, αλλά θα δώσει εκείνο το κομμάτι που κομμάτι που εσείς θέλετε σε μεγάλες επιχειρήσεις, οι οποίες μπαίνουν παντού.

Περνώντας στο καθ' αυτό σχέδιο νόμου των διασυνοριακών συγχωνεύσεων κεφαλαιουχικών εταιρειών ανάμεσα στα κράτη-μέλη, θα βάλω τους ίδιους προβληματισμούς που είχαμε και στην επιτροπή. Η εναρμόνιση με την κοινοτική οδηγία 56 του 2005 στη συγκεκριμένη περίπτωση και στη συγκεκριμένη χρονική στιγμή που βρισκόμαστε, εν μέσω μιας δυσμενέστατης οικονομικής κατάστασης που συνεχώς επιδεινώνεται, θα οδηγήσει με μαθηματική ακρίβεια στη μεγαλύτερη συγκεντρωση κεφαλαίου σε λιγότερα χέρια, απ' ό,τι ήταν μέχρι τώρα.

Η Ελλάδα, μια χώρα πολύ μικρότερη από τα περισσότερα κράτη-μέλη, θα οδηγηθεί να δώσει το κεφάλι της επί πίνακι στους κολοσσούς βέβαια της Γερμανίας, της Γαλλίας, της Ιταλίας.

Την ιστορία την έχουμε δει με την πώληση του ΟΤΕ στην DEUTSCHE TELEKOM. Πιθανόν θα τη δούμε με τον ΟΣΕ, γιατί εκεί πάει η ιστορία. Και μάλλον η γαλλική εταιρεία οδεύει να πάρει και τον ΟΣΕ. Θα χάσουμε τη γη κάτω από τα πόδια μας και δεν θα υπάρχει καμμία σανίδα σωτηρίας με την πολιτική που ακολουθείτε.

Θέλω να πω ότι αν δεν αλλάξουμε πολιτική ως χώρα, τα σανίδια που θα πατάμε θα είναι συνεχώς σάπια. Η Ελλάδα είναι μια

χώρα χωρίς βαριά βιομηχανία, μια χώρα που αντί να επενδύσει στους παραγωγικούς της κλάδους και στον τουρισμό κάνει κινήσεις σπασμωδικές. Ούτε καν βραχυπρόθεσμες λύσεις δεν είναι τα μέτρα που παίρνει.

Τι θα θέλατε να αναφέρω; Να αναφέρω τα μέτρα προς τους αγρότες, εκείνα τα 500.000.000 ευρώ; Να τα αναφέρω. Ούτε καν βραχυπρόθεσμα μέτρα ήταν, ούτε καν κατανεμήθηκαν σε όλους τους αγρότες –και σιγά μην έφθαναν- και έχουμε πάλι τους ροδακινοπαραγωγούς της Ημαθίας και της Πέλλας, τους ροδακινοπαραγωγούς που συμπύρηνου ροδάκινου, που το αυριανό τους μέλλον διαγράφεται γκριζό έως μαύρο και ξανά μαρσάρουν τα τρακτέρ τους και βγαίνουν στην Εγνατία Οδό. Θα έχουμε ακόμη μία από τα ίδια.

Τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της Ελλάδας με τις διασυνοριακές συγχωνεύσεις, φοβάμαι πως θα εξανεμιστούν και η μέχρι τώρα οικονομία της θα καταρρεύσει και άλλο. Η ανεργία της Ελλάδας χτυπάει κόκκινο και ας δίνονται πλασματικά πολύ χαμηλότερα ποσοστά, αφού οι εργαζόμενοι των «STAGE», οι αυτοαπασχολούμενοι που δεν έχουν δουλειά, οι μικρομεσαίοι που κλείνουν τις επιχειρήσεις τους, οι μακροχρόνια άνεργοι, οι νέοι που μόλις πήραν πτυχίο αλλά δεν έχουν καταγραφεί στους καταλόγους του ΟΑΕΔ, οι γυναίκες, όλες αυτές οι κατηγορίες, δεν είναι μέσα στους άνεργους που δίνουν αυτά τα ποσοστά της ανεργίας της χώρας μας.

Και με τις συγχωνεύσεις βέβαια των εταιρειών δεν διασφαλίζονται, ούτε οι θέσεις εργασίας, ούτε η περαιτέρω ανάπτυξη της χώρας μας. Οι διασυνοριακές συγχωνεύσεις αφήνουν ανοιχτό το ενδεχόμενο μεταφοράς της έδρας της συγχωνευμένης πλέον επιχείρησης σε άλλο κράτος-μέλος και δεν αναφέρεται στο σχέδιο νόμου, αν θα παραμείνει η εταιρεία ως έχει με το παραγωγικό της δυναμικό στην Ελλάδα ή αν θα γίνει απλά ένα υποκατάστημα στη χώρα μας και θα απολύσει τους εργαζομένους της.

Στο πλαίσιο των υπερκερδών των συγχωνευμένων εταιρειών, όλοι γνωρίζουμε ότι ο παράγων άνθρωπος, εργαζόμενος, δεν έχει καμία αξία. Ακόμα και στα διοικητικά συμβούλια δεν διασφαλίζεται ρητά η συμμετοχή των εργαζομένων, ώστε να μπορούν να παρακολουθούν, να παρεμβαίνουν στην εξέλιξη της επιχείρησης, με διασφαλισμένες τις θέσεις εργασίας τους. Αν ίσχυε στην ημεδαπή, θα ισχύει λέτε. Κάνετε μία βελτίωση. Έπρεπε να το είχατε ενισχύσει υπέρ των εργαζομένων, να το έλεγε ρητά ότι είτε προϋπήρχε στην εταιρεία την ελληνική της ημεδαπής, είτε δεν υπήρχε, μετά τη συγχώνευση πλέον της εταιρείας με ένα άλλο κράτος-μέλος, οι εργαζόμενοι θα λαμβάνουν μέρος στο διοικητικό συμβούλιο της εταιρείας, ώστε να μπορούν να αντιδρούν σε οποιεσδήποτε αντεργατικές πολιτικές, να έχουν μια άμεση πληροφόρηση, όχι παρακολούθηση και να παρεμβαίνουν άμεσα εκεί που χρειάζεται, όταν θίγονται τα εργασιακά τους δικαιώματα.

Και μετά, μέσα από αυτές τις συγχωνεύσεις, το μόνο σίγουρο είναι ότι θα θιχτούν πολύ περισσότερα από ό,τι μέχρι τώρα.

Θέλω να μιλήσω για τους μετόχους. Οι μικροί μέτοχοι μιας εταιρείας είναι υποχείριο των μεγαλομετόχων και τα μέτρα που μπορούν να πάρουν αν αντιδρούν στη διασυνοριακή συγχώνευση είναι δικαστικά, ενώ βέβαια θα εξελίσσεται κανονικά η διαδικασία της συγχώνευσης. Κι εδώ τα παράπονα στο δήμαρχο και στην προκειμένη περίπτωση στον Υπουργό.

Κάνετε μία βελτίωση στο άρθρο 11 που αφορά την ολοκλήρωση και έναρξη αποτελεσμάτων της διασυνοριακής συγχώνευσης και λέτε στην παράγραφο 1: «Η σύμβαση διασυνοριακής συγχώνευσης καταρτίζεται με συμβολαιογραφικό έγγραφο στο οποίο προσαρτάται υπεύθυνη δήλωση του άρθρου 8 του ν. 1599/1986, ότι δεν προβλήθηκαν αντιρρήσεις από τους εταίρους της μειοψηφίας...». Αφαιρείτε τη φράση «από τους εταίρους της μειοψηφίας». Και συνεχίζετε: «...τους πιστωτές ή ότι οι τυχόν προβλήσεις επιλύθηκαν, εφόσον η απορροφούσα εταιρεία ή η προκύπτουσα από τη διασυνοριακή συγχώνευση εταιρεία έχει έδρα στην ημεδαπή». Γιατί βγάξετε «τους εταίρους»; Κύριε Υπουργέ, θέλω να τοποθετηθείτε. Δηλαδή, αν οι εταίροι έχουν αντιρρήσεις στη συγχώνευση, δεν θα αναφέρεται σε κανένα Πρακτικό;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Περιλαμβάνεται στο άρθρο 8.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ – ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Εμείς τέτοιες διασυνοριακές συγχωνεύσεις κεφαλαιουχικών εταιρειών που δεν διασφαλίζουν τη βιωσιμότητα των επιχειρήσεων στη χώρα μας, κρατώντας το εργατικό δυναμικό και αυξάνοντας μάλιστα τις θέσεις εργασίας –γιατί αυτό είναι διασφάλιση- δεν μπορούμε να τις στηρίξουμε. Το είπαμε και στην Επιτροπή ότι θα καταψηφίσουμε το νομοσχέδιο.

Μετά και από αυτό το νόμο η οικονομία μας, αντί να ανακάμψει, θα δεχθεί περαιτέρω πλήγμα, συρρικνώνοντας τα κεφάλαια που θα διακινούνται, προς όφελος της ίδιας της χώρας μας, δηλαδή των πολιτών μας.

Καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο επί της αρχής. Θα μιλήσουμε την επόμενη εβδομάδα σε ένα προς ένα τα άρθρα, για να εστιάσουμε ακριβώς πού στηρίζεται και η συνολική μας άποψη περί καταψήφισής του συγκεκριμένου σχεδίου νόμου.

Θα ξαναθέσω το θέμα της πολύ σοβαρής τροπολογίας που καταθέσατε για τα ερευνητικά κέντρα. Να την πάρετε πίσω, να τη φέρετε βελτιωμένη, αφού θέλετε να τη φέρετε, να την προχωρήσετε, ως ένα σχέδιο νόμου στην Ολομέλεια, αφού πρώτα συζητηθεί διεξοδικά με τους ερευνητές και τους άμεσα εμπλεκόμενους.

Άρα, καταψήφισή του νομοσχεδίου, που τίποτε άλλο δεν κάνει, απλά θα μεγαλώσει τους ήδη ισχυρούς και θα συρρικνώσει τα ισοδύσματα των ήδη μικρών επιχειρήσεων και μπορεί μέχρι και να τις αφανίσει.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε την κ. Αμμανατίδου – Πασχαλίδου.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Βελόπουλος.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ξεκινήσω τελείως διαφορετικά, αλλά στα δημοσιογραφικά γραφεία ακούστηκε κάτι –υπάρχει ένας μικρός πανικός- που αν ισχύει, το θέμα είναι μείζον. Τι συμβαίνει; Μέχρι το μεσημέρι σήμερα συζητούσαμε ένα νομοσχέδιο για τους Μεσογειακούς Αγώνες. Το μεσημέρι το ψηφίσαμε όλοι. Τώρα μαθαίνουμε ότι χθες –γιατί αυτό είναι τρομακτικό- η Διεθνής Μεσογειακή Επιτροπή αποφάσισε να εντάξει τα Σκόπια με το όνομα «Μακεδονία». Σε αυτήν την Επιτροπή η Ελλάδα εκπροσωπείται διά του κ. Κούβελου. Επαναλαμβάνω, αν ισχύει η είδηση, είναι συγκλονιστικό, γιατί έχουμε κοροϊδία του Κοινοβουλίου μας, διότι ουδέποτε ελέγχθη μέχρι το μεσημέρι αυτό και δεύτερον, εγώ αναρωτιέμαι: Τα Σκόπια έχουν Μεσόγειο; Είναι μερικά πράγματα που δεν μπορεί να γίνονται τυχαία. Η είδηση διέρρευσε σήμερα το απόγευμα. Ήδη στα δημοσιογραφικά πηγαδάκια συζητείται αυτό το θέμα. Ειλικρινά υπάρχει μία κοροϊδία και του Κοινοβουλίου, διότι κρατήθηκε η είδηση περιέργως –αφού χθες αποφάσισαν και σήμερα το μεσημέρι το μάθαμε- και δεύτερο, σημαντικότερο, έχουμε μία επίσημη αναγνώριση σε μία διεθνή οργάνωση των Μεσογειακών Αγώνων (ΔΕΜΑ), για την οποία υπερψηφίσατε όλοι σας ...

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ – ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Δεν υπερψηφίσαμε.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Η Κυβέρνηση και κάποια κόμματα. Δεν έχει σημασία αυτό. Σημασία έχει ότι είναι πολύ σημαντικό να αντιληφθούμε το μέγεθος της ειδήσεως. Άρα, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, για ακόμη μία φορά φαίνεται ότι πιάνετε στον ύπνο. Αν ισχύει αυτό, ο σύζυγος της Υπουργού Εξωτερικών, που κατ'εξάιρεση αφήσαμε το αεροπλάνο να προσγειωθεί στην Κέρκυρα, ή πιάστηκε στον ύπνο ή κατ'εξάιρεση επιτρέπει την είσοδο των Σκοπίων. Αυτό το κράτος δεν έχει καμμία σχέση με τη Μεσόγειο. Σε παρόμοια περίπτωση αιτήσεως της Βουλγαρίας, κύριε Υπουργέ, απερρίφθη το αίτημα, γιατί η επίκληση ήταν «ότι δεν έχετε θάλασσα, δεν έχετε Μεσόγειο». Αν, επαναλαμβάνω, ισχύει αυτή η είδηση, είναι τρομακτικό, κάτι δεν πάει καλά. Υπάρχει πρόβλημα, κύριοι συνάδελφοι, με συγκεκριμένους που έχουν συγκεκριμένες θέσεις.

Ζητώ συγγνώμη, κύριε Πρόεδρε, αλλά ξέρω ότι ενδιαφέρεστε κι εσείς λόγω καταγωγής από τη Θεσσαλία και το θέμα είναι πολύ σημαντικό. Για φανταστείτε, κύριε Πρόεδρε, να έρθουν οι κύριοι

αυτοί με το όνομα «Μακεδονία» και να λανσάρουν στο Βόλο και στη Λάρισα το όνομα «Μακεδονία». Είναι απίστευτα πράγματα. Μόνο στην Ελλάδα μπορούν να συμβούν αυτά. Κάναμε αγώνα για τη φέτα –θα το πω εδώ, θα ακουστεί λαϊκίστικο- και καλά κάναμε και δικαιωθήκαμε, πήραμε το προϊόν και λέμε ότι είναι ελληνικό, άσχετα αν οι Δανοί το κλέβουν. Για το όνομα «Μακεδονία» κάνουμε συνεχή λάθη. Και δεν ξέρω αν είναι από εγκληματική αμέλεια, ανικανότητα, ή από δόλο τελικά. Αρχίζω και αναρωτιέμαι. Εύχομαι να μην ισχύει η είδηση.

Πάμε στο νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Βελόπουλε, εγώ άκουσα με προσοχή αυτά που λέτε και θέλω να σας πω ότι στο Βόλο και στη Λάρισα –δεν ξέρω αν θα ενταχθούν ως χώρες της Μεσογείου- να έρθουν τα Σκόπια με το όνομα «Μακεδονία», αποκλείεται.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, στην Κέρκυρα προσγειώθηκε αεροπλάνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Σας κάνω μία κατηγορηματική δήλωση, γιατί είμαι και Βουλευτής του κόμματος ...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Το γνωρίζω. Γι' αυτό και το είπα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Πάντως, θα προτιμήσουμε ακόμη να ματαιωθούν οι Αγώνες, παρά να έρθει αντιπροσωπεία με το όνομα «Μακεδονία».

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι απίστευτο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Και το λέω από το επισημότερο Βήμα της Βουλής, για να αναλάβω τις ευθύνες μου.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι απίστευτο. Εγώ έχω συγκλονιστεί από την είδηση, γιατί την έμαθα πριν από μισή ώρα.

Ό,τι έρχεται από την Ευρωπαϊκή Ένωση, το δεχόμαστε πολύ εύκολα, κύριε Υπουργέ. Ό,τι μας σερβίρει η Ευρωπαϊκή Ένωση, το δεχόμαστε αβρόχους ποσά. Εγώ να δεχθώ ότι είμαστε χώρα-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης –κι έχω ενστάσεις επί της ουσίας για το αν είμαστε, δεν είμαστε. Θα πω τούτο: Γιατί θα πρέπει εγώ να δέχομαι ό,τι μου λέει η Ευρωπαϊκή Ένωση, σιδηρίποτε είναι αυτό, το οποίο μπορεί να αντιβαίνει το εθνικό μου συμφέρον; Κι αν όντως υπάρχει Ευρωπαϊκή Ένωση –γιατί τρέφουμε αυταπάτες εδώ μέσα- αν υπήρχε Ευρωπαϊκή Ένωση, κύριε Υπουργέ –γιατί δεν είναι μόνο οικονομική η διοίκηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι και πολιτική, είναι και στρατιωτική- στο Αιγαίο που κάνουν τουρισμό τα τουρκικά F16, θα τα αναχαίτιζαν οι Γερμανοί, οι Πορτογάλοι, οι Ισπανοί, οι Ιταλοί, θα μας βοηθούσαν σε αυτό. Άρα, δεν υπάρχει ενιαία ευρωπαϊκή πολιτική. Άρα, κάποια στιγμή μπορεί να σκεφτούμε ότι όταν ένα μέτρο παίρνεται στην Ευρωπαϊκή Ένωση και αντίκειται και αντιβαίνει στο συμφέρον μας, δεν πρέπει να το δεχόμαστε έτσι απλά, χωρίς καμμία αντίρρηση. Έχουμε κοινά σύνορα; Όχι. Έχουμε κοινό στρατό; Όχι. Έχουμε κοινή εξωτερική πολιτική; Όχι. Έχουμε κοινή οικονομική πολιτική; Όχι, κύριε Υπουργέ. Ξέρετε γιατί; Διότι και ο Σαρκοζί και η Γερμανία και η Αγγλία και οι υπόλοιπες χώρες, όταν το συμφέρον τους αντίκειται στους όρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κάνουν το αντίθετο. Πήρε μέτρα προστατευτισμού ο Σαρκοζί πρόσφατα. Άρα, λοιπόν, μην ερχόμαστε εδώ και λειτουργούμε εμείς ως οι μεσολαβητές των όρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και είναι θέσφατο ό,τι λέει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν είναι θέσφατο και θα σας το αποδείξω. Δεχθήκαμε τα πάντα σε επίπεδο οικονομικής πολιτικής των όσων μας λέει η Ευρωπαϊκή Ένωση στην αγροτική οικονομία και στην κτηνοτροφία. Θέλετε να σας πω ποιο είναι το αποτέλεσμα, κύριε Υπουργέ, γιατί είμαι γόνος αγροτικής οικογένειας; Να πάμε, όχι στα ροδάκια που έλεγε η καλή συνάδελφος, αλλά στους κτηνοτρόφους των περιοχών όπου υπάρχει πρόβλημα με το γάλα, όπου τα καρτέλ λυμάνονται, ουσιαστικά πίνουν το αίμα των κτηνοτρόφων.

Να πάμε στην αγροτική καλλιέργεια; Ό,τι και να μου λέτε, κύριε Υπουργέ, το ζητούμενο δεν είναι να δεχόμαστε τι μας λέει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Όχι. Να λέμε και κανένα «όχι». Δεν πειράζει. Δεν είναι κακό να λες και κανένα «όχι» στην Ευρώπη. Είναι καλό. Πιστεύετε με.

Συνεχίζω. Με τις επιλογές μας το μόνο που κάναμε μέχρι σήμερα τα τελευταία είκοσι πέντε χρόνια, αφού πάντα ακούγαμε την Ευρωπαϊκή Ένωση, ήταν να κάνουμε το εξής: Να απαξιώ-

σουμε την ελληνική οικονομία. Η ελληνική οικονομία, κύριε Υπουργέ, είχε δομηθεί και οικοδομηθεί στην αγροτική της οικονομία, στην κτηνοτροφία της και στον τουρισμό της. Τους δύο πυλώνες τους ισοπεδώσαμε. Συνθήκη GATT, Κοινή Αγροτική Πολιτική και όλα αυτά που δημιουργούν μεγαλύτερα προβλήματα παρά επιλύουν.

Η Ελλάδα πριν από δεκαπέντε χρόνια, κύριε Υπουργέ, δεν είχε πρόβλημα στο γαλακτοκομικό της προϊόν με τις επιλογές της επιδοτήσεως της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, που μεσοπρόθεσμα ή μικροπρόθεσμα είχαν κέρδος οι αγρότες και έτσι και εσείς λειτουργώντας καλποθηρικά –και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ- τους δίνετε επιδοτήσεις, για να ξηλώνουν τα δέντρα, για να τους επιδοτείτε το γάλα. Όμως, έτσι έφθασαν στο σημείο να μην έχουμε παραγωγή γάλακτος, να το παίρνει το καρτέλ έναντι πινακίου φακής και να κάνουμε εισαγωγές γαλακτοκομικών. Ακούστε, κύριε Υπουργέ: Δίνουμε ετησίως 10.000.000.000 ευρώ για γάλα, τυρί, κασέρι σε Δανία, Βέλγιο, Ολλανδία. Και μόνο αυτό λέει ότι είναι αποτυχημένη η αγροτική μας πολιτική, διότι ακούγαμε τις Βρυξέλλες, οι οποίες ούτε καν ξέρουν πού πέφτει η Δράμα ούτε καν ξέρουν πού είναι η Έδεσσα ή πού είναι αυτές οι περιοχές. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Με πολιτικές Βρυξελλών δεν ασκείς οικονομική ούτε αγροτική ούτε κτηνοτροφική πολιτική!

Θα σας πω τώρα για το νομοσχέδιο. Εκπρόσωπος του Οικονομικού Επιμελητηρίου είπε κάτι εκπληκτικό. Ξέρετε τι είπε; Πήρατε –λέει- το κείμενο και το μεταφράσατε αυτούσιο. Και στο κείμενο αυτό που μεταφράσατε αυτούσιο δεν χρησιμοποιήθηκαν οι τρέχοντες όροι της ελληνικής νομοθεσίας. Δηλαδή τι κάναμε; Πήραμε ένα κείμενο, το μεταφράσαμε και το «σερβίραμε» στη Βουλή. Αυτό δηλαδή κάτι: Προχειρότητα, γρηγοράδα, άγχος, για να υλοποιήσετε αυτό για το οποίο λέτε ότι καταδικαστήκαμε. Γιατί όντως καταδικαστήκαμε. Έχετε απόλυτο δίκιο. Πρέπει να επισπεύσουμε τη διαδικασία. Όμως –σας επαναλαμβάνω- δεν μπορείτε μέσω της γρηγοράδας να εκτίθεται το πολιτικό σύστημα.

Η εισηγητική έκθεση λέει ότι οι ξένες θα συγχωνευθούν με τις ελληνικές. Εδώ έχω μια ένσταση, κύριε Υπουργέ. Δεν υπάρχουν συγχωνεύσεις! Υπάρχουν απορροφήσεις, κύριε Υπουργέ! Ποια συγχώνευση! Θα έρθει τώρα η πολυεθνική εταιρεία να συγχωνευθεί με το μικρομάγαζο που έχει στην Ελλάδα μία εταιρεία! Αυτό είναι παραμύθι! Ποια μεγάλη εταιρεία υπάρχει στην Ελλάδα; Πείτε μου μια μεγάλη εταιρεία που θα μπορούσε να απορροφήσει μια γαλλική, μια γερμανική. Μην μου πείτε για ρουμανική, σκοπιανή και βουλγαρική, διότι αν συγκρίνουμε την Ελλάδα της Ευρωπαϊκής Ενώσεως των είκοσι ετών στην Ευρωπαϊκή Ένωση με τα τεράστια κονδύλια –όχι, βέβαια, Σκόπια, αλλά μιλάω για Ρουμανία και Βουλγαρία, που είναι χώρες της Ευρωπαϊκής Ενώσεως- με Ρουμανία και Βουλγαρία, ε, τότε υπάρχει μια αντίφαση!

Επίσης, να σας πω και το εξής, που θα γίνει: Θα έρθει ο «μεγάλος», η τεράστια επιχείρηση, κύριε Υπουργέ, θα πάρει τον «μικρό» Έλληνα και θα κρατήσει την ταμπέλα. Θα μείνει μόνο στην ταμπέλα η ελληνική επιχείρηση! Θα γίνει η συγχώνευση ή η απορρόφηση που λέω εγώ. Θα διατηρηθεί μόνο η ταμπέλα της εταιρείας και τίποτα άλλο! Και αν κρατηθεί και αυτό.

Και το χειρότερο απ' όλα: Η πολυεθνική δεν έχει συναισθήματα. Η μεγάλη εταιρεία –ξέρετε καλύτερα από μένα, αφού είστε άνθρωπος της αγοράς και των οικονομικών- θέλει κέρδος. Έχει συμφέροντα. Δεν την ενδιαφέρει ο άνθρωπος. Δεν την ενδιαφέρει, δυστυχώς, η ψυχή! Άρα, η μεγάλη πολυεθνική εταιρεία που θα έρθει εδώ θα σε ρωτήσει πόσες θέσεις εργασίας έχει. Είκοσι πέντε. Τριάντα. Εγώ χρειάζομαι μόνο τρεις ή πέντε. Τους θέλω αντιπροσώπους στην Ελλάδα. Τελείωσε η ιστορία. Να και άλλες θέσεις εργασίας που θα πάνε στο περιθώριο. Δεν διασφαλίζονται, λοιπόν, εδώ, αφού δεν είχαμε λάβει μέριμνα και πρόνοια, οι θέσεις εργασίας!

Το χειρότερο απ' όλα. Φέρατε μια τροπολογία, ένα ολόκληρο νομοσχέδιο. Θα σας πω γιατί με στενοχωρεί αυτή η Κυβέρνηση. Με στενοχωρεί για έναν και μόνο λόγο. Λειτουργείτε σπασμωδικά. Λειτουργείτε κατά ένα τρόπο που στη δική μου νοημοσύνη δεν στέκει, τουλάχιστον, πολιτικά. Όταν η Ελλάδα είναι από τις τελευταίες χώρες παγκοσμίως στην έρευνα, φέρατε ένα νομο-

σχέδιο για την έρευνα, χωρίς να ενημερώσετε κανένα. Αυτό δείχνει κάτι, κύριε Υπουργέ. Ότι δεν λειτουργείτε με προγραμματισμό, ότι δεν έχετε προοπτική και βάθος στην άσκηση πολιτικής. Ίσως αγχώνεστε, γιατί έχετε ημερομηνία λήξεως, είτε Οκτώβριο είτε Μάρτιο. Αυτό είναι ένα άγχος, το καταλαβαίνω.

Όμως, αυτό δεν δικαιολογεί τα λάθη, όταν μιλάμε για έρευνα, που είναι το μέλλον, που είναι η αναπτυξιακή μας πολιτική, όταν βλέπουμε μυαλά, εγκεφάλους καθηγητές να φεύγουν στο εξωτερικό, κύριε Υπουργέ, διότι δεν έχουμε έρευνα στην Ελλάδα, αντί να κοιτάξουμε –και έχουμε αξιολογότερους καθηγητές στο Κοινοβούλιο, που θα σας τα πουν και καλύτερα, αν θέλετε– όταν αντί να δώσουμε εκείνες τις προϋποθέσεις, ώστε να φτιάξουμε ερευνητικά κέντρα, να βοηθήσουμε τα προϋπάρχοντα, να τα στηρίξουμε, να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις, ώστε η Ελλάδα να γίνει στα Βαλκάνια η χώρα της ερεύνης, εσείς τι κάνετε; Φέρνετε ένα νομοσχέδιο, που ουσιαστικά ακυρώνει και τη δική μας ύπαρξη. Φέρνετε κάτι που δεν το ξέρουμε ούτε εμείς οι ίδιοι.

Να σας πω και τα χειρότερα. Γιατί εμένα με τρομάζει η ιδέα ότι ουσιαστικά φέρνετε ένα νομοσχέδιο για την έρευνα χωρίς να γίνει διάλογος. Δεν υπάρχει χειρότερο πράγμα, κύριε Υπουργέ, από το να νομοθετείς, να αποφασίζεις για το μέλλον δεκάδων, εκατοντάδων και χιλιάδων ανθρώπων, χωρίς να ερωτηθούν! Ούτε καν διάλογο κάνετε!

Δηλαδή δεν πήγαμε να πούμε σ' αυτούς τους ανθρώπους στον Δημόκριτο, στο ΙΓΜΕ: «Ελάτε εδώ, ρε παιδιά, ελάτε εδώ, ρε κύριοι, αφορά εσάς το νομοσχέδιο. Έχετε να πείτε κάτι; Συμβουλευτικά. Παραινετικά ή αν θέλετε, προτρεπτικά, για να μην κάνουμε κανένα λάθος». Το φέραμε και τρέχουν τώρα οι άνθρωποι αυτοί να διορθώσουν τα λάθη σας με υπομνήματα, με διαμαρτυρίες, με εκθέσεις. Κάνω λάθος, κύριε συνάδελφε; Συνεχώς διαμαρτύρονται. Γιατί; Γιατί η πολιτεία πρέπει να προλαμβάνει και όχι να καταστέλλει. Η πολιτεία πρέπει να μεριμνά και όχι να γίνεται εχθρός του πολίτη.

Εσείς είστε εχθρικοί απέναντι του πολίτη. Κανένας απ' αυτούς δεν θα σας ξαναψηφίσει και θα είναι και δικαιολογημένοι. Διότι η πεμπτοσύνη της δημοκρατίας είναι ο διάλογος. Δεν κάνετε διάλογο με αυτούς τους οποίους αφορά το νομοσχέδιο. Είναι καλό να το αποσύρετε για εσάς, διότι είστε φέρελπις και νέος πολιτικός και πρέπει –επαναλαμβάνω– να δείτε με βάση τη λογική.

Εγώ δεν διαφωνώ ότι υπάρχει πρόβλημα. Όμως, να σας πω κάτι; Είμαι ακριβοδίκαιος. Εκεί γέμισε με πράσινους και διάφορους άλλους που κάθονται σε καρέκλες ή «γαλάζιους». Εγώ δεν διαφωνώ σε αυτό. Όμως, δεν λέω, επειδή υπάρχει ένα πρόβλημα, να το αποτελειώσω οριστικά και αμετάκλητα. Βελτιώστε το! Όχι απαξιώστε το! Φτιάξτε το καλύτερα! Όντως, υπάρχουν πολλοί που κάθονται εκεί μέσα. Κάθονται και απλά πληρώνονται. Αυτό δεν σημαίνει ότι θα καταργήσουμε το σύστημα. Γιατί σε πολλούς δημόσιους χώρους πολλοί δημόσιοι υπάλληλοι κάθονται σε καρέκλες και είναι αργόμοιθοι και πολλά «golden boys» και πολλοί άλλοι. Όμως, δεν τους καταργούμε όλους. Συζητείστε. Δεν κάνετε διάλογο! Διάλογο, κύριε Υπουργέ!

Βέβαια, θα μπορούσα να μιλήσω ώρες ατελείωτες για το ποιοι ελέγχουν την αγορά. Ακούστε, κύριε Υπουργέ. Εγώ δεν μασάω τα λόγια μου. Μπήκα εδώ, για να λέω την αλήθεια. Αν θέλετε να ακούσετε την αλήθεια, να την ακούσετε τώρα.

Ποιον κοροϊδεύουμε εδώ μέσα; Ποιος ελέγχει σήμερα την αγορά; Δεν ξέρετε εσείς, κύριε Υπουργέ; Θα σας πω εγώ. Ποιος ελέγχει την ακτοπολις; Ποιος ελέγχει τα τρόφιμα; Το νερό που πίνουμε ποιος το ελέγχει; Θα σας δώσω εγώ νούμερα. Τα γαλακτοκομικά που είπα προηγούμενως ποιοι τα ελέγχουν, κύριε Υπουργέ; Είναι τα συγκεκριμένα καρτέλ, σούπερ μάρκετ. Δέκα άτομα –το είπε ο συνάδελφος– ελέγχουν το 80%. Το εμφιαλωμένο νερό που πίνουμε –αν έχουμε το Θεό μας!– τρεις εταιρείες –οι δυο πολυεθνικές ξένων συμφερόντων– ελέγχουν το 80% της διακίνησης. Για τι πράγμα μιλάμε, κύριε Υπουργέ; Εδώ μιλάμε για μονοπώλια αισχίστου είδους! Δεν υπάρχει έλεγχος, δεν υπάρχει Επιτροπή Ανταγωνισμού. Εγώ δεν μιλάω για πρόστιμα. Μιλάω για επιστάσια, για μέρμινα, για έλεγχο. Δεν υπάρχει έλεγχος. Το πρόστιμο είναι η εσχάτη λύση. Σε μια ανοικτή κοινωνία, σε μια ελεύθερη οικονομία το πρόστιμο είναι η τελευταία λύση.

Εν πάση περιπτώσει, δεν βλέπετε τι γίνεται; Πηγαίνετε την

ΕΥΑΘ στο Χρηματιστήριο. Καλά κάνετε, κύριε Υπουργέ. Να πάρετε κανένα ευρώ. Όμως, υπάρχει μια αντίφαση. Την ΕΥΑΘ την ελέγχει η «SUEZ». Ποια είναι η «SUEZ»; Έχετε ψάξει;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ: Το 50%.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν καταλάβατε. Σας λέω ότι δίνουμε νέο πακέτο. Γιατί το δίνουμε; Γιατί έχουμε τεράστια ελλείμματα, κύριε Κаланτζή. Όμως, τα ελλείμματα μεγαλώνουν. Ξεπουλάμε την περιουσία μας, τα ασημικά μας, τα χρυσαφικά μας, αλλά τα ελλείμματα διογκώνονται. Ποια είναι η λύση; Να ξεπουλήσουμε; Όχι. Να κρατήσουμε, να κάνουμε περιστολή δαπανών, να μειώσουμε τις ελαστικές δαπάνες και μετά να πάμε στη διαδικασία πώλησης. Γιατί αυτό δεν είναι αποκρατικοποίηση. Αυτό είναι ξεπούλημα. Ξέρετε γιατί; Γιατί το νερό είναι αγαθό. Όχι κοινωνικό αγαθό, όπως λέει μόνο η Αριστερά. Εγώ το κοιτώ καθαρά καπιταλιστικά, πέρα από το κοινωνικό αγαθό που είναι πρωτεύον, είναι χρήμα. Οι επόμενοι πόλεμοι, κύριοι, θα γίνονται για το νερό. Πού το δίνετε εσείς το νερό; Αυτό σας λέω. Αυτό δεν καταλαβαίνετε! Αυτό προσπαθώ να σας πω. Άρα, μερικά πράγματα πρέπει να τα προστατέψουμε.

Κλείνω, λέγοντας τα εξής. Δεν θα μιλήσω ούτε για τα πετρελαιοειδή ούτε για το ότι δεν γίνονται έλεγχοι στα διυλιστήρια. Το προσπερνάω αυτό, γιατί θα ενοχλήσουμε πολλούς φίλους δικούς σας και φίλους των υπολοίπων.

Θα σας πω το εξής. Αν θέλετε, να μειώσετε την τιμή στη βενζίνη και στο πετρέλαιο, πηγαίνετε στα διυλιστήρια και όχι στον κακομοίρη πρατηριούχο, στον βενζινά που κερδίζει ελάχιστα λεφτά! Στα διυλιστήρια να πάτε, αν θέλετε να πατάξετε τα καρτέλ του πετρελαίου! Τίποτα άλλο. Όλα τα υπόλοιπα είναι απλώς, για να τα συζητάμε. Εμείς με «τροπολογίες–ντροπολογίες» δεν «τροπολογούμε», ούτε «ντροπολογούμε», κύριε Υπουργέ.

Δυστυχώς, λυπάμαι. Καταψηφίζουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε τον κ. Βελόπουλο.

Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο για μια παρέμβαση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Δεν θα χρειαστώ ούτε ένα λεπτό.

Η παρέμβασή μου γίνεται για τον εξής λόγο. Η τροπολογία στην οποία αναφέρθηκαν οι συνάδελφοι, δεν αφορά, όπως υπονόηθη από αυτούς, στην αναδιάρθρωση του ερευνητικού ιστού της χώρας, αλλά αφορά στην αναγκαία βελτίωση του ισχύοντος κανονιστικού πλαισίου, προκειμένου να ενεργοποιηθούν προγράμματα και δράσεις της Δ' Προγραμματικής Περιόδου, του ΕΣΠΑ, που αφορούν στην έρευνα. Αυτή είναι η σημασία της τροπολογίας.

Το λέω αυτό διότι διαπίστωσα ότι δεν έχει γίνει απολύτως αντιληπτό, γιατί από τις ομιλίες των εισηγητών προέκυψε ότι τάχα η τροπολογία αυτή αναφέρεται στην αναδιάρθρωση του ερευνητικού ιστού της χώρας. Δεν ομιλούμε περί αυτού. Αναφερόμεθα στη βελτίωση του ισχύοντος νομοθετικού πλαισίου για να μπορέσουμε να ενεργοποιήσουμε τα χρήματα του ΕΣΠΑ για την έρευνα και την τεχνολογία.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο για δύο λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Όχι, δεν πρέπει. Ο κ. Γείτονας έχει ξεκινήσει να έρθει στο Βήμα. Μετά από τον κ. Γείτονα θα μιλήσετε, κύριε Βορίδη.

Ο κ. Γείτονας έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το νομοσχέδιο αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ένα χαρακτηριστικό δείγμα του πώς νομοθετεί η Κυβέρνηση. Και εξηγούμαι. Να ξεκινήσω κατ' αρχάς από το κύριο σώμα του νομοσχεδίου, όπως ήταν όταν κατατέθηκε το νομοσχέδιο, που αφορά στην ενσωμάτωση της συγκεκριμένης οδηγίας για την οποία μάλιστα ο εκλεκτός συνάδελφος εισηγητής της Πλειοψηφίας είπε ότι θα φέρει πολλά θετικά αποτελέσματα. Εγώ προσωπικά δεν διαφωνώ με αυτό, αλλά αφού θα φέρει θετικά αποτελέσματα, τότε γιατί έρχεται καθυστερημένη η ενσωμάτωση αυτής της οδηγίας; Έπρεπε να έχει ενσωματωθεί το 2007. Έπειτα από κατάδικη της χώρας μας έρχεται αργά, λοιπόν, αντανάκλαστικά έχει η Κυβέρνηση. Εφ' όσον αναμένουμε θετικά αποτελέσματα για τις ελληνικές επιχειρήσεις μέσα από τη διευκόλυνση των διασυ-

νοριακών συγχωνεύσεων, σημαίνει ότι η Κυβέρνηση έπρεπε, πριν λήξει η προθεσμία που είχε τεθεί το γρηγορότερο να είχε ενσωματωθεί η οδηγία στο Ελληνικό Δίκαιο. Δεν έχει γίνει και έχουμε καθυστερήσει. Ένα, λοιπόν, το κρατούμενο.

Δεύτερον, έχουμε επανειλημμένα, κύριε Πρόεδρε, τονίσει ότι οι ανάγκες της αναβάθμισης του κοινοβουλευτικού έργου και ιδιαίτερα του νομοθετικού έργου επιβάλλουν, ιδιαίτερα όσον αφορά τις οδηγίες, για να γίνεται συζήτηση σοβαρή, να είναι τα νομοσχέδια αυτοτελή. Έτσι κατατέθηκε και έτσι το ΠΑΣΟΚ δήλωσε στην αρχή ότι λόγω του ότι ενσωματώνει αυτή τη συγκεκριμένη οδηγία θα το ψηφίσει επί της αρχής. Αλλά όπως έχω ξαναπεί, η Κυβέρνησή σας δεν αφήνει κανέναν «να αγιάσει σ' αυτόν τον τόπο». Πριν αλέκτωρ λalήσει, κατατέθηκε μια τροπολογία –αναφέρθηκε ο εισηγητής μας– για το ΕΣΠΑ, μια σημαντική τροπολογία, η οποία θα έπρεπε να αποτελέσει ξεχωριστό νομοσχέδιο, γιατί ρυθμίζει σοβαρά θέματα.

Θέλω να πω στον κύριο Υπουργό σε σχέση με την παρέμβαση του, ότι έχουμε αντιληφθεί πολύ καλά περί τίνος πρόκειται σε σχέση με την τροπολογία. Μην ανησυχεί. Πρόκειται για μια σημαντική τροπολογία, η οποία τροποποιεί το κανονιστικό πλαίσιο, τα δύο συγκεκριμένα προεδρικά διατάγματα που ισχύουν όσον αφορά την προκήρυξη προγραμμάτων δράσης για την Έρευνα, την Τεχνολογία και τις Καινοτομίες. Αλλάζει, λοιπόν, αυτό το θεσμικό πλαίσιο όψιμα. Αναφέρονται στα προεδρικά διατάγματα 274/2000 και 17/2001, που αφορούν τις προκηρύξεις προγραμμάτων που έχουν σχέση με την έρευνα κ.λπ..

Γιατί έρχεται αυτό με τροπολογία και ύστερα από δύομισι χρόνια που έχει ξεκινήσει το ΕΣΠΑ; Αυτό είναι το ζήτημα στο οποίο θα πρέπει να απαντήσει η Κυβέρνηση. Το φέρνει σήμερα, με καθυστέρηση δυόμισι ετών και με τροπολογία, έτσι ώστε να έχουμε πάλι συνοπτικές διαδικασίες. Εάν θέλετε να αποφύγετε τη συζήτηση για την κακή πορεία του ΕΣΠΑ και για τα προβλήματα που υπάρχουν, δεν θα την αποφύγετε. Αλλά ούτως ή άλλως η κατάθεση μιας τροπολογίας που είναι διπλάσια σε όγκο από το νομοσχέδιο, αφορά τόσο μεγάλο ζήτημα και έρχεται σε ένα νομοσχέδιο που αφορά ενσωμάτωση οδηγίας, τουλάχιστον δεν αναβαθμίζει το νομοθετικό έργο.

Όσον αφορά την οδηγία –αναφέρθηκε ο εισηγητής μας– βασικά συμφωνούμε. Έχουμε διαφωνίες σε ορισμένα άρθρα, τις οποίες θα συζητήσουμε στην κατ' άρθρο συζήτηση. Όμως, θέλω να τοποθετηθώ σ' αυτό που είπε ο κύριος Υπουργός ότι δεν «καταλάβαμε» περί τίνος πρόκειται για την τροπολογία που αφορά προγράμματα έρευνας.

Η τροπολογία αυτή τη κάνει, κύριε Υπουργέ, στην ουσία; Αλλάζει το πλαίσιο με την τροποποίηση των δύο Διαταγμάτων και το κάνει πιο ευρύχωρο. «Λάστιχο» το κάνει. Όσον αφορά τη διεύρυνση των δικαιούχων χρηματοδότησης, θα μπορούσε κανείς να πει ότι εάν δεν υπάρξουν υπερβολές, θα ήταν θετικό δεν θα είχαμε αντίρρηση. Όσον αφορά, όμως, την επιλεξιμότητα των δαπανών, καθώς και το ποσοστό κάλυψής τους, εδώ υπάρχει πρόβλημα. Διότι εάν αυτό συνδυαστεί με το ότι δεν υπάρχουν αντικειμενικές διαδικασίες αξιολόγησης, μπορεί στο όνομα της έρευνας να χρηματοδοτήσουμε κάθε άσχετη δράση.

Αυτό που θα πω αφορά όλα τα προγράμματα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αλλά ιδίως όσον αφορά τα προγράμματα έρευνας, τεχνολογίας και καινοτομίας, εάν το πλαίσιο –και μιλάω και μετά λόγου γνώσεως, από εμπειρία, γιατί έχω δουλέψει ως Υπουργός στο Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης– σε τέτοια προγράμματα δεν είναι ιδιαίτερα αυστηρό και σαφές, τότε η κατασπατάληση πόρων θα είναι δεδομένη σε δράσεις άσχετες εν ονόματι της έρευνας και η προστιθέμενη αξία θα είναι πάρα πολύ μικρή.

Εδώ, κύριε Υπουργέ, πρέπει να εγγραφθούμε μέσα από τις διατάξεις, διαδικασίες οι οποίες εξυπηρετούν «τα αριστεία». Είμαστε τόσο καθυστερημένοι στην έρευνα –δεν είναι θέμα μόνο αυτής της Κυβέρνησης– ως χώρα λέω –που αλίμονο εάν κατασπαταλήσουμε και τους διατιθέμενους πόρους σε δράσεις που δεν θα έχουν σχέση ουσιαστικά ούτε με την Έρευνα ούτε με τις Νέες Τεχνολογίες ούτε με τις Καινοτομίες. Εδώ, λοιπόν, είναι το θέμα. Αλλά η όψιμη αυτή αντίδραση της Κυβέρνησης είναι και χαρακτηριστικό δείγμα των χειρισμών για το ΕΣΠΑ.

Πρώτον, το πλαίσιο διαχείρισης απεδείχθη –το είχαμε πει

εμείς, όταν συζητιόταν ο νόμος– ότι είναι πολύπλοκο, συγκεκριμένο και αδιαφανές. Γι' αυτό και σε διάστημα πάνω από δύο χρόνια δεν έχει απορροφηθεί ούτε ένα ευρώ. Λίγο πριν τις εκλογές τρέξατε για λόγους εντυπώσεων να εντάξετε στο ΕΣΠΑ τελειωμένα έργα του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Αυτή είναι η αλήθεια. Μην κομπορρημονείτε ότι στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης θα έχετε 100% απορροφητικότητα. Κατ' αρχάς, το κλείσιμό του δεν έχει γίνει ακόμη και απειλούνται απώλειες πόρων. Αλλά δεν πρέπει να ξεχνάτε –και να το θυμίσουμε στους πολίτες– ότι ουσιαστικά περικόψατε από τον Προϋπολογισμό του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης έργα ύψους 1,8 δισεκατομμυρίων ευρώ και εντάξατε και παλιά έργα που είχαν χρηματοδοτηθεί από εθνικούς πόρους και είχαν τελειώσει στην περίοδο κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ. Σήμερα, όπως είπα, δύο χρόνια μετά, παρά τις αλχημείες, η κατάσταση είναι άκρως απογοητευτική. Το σύνολο των νομικών δεσμεύσεων, αυτό που λέμε δηλαδή ενεργοποίηση του προγράμματος, είναι μόλις 4,35%, οι δε πραγματοποιήσεις των απορροφήσεων είναι στο 1,44% της συνολικής δημόσιας δαπάνης.

Αυτή είναι η αλήθεια και μην πάτε να την κρύψετε. Όλα αυτά σε μια εποχή, το 2009, που η χώρα μας θα μπορούσε να διεκδικήσει πόρους ύψους περίπου 9.000.000.000 ευρώ. Σε μια περίοδο που η Ευρωπαϊκή Ένωση στο πλαίσιο ενός σχεδίου διάσωσης της ευρωπαϊκής οικονομίας ελαστικοποίησε πολλά, έδωσε περισσότερες προκαταβολές, επέτρεψε μεγαλύτερα ποσοστά στην αρχή χρηματοδοτήσεων από κοινοτικούς πόρους.

Αυτή είναι η αλήθεια. Η πραγματικότητα είναι πικρή και κακή για την οικονομία συνολικά. Πως είναι η κατάσταση; Τα δημοσιονομικά έφτασαν στο «κόκκινο». Τα στοιχεία του εξαμήνου δεν σας ανησυχούν; Απευθύνομαι στους Βουλευτές της Συμπολίτευσης. Τρέχετε τώρα με έκτακτα φοροεισπρακτικά μέτρα. Φτάσατε και στους ημιυπαίθριους. Και τι έγινε; Με τους ημιυπαίθριους τι πάτε να κάνετε ουσιαστικά;

Εκμεταλλεύεσθε την παρανομία, το λέτε τακτοποίηση, για να εισπράξετε και κρατάτε και όμηρους τους πολίτες. Διότι εδώ δεν ισχύει το «δώστε και σώστε». Να το πούμε στους πολίτες. Ισχύει το «πληρώστε, μη σώστε όμως». Γιατί δεν είναι καθόλου σίγουρο ότι διασφαλίζεται με τη ρύθμιση ο πολίτης. Αν γίνουν παραδείγματα χάριν αγωγές, επειδή είναι όλη αυτή η ιστορία κατά παράβαση πολεοδομικής νομοθεσίας ουδείς ξέρει τι θα γίνει. Επομένως, υπάρχει μεγάλο πρόβλημα. Είναι στο κενό η ρύθμιση. Άρα, αφήστε τα περί «τακτοποίησης». Πρόκειται όχι για τακτοποιήσεις, αλλά για κυβερνητικές αταξίες.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Πριν δώσω το λόγο στον κ. Βορίδη, θα ήθελα να αναφερθώ στον Κανονισμό για να μαθαίνουμε κιόλας. Βάσει της τελευταίας τροποποίησης του άρθρου 64 στην πρώτη φάση συζήτησης νομοσχεδίου που συμπερίλαβάνει τις ομιλίες των Αρχηγών ή των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων, των ειδικών αγορητών και των έξι πρώτων Βουλευτών, ο Υπουργός έχει δικαίωμα να παρέμβει τέσσερα λεπτά και οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι δύο λεπτά.

Κύριε Βορίδη, έχετε το λόγο για δύο λεπτά.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Εγώ απλώς ένα μόνο ζήτημα τάξεως, κύριε Πρόεδρε, θέλω να θέσω. Αφορά στη παρέμβαση του κυρίου Υπουργού, ο οποίος ξέρει ότι προσωπικώς τον εκτιμώ απειρίοιστα και μάλιστα θεωρώ ότι όσο καθόταν εδώ στα Έδρανα των Βουλευτών μοιραζόμασταν κοινές ανησυχίες για την ποιότητα του νομοθετικού έργου. Τι παθαίνουν ξαφνικά οι Βουλευτές μόλις πάνε στην Κυβέρνηση και ξεχνούν ακριβώς την ανάγκη για ποιότητα του νομοθετικού έργου; Λες και αλλάζει τελείως η στάση τους, λες και κάτι παθαίνουν και ξαφνικά αλλάζουν οπτική.

Δύο πράγματα, κύριε Υπουργέ, τα οποία είναι αμιγώς διαδικαστικά, αλλά όπως ξέρετε ο τύπος είναι θεματοφύλακας της ουσίας. Όταν μιλάμε για τροπολογία, λέμε ότι υπάρχει μία ελάσσονος σημασίας παρέμβαση σε κάποιο σχέδιο νόμου το οποίο τροποποιείται. Δεν μπορεί να αποτελεί τροπολογία το να έρχεται ένα καινούριο σχέδιο νόμου, το οποίο το «βαφτίζετε» εσείς τροπολογία. Αυτό είναι ξεκάθαρο ότι αποτελεί κατάλυση ακριβώς του νοηματικού πλαισίου στο οποίο προσβλέπει ο Κανονισμός.

Αυτό είναι το πρώτο.

Δεύτερο σημαντικό. Εγώ δεν πάω στην ουσία. Θα τη συζητήσουμε όταν έρθει η ώρα. Τροπολογία αυτής της εκτάσεως και αυτής της σημασίας χωρίς να περάσει από τη βάση της επιτροπής; Βεβαίως έχει η Κυβέρνηση τη δυνατότητα στο πλαίσιο του Κανονισμού. Θα χρησιμοποιήσετε όμως αυτή τη δυνατότητα την οποία προβλέπει ο Κανονισμός όπως εκτάκτως για μία τελειώς εξαιρετική περίπτωση, για εκείνη τη χρονική στιγμή που δεν προφταίνουμε γιατί πρέπει να ρυθμίσουμε κάτι όπως επειγόντως; Γιατί τι ήταν το τόσο κατεπείγον που δεν έπρεπε να περάσει μέσα από τη διαδικασία της επιτροπής και έπρεπε να έρθει εδώ στο Τμήμα;

Ο Κανονισμός, όπως και όλα τα νομοθετικά κείμενα, κύριε Πρόεδρε, έχουν μία λογική. Βεβαίως και μπορεί να υπάρχει η λογική της καταστρατηγήσεώς τους, βεβαίως και μπορούμε να παρεκκλίνουμε. Δεν είναι όμως σωστό και για την ποιότητα του νομοθετικού έργου και θα μου επιτρέψετε να πω και για το σεβασμό στο Κοινοβούλιο. Το απευθύνω στην κυβέρνηση και σε κανέναν άλλο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Βορίδη, στην αποστροφή του λόγου σας είπατε τι παθαίνουν οι Υπουργοί. Πιστεύω ότι το «παθαίνουν» θα μπει σε εισαγωγικά. Σε εισαγωγικά θα ήθελα να πω και εγώ τη λέξη «παθαίνουν» σχεδόν όλοι οι αξιωματούχοι και μέσα στα κόμματα και στις κυβερνήσεις και στο δημόσιο τομέα. Είναι γενικότερη αυτή η κατάσταση.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο. Σύντομα όμως.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Είμαι βέβαιος ότι όσα ελέχθησαν από τον κ. Βορίδη ελέχθησαν γιατί και ο ίδιος αγωνιά για την ποιότητα του νομοθετικού έργου.

Σας διαβεβαιώ όμως, κύριε συνάδελφε, ότι αυτή η αγωνία διακατέχει και εμάς στο Υπουργείο Ανάπτυξης και εμένα προσωπικά. Και όπως πολύ σωστά αναφέρατε, δεν πρέπει να εξετάζουμε αν έχουμε μία τροπολογία, την έκταση που καταλαμβάνει, αλλά αν εισάγει ή όχι μείζονος ή ήσσονος σημασίας ρυθμίσεις. Και πρέπει να σας πω ότι αυτή η τροπολογία, την οποία είμαι βέβαιος ότι θα αναγνώσετε προσεκτικά μέχρι την Τρίτη που θα έρθει να συζητηθεί, εισάγει «τεχνικού» χαρακτήρα ρυθμίσεις, τον σκοπό των οποίων ανέφερα προηγουμένως, δηλαδή για να μπορέσει να καταστεί γρήγορα δυνατή η υλοποίηση δράσεων και προγραμμάτων του ΕΣΠΑ που αφορούν στην έρευνα και την τεχνολογία. Αυτό και μόνο.

Συγκεκριμένα, η τροπολογία αυτή που περνάει από τη Βουλή και θα αποτελέσει αντικείμενο ενδελεχούς συζήτησης, τροποποιεί διατάξεις ενός προεδρικού διατάγματος του 2000 και ενός του 2001.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ας τα πούμε, κύριε Υπουργέ, στην τροπολογία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Κύριε Πρόεδρε, δεν τα λέω για τον κ. Βορίδη, αλλά για συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που δεν αντέδρασαν τότε που έγινε ένα προεδρικό διάταγμα χωρίς να περάσει από τη συζήτηση στην Εθνική Αντιπροσωπεία, αλλά αντιδρούν τώρα που έρχεται με ένα καθεστώς απολύτως σύμφωνο με τον Κανονισμό της Βουλής προκειμένου να αποτελέσει αντικείμενο συζήτησης και να γίνει επ' αυτής συζήτηση από όλα τα κόμματα στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Μπορείτε αναλυτικότερα να αναφερθείτε όταν θα γίνει η συζήτηση επί της τροπολογίας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Εγώ δεν θα μιλήσω ξανά για την τροπολογία. Απλώς κάποιες διευκρινίσεις απολύτως απαραίτητες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο κ. Σγουρίδης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχω ζητήσει το λόγο για δύο λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Βεβαίως, το δικαιούσθε. Δεν σας πρόσεξα. Όχι ότι έχω κάτι με την Αριστερά. Ορίστε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Όχι, εντάξει. Αλίμονο!

Κύριε Υπουργέ, τώρα βλέπουμε να προσπαθείτε να χαρακτηρίσετε και τεχνικά τα θέματα, τα οποία εισάγετε δια μίας τροπολογίας, η οποία υποκαθιστά ένα νόμο σχεδόν και δύο

προεδρικά διατάγματα. Έλεος πια!

Και θα ήθελα να πω κάτι απευθυνόμενος και στο Προεδρείο. Οι τροπολογίες μπορεί να είναι κάποιες ειδικότερες, περιοριστικού χαρακτήρα και δευτερεύοντος ενδιαφέροντος ρυθμίσεις σ' ένα νομοσχέδιο. Αυτό είναι η τροπολογία. Εδώ κινδυνεύουμε να πάμε σε μία νομοθετική λειτουργία πλέον δια τροπολογιών. Δηλαδή σοβαρές νομοθετικές πρωτοβουλίες, οι οποίες έπρεπε να εισαχθούν φυσιολογικά δια νομοσχεδίου σ' αυτήν την Αίθουσα, έρχονται δια τροπολογίας.

Πρόσφατα όλη η φοροεπιδρομή της Κυβέρνησης με τις σχετικές ρυθμίσεις ήρθε με τροπολογίες. Τροπολογίες για τα φορολογικά μέτρα, τροπολογία για τους ημιυπαίθριους χώρους. Και μάλιστα ήταν διαδοχικές τροπολογίες, η μία μετά την άλλη. Τώρα βλέπω ότι κατετέθησαν σήμερα και άλλες δύο τροπολογίες. Πού πάμε; Και αναφέρομαι και στο Προεδρείο. Και η μία εξ αυτών είναι άκρως σκανδαλώδης τροπολογία, διότι δίνει παράταση στην αδειοδότηση των ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών σταθμών κατά ένα εξάμηνο. Δηλαδή είναι μία καθαρά προεκλογικό χαρακτήρα ρύθμιση, ρύθμιση «κράτα με να σε κρατώ για να πάμε όλοι μαζί στις εκλογές με τον καλύτερο δυνατό τρόπο για την Κυβέρνηση». Αυτά είναι τροπολογίες ντροπής! Αυτά είναι νομοθετήματα ντροπής και τα εισάγετε συνεχώς με βροχή τροπολογιών.

Αυτή η κατάσταση κατά τη γνώμη μου –και επιτρέψτε μου να το πω, κύριε Πρόεδρε– έχει μία τάση συνταγματικής εκτροπής. Έχουμε καταχρηστική εφαρμογή του Κανονισμού της Βουλής, η οποία δεν συνάδει ούτε με το γράμμα και κυρίως με το πνεύμα του. Και πρέπει να παρέμβει και το Προεδρείο και πρέπει και η Κυβέρνηση επιτέλους να αναλάβει τις ευθύνες της.

Και κάνω μία πρόταση σε όλους τους συναδέλφους, ιδιαίτερα στα κόμματα της Αντιπολίτευσης. Κάπου να βάλουμε και εμείς ένα φρένο σε αυτή τη διαδικασία και κάπου να τηρήσουμε μία κοινή στάση απέναντι σε οριακές εκτροπές, οι οποίες υποβαθμίζουν με ακραίο τρόπο τη νομοθετική λειτουργία αυτής της Αίθουσας.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Πρόεδρε, επειδή είχα δώσει το λόγο στον κ. Σγουρίδη...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Δεν θα έχει πρόβλημα ο κ. Σγουρίδης, κύριε Πρόεδρε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Κανένα πρόβλημα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Εντάξει.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Πρόβλημα έχετε εσείς και όλοι μας σε αυτή την Αίθουσα!

Κύριε Πρόεδρε, παρακολουθήσατε το πρωί την παρέμβασή μου στη Διάσκεψη των Προέδρων. Δεν είναι η πρώτη φορά που μιλά και στη Διάσκεψη και στην Ολομέλεια και σε Τμήματα. Δεν πάει άλλο! Η όποια κυβέρνηση δικαιούται στις δυσμάς του πολιτικού της βίου να αυτοκτονήσει. Δεν μπορεί να τινάξει, όμως, στον αέρα το Κοινοβούλιο, τους θεσμούς, όπως συμβαίνει με αυτήν την Κυβέρνηση!

Εγώ σας ερωτώ και είναι ρητορικό το ερώτημα, γιατί δεν θέλω να φέρω σε εξαιρετικά δύσκολη θέση έναν άνθρωπο που είναι είκοσι πέντε χρόνια εδώ μέσα. Είναι δυνατόν, κύριε Πρόεδρε, να έρχεται ολόκληρο νομοσχέδιο που δεν είναι αποκλειστικά της αρμοδιότητας του Υπουργείου Ανάπτυξης στο κάτω κάτω; Πού είναι η υπογραφή του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, κύριε Υφυπουργέ; Πανεπιστήμια, ΤΕΙ, Ερευνητικά Κέντρα! Δεν είναι μόνο η Γενική Γραμματεία Έρευνας. Εσείς θα αποφασίζετε πώς θα επιχορηγούνται τα Πανεπιστήμια, πώς θα λειτουργούν τα ΤΕΙ; Τα έχετε επιτέλους καταργήσει όλα; Το Νομικό Γραφείο του Πρωθυπουργού μπορεί να διατάζει εσάς; Ας σας διατάξει! Δεν μπορεί όμως να ποδηγετεί το Κοινοβούλιο!

Έχετε δίκιο, κύριε Λαφαζάνη. Θα έπρεπε η Αντιπολίτευση κάθε φορά που γίνεται απόπειρα τέτοιων ασχημιών να αποχωρεί από την Αίθουσα αυτή. Δεν υπάρχει άλλη λύση, κύριε Βορίδη, εφόσον απευθυνόμαστε σε ώτα μη ακουόντων. Πράγματα στοιχειώδη που έπρεπε να σεβόμαστε, όχι μόνο δεν τα σέβεται

η Κυβέρνηση, αλλά έχουν καταργήσει οι Υπουργοί την παρουσία τους στο Κοινοβούλιο. Υποτιμούν αυτό το θεσμό και όλους μας. Έρχεται ένας Υφυπουργός, τους τιμώ όλους, είναι συνάδελφοί μου Βουλευτές, αλλά δεν είναι μέλη του Υπουργικού Συμβουλίου.

Γνωρίζετε, κύριε Υφυπουργέ Ανάπτυξης ποιοι είναι κατά το Σύστημα μέλη του Υπουργικού Συμβουλίου. Δεν είναι δυνατόν να συνεχίζεται αυτή η απαξίωση των εκπροσώπων του ελληνικού λαού. Γίνεται η Κυβέρνηση παραίτια αυτού του δημόσιου εμπτισμού του Κοινοβουλίου, που γίνεται καθημερινά από κανάλια, από εφημερίδες, από απλούς πολίτες. Είναι εμπτισμοί που επιστρέφουν στον ίδιο το λαό τον οποίο εμείς εκπροσωπούμε εδώ. Δεν εκπροσωπεί η οποιαδήποτε παρέα, είτε στους Μαξίμου είτε οπουδήποτε αλλού. Υφαρπάζει εξουσίες που ανήκουν στο Κοινοβούλιο.

Κύριε Πρόεδρε, αυτή η τροπολογία είναι σε έκταση μεγαλύτερη από το καθ' αυτό σώμα του νομοσχεδίου. Και για την άλλη τροπολογία χθες στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων, ρωτήσαμε τον Υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών για τις αναμενόμενες εξαγγελίες του κ. Σουφλιά. Μας είπε ότι δεν γνώριζε. Και όμως η τροπολογία αφορά ενάμισι εκατομμύριο Έλληνες που ουσιαστικά εκβιάζονται. Τους λένε θα δώσετε το 10% της αντικειμενικής αξίας του χώρου που παρανόμως μηχανικοί, εργολάβοι, έχουν δημιουργήσει, με παράταση μάλιστα ακόμη και για άδειες που θα εκδίδονται μέχρι σήμερα, δηλαδή κίνητρο παρανομίας, υπό την εκβίαση ότι αν δεν δώσουν το 10% της αντικειμενικής αξίας θα πληρώσουν το 30% έπειτα από έξι μήνες. Είναι ντροπή! Και αυτήν την ντροπή νομίζω το Κοινοβούλιο πρέπει να την επιστρέψει σε αυτούς που του ζητούν να τη χρεωθεί μαζί τους. Επιτέλους!

Και να ειδοποιήσει ο κύριος Υφυπουργός την Κυβέρνηση. Δεν ξέρω πόσοι θα μείνουν από τους Βουλευτές σε αυτήν την Αίθουσα, αλλά αυτήν την τροπολογία ειδικά θα την ψηφίσετε μόνο σας, κύριε Υπουργέ!

Σε ό,τι με αφορά αλίμονο αν αυτήν την ντροπή θα τη συμμερίζομαι με την Κυβέρνηση και οποιουδήποτε συμβούλους σας! Ουσιαστικά, κύριε Υφυπουργέ, προσβάλλουν και εσάς. Γνωρίζουμε τη λογική των μανδρινών και των διαφόρων συμβούλων. Θεωρούν ότι το νομοσχέδιο είναι «ο παπάς που άπαξ και γίνεται μία κλήση μπορούν να θάψουν και κάμποσους μαζί!» Η πολιτική ευθύνη είναι των Υπουργών οι οποίοι δέχονται όλο αυτό το πακέτο να το φέρνουν στους συναδέλφους τους, γνωρίζοντας ότι δεν είμαστε καν σε θέση, δεν ξέρω αν είναι οποιοσδήποτε εδώ σε θέση από τους συναδέλφους της Συμπολιτεύσεως να μας πει τι θα ψηφίσει σ' αυτήν την τροπολογία, να πάρουμε πίσω όσα λέμε. Επιτέλους είμαστε εμείς παραίτιοι αυτής της απαξίωσης θεσμών στους οποίους μας έχει τάξει ο λαός να υπηρετούμε με αυταπάρνηση; Και εμείς ερχόμαστε εδώ πρωί απόγευμα και δεν σκεπτόμαστε τα σχόλια του Τύπου, τα παραπολιτικά σε βάρος όλων μας, χωρίς να είμαστε όλοι υπεύθυνοι. Αλλά όσοι προκαλούν αυτά τα αίσχη και όσοι δεν διαμαρτύρονται, όσοι σιωπούν γίνονται συνένοχοι. Και εγώ, κύριε Πρόεδρε, δεν θέλω όσο ο λαός με στέλνει σ' αυτήν την Αίθουσα να γίνομαι συνένοχος τέτοιων πράξεων, τέτοιων ασχημιών.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Πρόεδρε, με όλο το σεβασμό και την εκτίμηση και δεν είναι υποκριτικό και συνηθισμένο αυτό που λέω, κύριε Κακλαμάνη, ήθελα να κάνω ορισμένες επισημάνσεις και παρατηρήσεις. Κατ' αρχάς έγινε μία εξαντλητική συζήτηση με τον Πρόεδρο του Σώματος στη Διάσκεψη των Προέδρων μεταξύ σας και του Προέδρου.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Έγινε όχι δημόσια! Δεν ήταν δημόσια η συνεδρίασή μας. Τώρα όμως είναι ώρα αυτές οι καταγγελίες να γίνονται κτήμα του ελληνικού λαού. Βουλιάζουμε ως σύστημα και πρέπει καθέννας να αναλάβει τις ευθύνες του!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Πρόεδρε, εγώ με την μακρόχρονη πορεία μου εδώ, βλέπω ότι τίποτα διαφορετικό δεν γίνεται σήμερα απ' ό,τι κατά το παρελθόν σε σχέση με την παρουσία των Υφυπουργών και όχι των Υπουργών. Τίποτα διαφορετικό δεν γίνεται. Τροπολογίες έρχονταν και κατά το παρελθόν σχεδόν μεγαλύτερες πολλές φορές από τα νομοσχέδια.

Θυμάμαι ότι καταβάλλατε πολλές φορές προσπάθειες και συγκρουστήκατε με Υπουργούς για να μην ψηφιστούν, παρά ταύτα όμως δεν τα καταφέρνατε πάντα. Αυτό όμως δε σημαίνει ότι δεν πρέπει να προσπαθούμε.

Δεν θα συμφωνήσω, κύριε Πρόεδρε, ότι μια τροπολογία τέτοια θα τινάξει το σύστημα στον αέρα και ότι η Κυβέρνηση έχει προθέσεις να τινάξει το σύστημα στον αέρα! Δεν μπορώ να τα διανοηθώ αυτό!

Πάντως τελειώνοντας μ' αυτό υπάρχει θέμα. Ας καθίσουμε σε μία συνεδρίαση στη Διάσκεψη των Προέδρων όπου εκπροσωπούνται όλα τα κόμματα με ηρεμία να δούμε τι πρέπει να κάνουμε και αυτό να το πείτε στην Κυβέρνηση, προκειμένου να γίνει το καλύτερο για την αναβάθμιση του Κοινοβουλίου.

Κύριε Βενιζέλο, θέλω να σας θυμίσω ότι βάσει του νέου Κανονισμού εσεις οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι έχετε στην πρώτη φάση το δικαίωμα να μιλάτε μόνο δύο λεπτά.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Όλοι οι εκ του Κανονισμού της Βουλής και ο Υπουργός και όλοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Όχι, κύριε Βενιζέλο! Στην πρώτη φάση συζήτησης είναι οι εισηγητές, είναι οι εκπρόσωποι των κομμάτων.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Ο λόγος όλων περιορίζεται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο Υπουργός μπορεί να παρεμβαίνει μόνο τέσσερα λεπτά και οι Κοινοβουλευτικοί δύο λεπτά, μέχρι τον έκτο ομιλητή, κύριε Βενιζέλο. Δεν τα λέω εγώ, ο Κανονισμός τα γράφει αυτά.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Τίθενται μείζονα θέματα λειτουργίας των θεσμών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Δεν υπάρχουν μείζονα θέματα. Υπάρχει Κανονισμός. Δύο λεπτά και θα το σεβαστείτε αυτό.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Αυτά τα οποία συμβαίνουν εδώ είναι απαράδεκτα και προκλητικά, όχι μόνο για τους δημοκρατικούς θεσμούς, αλλά και για την κοινή λογική. Αυτά που λέτε όλα αφορούν το χρονικό διάστημα πριν την Αναθεώρηση του 2001 που επέφερε σημαντικές τομές στη διαδικασία του νομοθετικού έργου και πριν φυσικά τις τελευταίες τροποποιήσεις του Κανονισμού της Βουλής μία από τις οποίες προβλέπει την υποχρεωτική ενημέρωση της αρμόδιας διαρκούς κοινοβουλευτικής επιτροπής για σχέδια νόμων που κυκλοφορούνται.

Πώς είναι δυνατόν να έχει την υποχρέωση ο Υπουργός Ανάπτυξης να εμφανιστεί την Τρίτη το μεσημέρι στη Διάρκη Επιτροπή για να ενημερώσει για ένα νομοσχέδιό του, το οποίο εν πάση περιπτώσει έχει έντονα διοικητικό χαρακτήρα, και να εισάγει ως τροπολογία ένα πλήρες νομοσχέδιο για την χρηματοδότηση της έρευνας. Την περίοδο που σ' όλο τον κόσμο αυτό που λέγεται: «Γνώση, έρευνα, καινοτομία» παίζει καθοριστικό ρόλο για το μοντέλο ανάπτυξης και την ανταγωνιστικότητα μιας χώρας εν μέσω διεθνούς οικονομικής κρίσης; Είπα, λοιπόν, το μεσημέρι στη Διάσκεψη των Προέδρων ότι είναι απαράδεκτο. Πίσω από ένα νομοσχέδιο που εναρμονίζει την εθνική μας νομοθεσία με μία οδηγία για τη διασυνοριακή συγχώνευση εταιρειών εισάγεται ένα ολόκληρο νομοσχέδιο για πολύ κρίσιμο θέμα άλλου τομέα της αρμοδιότητας του Υπουργείου Ανάπτυξης, που προφανώς δεν υπάγεται και στην αρμοδιότητα του παρισταμένου κυρίου Υφυπουργού.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων είναι κυρίως αρμοδιότητα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Μάλιστα αυτό συμβαίνει τη στιγμή που υπάρχει πολύ μεγάλη ένταση στο χώρο των ερευνητικών ιδρυμάτων. Γιατί η προσπάθεια της Κυβέρνησης εικονικά να εμφανίσει ότι μειώνει τον αριθμό των κρατικών νομικών προσώπων έχει ως αποτέλεσμα να διαλύεται ο ιστός των ερευνητικών κέντρων της χώρας. Τι σημαίνει ότι μπαίνει το θέμα αυτό με τροπολογία, μετά τη Διάρκη Επιτροπή; Σημαίνει ότι όλα καλύπτονται από ένα πέπλο αδιαφάνειας. Δεν υπάρχει δημοσιότητα, δεν υπάρχει διαβούλευση, δεν υπάρχει κοινωνικός διάλογος. Δεν κλήθηκαν για ακρόαση στην Επιτροπή οι φορείς της έρευνας, δεν ενημερώθηκαν τα πανεπιστήμια. Ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων συνυπογράφει μεν,...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Όχι, δεν συνυπογράφει. Δεν έχει υπογραφή.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ:...αλλά δεν ενημερώθηκε η Διάσκεψη, η Σύνοδος των Πρυτάνεων, δεν ενημερώθηκαν όλοι εκείνοι οι οποίοι επωμίζονται το τεράστιο βάρος της έρευνας. Έχει, λοιπόν, πάρα πολύ μεγάλη σημασία, κύριε Πρόεδρε, να πούμε πού βρίσκεται η «καρδιά» του προβλήματος. Δεν είναι μόνο ο σεβασμός μιας τυπικής διαδικασίας. Είναι η προσπάθεια υπαρξιακής της ψήφου των Βουλευτών της Πλειοψηφίας και η προσπάθεια φήμωσης των κοινωνικών φορέων πριν την προσπάθεια φήμωσης της Αντιπολίτευσης. Γιατί περί αυτού πρόκειται.

Άρα δείτε πόσες συνταγματικές διατάξεις και αρχές καταστρατηγούνται. Καταστρατηγείται η διάταξη για το πώς εισάγονται τα νομοσχέδια και πώς ειδοποιείται η Βουλή για κυκλοφορούντα νομοσχέδια. Καταστρατηγείται η διάταξη του Κανονισμού για την ακρόαση μη κοινοβουλευτικών προσώπων, καταστρατηγούνται οι εγγυήσεις διαφάνειας και δημοσιότητας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ολοκληρώστε, κύριε Βενιζέλο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Και εντέλει, κάνουμε εδώ μια εκβιασμένη συζήτηση για άσχετα θέματα, χωρίς να μπορούμε να ψηφίσουμε επί της αρχής ένα νομοσχέδιο που στη Διαρκή Επιτροπή είπαμε ότι το ψηφίζουμε. Γιατί τώρα πια δεν υπάρχει αρχή του νομοσχεδίου.

Και γιατί γίνονται όλα αυτά στον ευαίσθητο χώρο της έρευνας που έπρεπε να είναι το αντικείμενο της μέριμνας όλων μας με υψηλή συναίνεση; Γιατί δημιουργείται αυτή η ένταση στο χώρο των πανεπιστημιακών ερευνητικών εργαστηρίων και μάλιστα Ιούλιο, δηλαδή στην αρχή των διακοπών;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ολοκληρώστε παρακαλώ, κύριε Βενιζέλο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Όλα αυτά εξυπηρετούν φθηνές σκοπιμότητες και δείχνουν ότι η Κυβέρνηση δεν έχει αίσθηση της κοινωνικής πραγματικότητας και της πολιτικής της κατάστασης. Γιατί αν είχε, θα ήταν πραγματικά σεμνότερη, επιφυλακτικότερη, προσεκτικότερη. Αλλά φαίνεται ότι «μωραίνει Κύριος ον βούλεται απωλέσαι»!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Καραμάριος.

Κύριε Βενιζέλο, όπως και για σας, ισχύει και για εκείνον ο νέος Κανονισμός. Θα έχετε μία παρέκκλιση, όμως να σεβαστούμε τον Κανονισμό. Αφού δεν σεβόμαστε τον Κανονισμό τι αναβάθμιση θα κάνουμε στο Κοινοβούλιο; Δεν το λέω για σας, αλλά γενικότερα. Παίρνετε το λόγο, δεν σταματάτε, κτυπάει το κουδούνι, παρεμβαίνει ο Πρόεδρος, σας παρακαλεί, και εσείς συνεχίζετε. Και επικαλείστε την αναβάθμιση του Κοινοβουλίου, το σεβασμό στο Σύνταγμα και στους νόμους! Ιδιαίτερα εσείς οι δικηγόροι είστε έτσι.

Ορίστε, κύριε Καραμάριο, έχετε το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ανεξάρτητα με το τι θα πούμε κατά την συζήτηση της τροπολογίας με τη σειρά που θα έρθει θα ήθελα να υπενθυμίσω στους αξιότιμους κύριους συναδέλφους ότι η τροπολογία η οποία εισάγεται προς συζήτηση έρχεται με βάση τον Κανονισμό της Βουλής και το Σύνταγμα. Εάν θέλουν οι κύριοι συνάδελφοι να προτείνουν οποιεσδήποτε άλλες ενστάσεις υπάρχει διαδικασία. Γιατί μου προκαλεί το λιγότερο εντύπωση να πιστεύουν ότι δεν μπορούμε να συζητούμε τροπολογίες, όπως γράφει το Σύνταγμα και ο Κανονισμός. Αυτό κάνει η Κυβέρνηση αυτή τη στιγμή, αυτό το δικαίωμα έχει, και όλα τα άλλα που λέγονται εδώ επ' ευκαιρία της καταστάσεως που επικρατεί είναι νομιζώ περιττά.

Εκείνο που ήθελα να τονίσω εγώ, κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι εάν έχετε -που έχετε- τη δυνατότητα και θέλετε να προτείνετε οποιεσδήποτε ενστάσεις εδώ είναι η Βουλή, πείτε το και όχι κάπου αλλού που νομίζετε ότι δεν μπορείτε να τα πείτε. Αυτή τη

στιγμή η τροπολογία είναι σωστή καθ' όλα, είναι με βάση τον Κανονισμό της Βουλής και αν νομίζετε ότι παρεκκλίνει του Κανονισμού προτείνετε τις ενστάσεις που έχετε το δικαίωμα. Γιατί δεν έχετε την τόλμη;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Μα τι κάνουμε τώρα; Αυτό δεν κάνουμε;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Απολύτως τίποτε δεν κάνετε, κύριοι. Τι προτείνετε; Αντισυνταγματικότητα; Πείτε το, κύριοι συνάδελφοι!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Μα αυτό δεν κάνουμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Μην διακόπτετε, κύριε Βενιζέλο. Την άποψή του λέει. Θα τον εμποδίσουμε να εκφραστεί;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Πρέπει να μας προστατεύσετε, κύριε Πρόεδρε. Δεν διακόπτω. Θέλω προστασία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Είστε έγκυρος συνταγματολόγος και ξέρετε πολύ καλά ότι ο Υπουργός έχει δικαίωμα να φέρνει τροπολογίες τηρώντας τον Κανονισμό της Βουλής και του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους. Έχει καμμία παρατυπία αυτή η τροπολογία; Όχι. Επί της ουσίας θα τα πούμε όταν έρθει η ώρα της.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Αυτό δεν λέμε, ότι έχει παρατυπία; **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ:** Κάντε το. Προβάλατε ένσταση.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Μα τι λέμε τόση ώρα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Είπε την άποψή του. Δεν τη δέχεστε. Εντάξει, δικαίωμά σας είναι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Δεν λέτε για ένσταση. Αοριστολογίες λέτε. Δεν λέτε καμμία ένσταση, δεν προβάλλετε τίποτα απολύτως. Πείτε θέλετε ένσταση αντισυνταγματικότητας; Κάντε το. Θέλετε να πείτε ότι παρέβημεν τη διάταξη τάδε του Κανονισμού της Βουλής; Κάντε το. Γιατί δεν το λέτε; Ποια διάταξη παραβαίνει αυτήν τη στιγμή ο Υπουργός;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, πρέπει να αποκαταστήσετε το κύρος της Έδρας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Σας παρακαλώ τώρα! Κύριε Βενιζέλο γιατί κάνετε υποδείξεις τέτοιες και με δυσκολεύετε τώρα;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Μα πώς είναι δυνατόν;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Μα είναι δυνατόν να μιλάτε έτσι;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Σας κάνει συστάσεις. Ακούσατε το επιχείρημα της Νέας Δημοκρατίας;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Έχετε την εντύπωση ότι δεν μπορώ να προστατεύσω το κύρος της Έδρας και την προσωπική μου οντότητα;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κάντε το, λοιπόν!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Δεν θέλω συνήγορο, ούτε καθηγητή πανεπιστημίου θέλω ούτε νομικό θέλω ούτε κανέναν. Πιστεύω ότι είμαι αυτάρκης, ότι είμαι επαρκής να σταθώ εδώ στο ύψος που με θέσατε εσείς, που με εκλέξατε. Εγώ είμαι εκλεγμένος. Δεν είμαι διορισμένος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Όλοι εκλεγμένοι είμαστε εδώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Όχι, στη Βουλή μέσα δεν είστε όλοι. Το Προεδρείο μόνο είναι. Στις κυβερνήσεις διορίζονται.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Υφυπουργέ, δεν έχετε το δικαίωμα να μιλήσετε, αλλά σας δίνω το λόγο για να πείτε μόνο μια κουβέντα, επειδή κι άλλοι έχουν υπερβεί το χρόνο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Δεν έχω υπερβεί συνολικά το χρόνο που δικαιούμαι και σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πρέπει να πω, κύριε Πρόεδρε, ότι το ενδιαφέρον για τα θέματα που ανέπτυξαν οι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ είναι όψιμο και είναι και υποκριτικό. Και εξηγούμαι αμέσως. Δεν είναι δυνατόν να μας κατηγορείτε διότι, τάχα, δεν ρωτήσαμε τα ερευνητικά κέντρα, διότι δεν ρωτήσαμε τους πρυτάνεις για την τροπολογία που εισηγούμεθα όταν εσείς για τα ίδια θέματα είχατε προτιμήσει τα προεδρικά διατάγματα το 2000 και το 2001 χωρίς να ρωτήσετε κανέναν. Και έχετε αναρωτηθεί κύριοι συνάδελφοι, αν τα

προεδρικά διατάγματα, που τροποποιούνται με τις εισηγούμενες διατάξεις, έφεραν τότε την υπογραφή του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Όχι, κύριε Βενιζέλο. Δεν μπορείτε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Όχι, δεν γίνεται.

Το λόγο έχει ο κ. Σγουριδής.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο. Για να μην φέρω χαρτί επί του Κανονισμού.

(Θόρυβος, διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Όχι. Να φέρετε χαρτί. Δεν έχετε το λόγο. Να φέρετε χαρτί! Η μάλλον μην φέρετε χαρτί. Θα σας διαβάσω εγώ τον Κανονισμό. Επιτέλους! Με φέρνετε σε πολύ δύσκολη θέση. Θα μου φέρετε χαρτί για τον Κανονισμό; Λέτε εδώ να μην έχω διαβάσει τον Κανονισμό κύριε Βενιζέλο; Μην επικαλείστε...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ακούσατε το επιχείρημά μου; Ξέρετε τι θα πω;

(Θόρυβος, διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Αυτό είναι άλλο θέμα. Ξέρω όμως ότι ο Κανονισμός...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Ξέρετε τι θα πω; Ακούσατε τι λέει ο κύριος Υφυπουργός;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ακούστε λίγο. Εμένα ο Κανονισμός με περιορίζει στα δύο λεπτά.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Μα ακούστε με!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Μα πώς να σας ακούσω, αφού δεν δικαιούστε το λόγο;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ακούσατε τι είπε ο κύριος Υφυπουργός;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ό,τι και να είπε...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Και λέω, λοιπόν...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας):...από εκεί και πέρα μπορείτε να παίρνετε το λόγο και να απαντάτε; Δεν μπορείτε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Βεβαίως. Γιατί; Δεν κατάλαβα. Η Βουλή τι είναι; Γιατί δεν μπορώ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Διότι ο νέος Κανονισμός της Βουλής το ορίζει σαφώς. Γιατί δεν εννοείτε να το καταλάβετε;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ο Κανονισμός κινείται μέσα στον πνεύμα του Συντάγματος και της Δημοκρατίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Α, δίνουμε άλλη ερμηνεία τώρα, έτσι; Βουλευτική.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Ακούστε τώρα το επιχείρημα της Κυβέρνησης. Υπάρχει ένα προεδρικό διάταγμα για τη χρηματοδότηση της έρευνας. Αυτό το τινάζουμε στον αέρα με τροπολογία, για έναν και μόνο λόγο, για να διαφύγει η Κυβέρνηση από τον έλεγχο του Συμβουλίου της Επικρατείας, από τη γνωμοδότηση, και γιατί η διαδικασία της γνωμοδότησης διασφαλίζει διαφάνεια και την αντίδραση των φορέων της έρευνας.

Δηλαδή, μία άλλη καταστρατήγηση που κάνει η Κυβέρνηση, επιπλέον της καταστρατήγησης της νομοθετικής διαδικασίας, έρχεται τώρα και εμφανίζεται ως επιχείρημα!

Ε, λοιπόν, έλεος! Έτσι; Τέρμα σ' αυτά!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Υφυπουργέ, σας παρακαλώ. Μία λέξη. Να τελειώνει αυτή η ιστορία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Κύριε Πρόεδρε, έχουμε μία μεταβολή της θέσης του ΠΑΣΟΚ, όπως εκφράστηκε από τον κ. Βενιζέλο. Ακούστε τώρα τι λέει ο κ. Βενιζέλος, ότι τάχα έχουμε πρόβλημα σε ό,τι αφορά στην ουσία των διατάξεων που έχει να κάνει με τη συνταγματικότητα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Και στην ουσία έχει τεράστιο πρόβλημα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Αυτό ισχυ-

ρίζετε, κύριε Βενιζέλο; Ότι δεν είναι σύμφωνες με το Σύνταγμα οι διατάξεις, τις οποίες διαλαμβάνει η τροπολογία; Αυτό ισχυρίζεστε τώρα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Δεν ισχυρίστηκε αυτό.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Ακούσατε τι ισχυρίζομαι;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Διότι αν είναι αυτό, είναι σε πλήρη αντίθεση και αντίφαση σε όσα είπατε προηγουμένως.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ολόκληρα νομοσχέδια έρχονται ως τροπολογίες!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Πριν αναφερθήκατε στη διαδικασία, με την οποία εισάγεται. Τώρα αναφέρεστε στην ουσιαστική ρύθμιση των διατάξεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Εντάξει, κύριε Υπουργέ. Δικαίωμά του να κάνει οποιεσδήποτε αναφορές θέλει.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Ξεκαθαρίστε μας. Διότι το να λέτε κάτι, είναι κατανοητό. Το θέμα είναι αν λέτε κάτι ουσιαστικό και χρήσιμο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Είναι άποψη της Κυβέρνησης αν λέει η Αντιπολίτευση κάτι ουσιαστικό και χρήσιμο. Κατ' αρχήν, φωνάξτε τον Υπουργό σας να έλθει!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Σας παρακαλώ πολύ! Εγώ δεν μπορώ να σχολιάσω ούτε τις δικές σας αγορεύσεις ούτε της Κυβέρνησης. Εδώ είμαι για να συντονίζω και να προστατεύω τη διαδικασία της συζήτησης.

Ορίστε, κύριε Σγουριδίδη, έχετε το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι, κάποτε σε μια συζήτηση στρογγυλής τραπέζης, όντας Αντιπρόεδρος της Βουλής, είχα πει ότι το Κοινοβούλιο είναι σαν τη θάλασσα. Εκεί που είναι ήρεμο, εκεί που δεν περιμένεις ούτε ένα μικρό κύμα, γίνεται μια φουρτούνα και πρέπει να υπάρχει καλός κυβερνήτης επάνω στην Έδρα, για να μπορεί να κρατήσει το κύμα και τη φουρτούνα που θα έλθει. Πιστεύω ότι ο αγαπητός Αντιπρόεδρος κ. Σούρλας είναι ένας από τους καλούς Αντιπροέδρους που έχουν περάσει από το Ελληνικό Κοινοβούλιο.

Θα κάνω κάποια σχόλια σε όλα αυτά, τα οποία ακούστηκαν παρεμπιπτόντως. Το πρώτο σχόλιο που έχω να κάνω είναι ότι εσείς, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, ως Κυβέρνηση θα γραφτείτε στο βιβλίο Γκίνες για έναν και μόνο λόγο! Όχι γιατί νομοθετείτε μόνο μέσω τροπολογιών –και εδώ θα πω ότι από το 2001 και μετά το περιορίσαμε, αλλά δεν το εξαλείψαμε– αλλά θα γραφτείτε στο βιβλίο Γκίνες για νομοσχέδια που η Αντιπολίτευση έρχεται να τα ψηφίσει, αλλά την εξαναγκάζετε να τα καταψηφίσει! Γι' αυτό θα γραφτείτε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Το δεύτερο σχόλιο που έχω να κάνω είναι ότι επικαλούμεθα έναν Κανονισμό, τον οποίο βελτιώνουμε και ξαναβελτιώνουμε και μάλιστα τον βελτιώσαμε τελευταία, έχοντας περάσει διάταξη όπου το Κοινοβούλιο θα προιδεάζεται για τις νομοθετικές πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης.

Τι γίνεται όμως; Έρχεστε εσείς εδώ και μαθαίνει η Αντιπολίτευση τις νομοθετικές πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης από τις εφημερίδες! Διαβάσαμε την τροπολογία για τους ημιυπαίθριους χώρους στις εφημερίδες! Και το Κοινοβούλιο δεν είχε ιδέα! Αν είναι δυνατόν!

Άκουσα τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, τον κ. Καραμάριο –τον κατά τα άλλα αξιόλογο συνάδελφο– να επικαλείται τις «γκρίζες ζώνες» του Κανονισμού για να λέει ότι οι τροπολογίες, οι οποίες έρχονται στο Κοινοβούλιο, είναι νομότυπες.

Μα, αυτό είναι η ουσία; Η ουσία είναι αν πηγαίνουμε σύμφωνα με τις «γκρίζες ζώνες» του Κανονισμού ή αν επί της ουσίας εξυπηρετούμε αυτό το Κοινοβούλιο που ζητά διάλογο;

Θα σας πω και ένα τρίτο σχόλιο, αγαπητέ κύριε Υφυπουργέ, που θέλατε να πείτε ότι δεν μιλήσατε όλο το χρόνο, τα πέντε λεπτά, άρα μπορείτε να μιλάτε από ένα λεπτό πέντε φορές. Αν είναι δυνατόν να ερμηνεύεται έτσι ο Κανονισμός!

Κάποτε ο Επίτιμος Πρόεδρός σας, ο κ. Μητσοτάκης, είχε πει το εξής: «Νομοθετούμε με τροπολογίες, γιατί είναι πιο δύσκολο να φτιάξεις ένα προεδρικό διάταγμα».

Αυτό σας είπε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ,

ο κ. Βενιζέλος. Σας είπε ότι για να περάσεις ένα προεδρικό διάταγμα, πρέπει να περάσεις από χίλια κύματα, από χίλια κόσκινα. Και στο Συμβούλιο της Επικρατείας δεν θα μπορούσατε να περάσετε αυτήν την τροπολογία, η οποία είναι ολόκληρο νομοθέτημα, αν δεν είχατε τη διαβούλευση με τους κατά κύρια εμπλεκόμενους φορείς. Αυτά όλα αν δεν τα πούμε, τότε πρέπει να καταπιούμε τη γλώσσα μας!

Σωστά είπε και ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής ο κ. Κακλαμάνης, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Λαφαζάνης, αλλά και ο κ. Βορίδης ότι επιτέλους πρέπει να σηκωνόμαστε να φεύγουμε. Όποτε νομοθετείτε με τροπολογίες, πρέπει να σηκωνόμαστε να φεύγουμε. Η Αντιπολίτευση πρέπει να αποχωρεί.

Γιατί, όμως, κάνετε όλα αυτά; Διότι έληξε ο πολιτικός σας χρόνος. Αισθάνεστε biasσύνη, ότι πλέον πρέπει να ικανοποιήσετε κάποιους φίλους σας και ένας από αυτούς είναι τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Σήμερα στην τέταρτη συνεδρίαση για την εισπραξη φόρων – γιατί το ελληνικό δημόσιο χάνει έσοδα και πρέπει να μαζέψουμε φόρους- λέγαμε πώς θα τους μαζέψουμε. Διαβάστε τι γράφει η ειδική έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου. Αναφέρει ότι θα χαθούν έσοδα με την παράταση για έξι μήνες της λήξης των αδειών των τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών σταθμών, γιατί δεν θα εισπραχθούν, ενώ θα έπρεπε να είχαν εισπραχθεί στις 31-6-2009.

Άρα, λοιπόν, το σκεπτικό είναι ότι γι' αυτούς που πρόκειται πιθανόν να μας βοηθήσουν στις εκλογές, τροπολογούμε για να μπορέσουμε να τους ενισχύσουμε. Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης είναι αυτά. Ο φόρος, όμως, για τη βενζίνη και το πετρέλαιο μπαίνει κατευθείαν.

Τέλος πάντων, ας πω και λίγα λόγια για το συζητούμενο νομοσχέδιο. Είναι γεγονός, κύριοι συνάδελφοι, ότι είμαστε χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και μάλιστα στην Ευρωζώνη και είναι λογικό να ενσωματώνουμε τις οδηγίες –έστω και με καθυστέρηση- της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο εθνικό μας δίκαιο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΛΣΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ**)

Είναι λογικό ότι, εφόσον είμαστε στην ενιαία αγορά, οδηγίες για τις συγχωνεύσεις διασυνοριακών κεφαλαιακών εταιρειών θα πρέπει να υπάρχουν στο εθνικό μας δίκαιο, παρά το ότι αυτό μπορεί να δημιουργήσει μεγέθυνση, παρά το ότι αυτό μπορεί να δημιουργήσει ολιγοπωλία και ολιγοπώλια.

Όμως, δεν ευθύνονται αυτά. Αυτό είναι κάτι φυσικό. Είναι πολύ λογικό να υπάρχουν μεγεθύνσεις εταιρειών. Εκείνο που είναι κακό, είναι πως η Κυβέρνηση αδυνατεί να βοηθήσει και να υπηρετήσει τον ανταγωνισμό. Αδυνατεί η Κυβέρνηση να έχει ελέγχους στην αγορά.

Το αναπόφευκτο για την Κυβέρνηση μεταφράζεται ουσιαστικά σε βάρος της τσέπης του ελληνικού νοικοκυριού. Ποιος είναι ο έλεγχος που κάνετε στα διυλιστήρια; Αγοράζουμε το αργό πετρέλαιο 70 δολάρια, 1,5 δολάριο είναι 1 ευρώ. Αντί αυτό το πράγμα να οδηγήσει σε μείωση της τιμής, σήμερα σε όλη την Ελλάδα ο Έλληνας πολίτης πληρώνει τη βενζίνη λες και αγοράζουμε το βαρέλι του αργού πετρελαίου 120 και 130 δολάρια.

Γιατί δεν υπάρχει έλεγχος στα διυλιστήρια; Σας συμφέρει να είναι ακριβή η τιμή της βενζίνης, γιατί έτσι εισπράττετε άμεσα φόρους, τους οποίους βάζετε στην τσέπη, γιατί έχουν αδρανήσει όλοι οι υπόλοιποι ελεγκτικοί μηχανισμοί.

Από την άλλη, επειδή είπε ο κ. Βελόπουλος για το νερό, εγώ θα πω για το ολιγοπώλιο που υπάρχει στο θέμα των αλεύριων. Ξέρετε ότι όλα τα αλεύρια τα έχει η «3Ε», η «ΚΟΚΑ-ΚΟΛΑ»; Όλα! Δεν υπάρχει μύλος ελληνικός. Όλα! Γι' αυτό ενώ το σπάρει στον Έλληνα αγρότη πηγαίνει 0,10 λεπτά,...

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ: 0,8 λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: ...0,8 λεπτά, όπως μας λέει ο συνάδελφος κ. Αθανασιάδης –το παίρνουν και ανοικτό- στο αλεύρι δεν πέφτει η τιμή του, γιατί όλα τα αλεύρια τα έχει η «ΚΟΚΑ-ΚΟΛΑ». Αυτά είναι τα ολιγοπώλια, τα οποία δεν μπορείτε να αποφύγετε. Γι' αυτό και το ψωμί είναι στα ύψη, όταν πας να το αγοράσεις.

Για όλους αυτούς τους λόγους –ήθελα να πω και άλλα- εγώ καταψηφίζω το νομοσχέδιο και επί της αρχής και επί των τροπο-

λογιών.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστούμε τον κ. Σγουρίδη.

Το λόγο έχει ο κ. Μαγκριώτης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Η οδηγία αυτή έπρεπε να έλθει να κυρωθεί το αργότερο μέχρι το 2007 στο Ελληνικό Κοινοβούλιο. Η Κυβέρνηση δεν είχε το χρόνο στην πρώτη τετραετία της μεγάλης ευφορίας της –είχε άλλα τότε να κάνει- και έτσι η χώρα μας καταδικάστηκε από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο. Βρήκε το πρώτο Θερινό Τμήμα του 2009 και έφερε την οδηγία για κύρωση στη Βουλή. Μόνο που η οδηγία αυτή γίνεται όχημα για να ψηφιστεί ένα νομοσχέδιο ιδιαίτερης σημασίας.

Κύριοι της Κυβέρνησης, πρέπει να καταλάβετε ότι και ο Κανονισμός της Βουλής και το Σύνταγμα ορίζει –και το κάναμε πράξη τις προηγούμενες ημέρες- ότι πριν έλθει το τελικό σχέδιο νόμου για συζήτηση στην αντίστοιχη Διαρκή Επιτροπή της Βουλής υπάρχει προδιαδικασία της επιτροπής όπου συζητούνται οι γενικές κατευθύνσεις. Η τάση και η κατεύθυνση, δηλαδή, του Κανονισμού της Βουλής είναι να διευρύνεται ο χρόνος της διαβούλευσης. Εσείς όχι μόνο τον συρρικνώνετε, αλλά τον μηδενίζετε. Συνεπώς είσατε απολύτως αντίθετοι στο πνεύμα του Κοινοβουλίου. Αυτή είναι η αλήθεια και η πραγματικότητα.

Δεν το κάνετε μόνο με αυτό το νομοθέτημα, έχετε στήσει πλέον μια βιομηχανία. Το ίδιο ακριβώς σήμερα ανακοινώσατε και με το νομοθέτημα για τους ημιυπαίθριους. Ένα κρίσιμο και σημαντικό νομοθέτημα, το οποίο παραβιάζει και το Σύνταγμα και θα βάλει σε ταλαιπωρία εκατοντάδες χιλιάδες νοικοκυριά. Θα δημιουργήσει τεράστια αναταραχή και αρνείσθε τη στοιχειώδη διαβούλευση λέγοντας ότι έχει συζητηθεί, γιατί από καιρό σε καιρό το ΥΠΕΧΩΔΕ διέρρηε πληροφορίες για τη ρύθμιση των ημιυπαίθριων χώρων και αυτό πλέον το βαφτίζετε διαβούλευση.

Προτείνω και στο δικό μου κόμμα και στα άλλα κόμματα της Αντιπολίτευσης, αλλά και στους συναδέλφους της Συμπολίτευσης να αρνηθούμε αυτή τη πρακτική. Κάθε φορά που έρχεται με αυτή τη διαδικασία μια τροπολογία ουσιαστικού νομοσχεδίου, το οποίο χρειάζεται κρίσιμη και ουσιαστική διαβούλευση, όχι μόνο στη Διαρκή Επιτροπή, αλλά μέσα στην ίδια την κοινωνία και τους ενδιαφερόμενους φορείς, να αποχωρούμε. Να αρνούμαστε να νομιμοποιήσουμε αυτή τη πρακτική. Είναι μια κραυγή αγωνίας, όπως και των άλλων συναδέλφων. Επιτέλους να επανέλθει το Κοινοβούλιο, η Κυβέρνηση πρωτίτως, σ' ένα λογικό δρόμο.

Ακούσαμε τον κ. Καραμανλή μετά την ήττα του στις Ευρωεκλογές και αφού το κατάλαβε μετά από μερικά εικοσιτετράωρα ότι ηττήθηκε στις Ευρωεκλογές, ότι τώρα ο δρόμος μας είναι η επιτάχυνση της μεταρρύθμισης. Δύο μορφές μεταρρύθμισης έχουμε δει. Η πρώτη μεταρρύθμιση είναι η επιτάχυνση της φορολογίας, των λαϊκών και των μεσαίων στρωμάτων. Αυτά είναι όλα τα νομοθέτηματα μετά τις 7 του μήνα. Και η δεύτερη είναι νομοθέτηματα για την κατασπατάληση εθνικών και κοινοτικών πόρων, γιατί αυτό το νομοθέτημα είναι νομοθέτημα κατασπατάλησης. Θέλετε να νομιμοποιήσετε από τώρα για να μην ψάχνετε παραγραφές αύριο, τεράστια αδικήματα.

Με την τροπολογία που φέρνετε, κύριοι της Κυβέρνησης και αγαπητοί συνάδελφοι της κοινοβουλευτικής Πλειοψηφίας, δίνετε τη δυνατότητα ουσιαστικά στον Υπουργό Ανάπτυξης και στον Γενικό Γραμματέα Έρευνας και Τεχνολογίας να μοιράζει, κατά το δοκούν, το 1,3 δισεκατομμύριο ευρώ του συγκεκριμένου προγράμματος. Αυτή είναι η αλήθεια και η πραγματικότητα. Διευρύνετε τους ενδιαφερόμενους, αυτοί που μπορούν να ενταχθούν. Αυτό είναι το ελάχιστο. Διευρύνετε όμως, την ένταξη και τη χρηματοδότηση πλέον από τα προγράμματα αυτά κάθε κατηγορίας προγράμματος και δράσης: γήπεδα, κτήρια. Δεν θα χρειάζεται δηλαδή, ουσιαστικά καμμία ιδιωτική συμμετοχή. Κοινοτικά χρήματα 100%. Απλώς χρειάζεται μπαγαποντιά, τίποτα περισσότερο και τίποτα λιγότερο. Και κάποια γνωριμιά διότι αν δεν υπάρχει στοιχειώδης συμμετοχή του ιδιώτη, πώς θα οργανώσει το συγκεκριμένο πρόγραμμα και τη δράση; Όταν μάλιστα επιτρέπονται και συνεργασίες φυσικών προσώπων, εταιρειών, ιδρυμάτων καταλαβαίνετε ότι στο τέλος θα βάζουν και στη τσέπη λεφτά, όχι

μόνο δεν θα έχουν καμμία συμμετοχή στο συγκεκριμένο πρόγραμμα.

Έχετε μετατρέψει το Υπουργείο Ανάπτυξης από Υπουργείο Βιομηχανικής, Τεχνολογικής και λοιπής ανάπτυξης σ' ένα Υπουργείο διαχείρισης απλώς προγραμμάτων. Έχετε εντάξει μέσα στη χρηματοδότηση και τους συμβούλους. Έχετε εντάξει ακόμα και τη συμμετοχή στο μετοχικό κεφάλαιο. Φτάνει πια!

Το έχετε διαβάσει καθόλου το κείμενο της τροπολογίας που φέρετε; Γι' αυτό κρύβεστε και δεν θέλετε δημόσια διαβούλευση. Το κείμενο φωνάζει και λέει: Μια γνωριμία χρειάζεται και απευθείας ανάθεση προγράμματος!

Υπάρχουν δομές αναπτυγμένες τα προηγούμενα χρόνια. Η πόλη καινοτομίας, τα τεχνολογικά πάρκα, η Ζώνη Καινοτομίας στη Θεσσαλονίκη. Τα έχετε καταργήσει ουσιαστικά όλα αυτά. Τριάντα πέντε εκατομμύρια ευρώ διασφαλισμένα από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης για τη Ζώνη Καινοτομίας της Θεσσαλονίκης. Ούτε ένα ευρώ δεν απορροφήσατε. Ένα εκατομμύριο προλάβετε στο τέλος και είναι οι λειτουργικές δαπάνες του κομματικού σας συμβουλίου, που ορίσατε τον τελευταίο χρόνο. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Και στο ΥΠΙΑΝ, στο συγκεκριμένο υποπρόγραμμα και στο ΠΕΠ Κεντρικής Μακεδονίας ούτε ένα ευρώ για τη Ζώνη Καινοτομίας.

Τριάντα φορές ο κ. Καραμανλής και οι αρμόδιοι Υπουργοί στα εγκαίνια της Έκθεσης διαλαλούν τη Ζώνη Καινοτομίας και προχθές οι αρμόδιοι Υπουργοί πρότειναν με ΣΔΙΤ να αναπτυχθεί η Ζώνη Καινοτομίας. Να, λοιπόν, πώς όλα αυτά συνδυάζονται. Τη Ζώνη Καινοτομίας λοιπόν, αυτή που όλοι περιμέναμε ότι θα βοηθήσει στην ανάπτυξη της έρευνας, της καινοτομίας, θα αξιοποιηθεί επιστήμονες, ερευνητικά κέντρα στην ευρύτερη περιοχή της Θεσσαλονίκης και της Μακεδονίας, θα βοηθήσει στον πρωτογενή τομέα, την εξωστρέφεια της οικονομίας, τη μεταποίηση, τον τριτογενή τομέα, θα την αναθέσετε σε ιδιώτες με αυτό τον τρόπο. Και θα βάλουν και στην τσέπη λεφτά, όχι μόνο δεν θα χρηματοδοτήσουν. Αυτές είναι οι δημόσιες υποδομές ανάπτυξης; Αυτή είναι η πολιτική;

Φθάνει. Ξέρουμε. Το ξέρετε ότι φεύγετε. Σταματήστε εδώ γιατί από πίσω θα σέρνεται έναν κουρνιαχτό για τη παράταξή σας, γι' αυτούς που σας ψηφίζουν και σας στηρίζουν και είμαι βέβαιος για την πλειοψηφία και των συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας.

Λέω φθάνει πια! Σας καλούμε να σταματήσετε αυτήν τη πρακτική. Σας καλούμε να επαναπροσδιοριστείτε στο δρόμο που και εσείς υιοθετήσατε και ενσωματώθηκε στον Κανονισμό της Βουλής, της διευρυμένης διαβούλευσης και όχι στα νομοσχέδια κατασπατάλησης των εθνικών και κοινοτικών πόρων, στα νομοσχέδια καθημερινών φοροεπιδρομών.

Νομίζετε ότι επειδή είναι στα Θερινά Τμήματα και βραδινές ώρες, δεν θα το νιώσει αυτό ο κόσμος; Το καταλαβαίνει και το νιώθει. Η μεγάλη τραγική καθυστέρηση στην έναρξη του Δ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης σας δημιουργεί άγχος και πανικό να απορροφήσετε πόρους. Δεν σας ενδιαφέρει πόσο παραγωγικοί και αναπτυξιακοί. Δεν σας ενδιαφέρει το παραγωγικό, το αναπτυξιακό και το κοινωνικό απόθεμα. Να εγγραφούν λογιστικά απορροφήσεις και όποιοι τα πάρουν και όπου τα πάρουν, δεν μας ενδιαφέρει. Ε, φθάνει πια!

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστούμε τον κ. Μαγκριώτη.

Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Κυρία Πρόεδρε, θα αναφερθώ στο νομοσχέδιο, όμως πριν το κάνω θα ήθελα μία παρατήρηση γιατί όλοι οι συνάδελφοι στον περισσότερο χρόνο που μίλησαν αναλώθηκαν στο να κατακρίνουν την Κυβέρνηση για την τροπολογία την οποία εισάγει.

Πρέπει να πω ότι είναι εξαιρετικά επικίνδυνο να κάνουμε κριτική για ρυθμίσεις τις οποίες δεν έχουμε διαβάσει ή τουλάχιστον δεν έχουμε κατανοήσει επαρκώς, διότι τους τρόμαξε τους συναδέλφους και ήλθαν να κάνουν κριτική, το μέγεθος της τροπολογίας. Όμως, θα έπρεπε να δουν αυτές καθ' εαυτές τις ρυθμίσεις οι οποίες γίνονται με την τροπολογία και τη τροπολογία αυτή αντικαθιστά.

Πρέπει να σας πω, κύριε συνάδελφε, ότι η τροπολογία αυτή έρχεται να τροποποιήσει δύο προεδρικά διατάγματα. Το πρώτο για τη χρηματοδοτική στήριξη νέων επιχειρήσεων έντασης-γνώσης τεχνολογικών (spin off) και το δεύτερο προεδρικό διάταγμα έχει να κάνει με τους όρους, τις προϋποθέσεις και τη διαδικασία χρηματοδότησης έργων και προγραμμάτων που υποβάλλονται από βιομηχανικές ή άλλες παραγωγικές μονάδες...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Αυτό είναι το προκάλυμμα αλλά πάει αλλού.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Αφήστε με να ολοκληρώσω.

Εσείς, λοιπόν, είχατε προτιμήσει το δρόμο όχι του Κοινοβουλίου για να ρυθμίσετε τα ζητήματα τα οποία με την τροπολογία αντιμετωπίζουμε αλλά την οδό των προεδρικών διαταγμάτων και είδατε σε τι αντιφάσεις περιέπεσαν για να δημιουργήσουν μόνο και μόνο εντυπώσεις οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ οι οποίοι έλαβαν το λόγο. Κατ' αρχάς, έγινε λόγος για τυπική αντισυνταγματικότητα και στη συνέχεια έγινε λόγος για ουσιαστική αντισυνταγματικότητα των εισηγούμενων με την τροπολογία ρυθμίσεων.

Πρέπει δε να πω, για να τελειώνουμε, επειδή αναφέρθηκε ότι τάχα δεν συνυπογράφει ο Υπουργός Παιδείας, ότι τα διατάγματα τα οποία τροποποιεί η εισηγούμενη τροπολογία είναι διατάγματα τα οποία προκάλεσε και υπογράφει μόνο ο Υπουργός Ανάπτυξης και ο Υπουργός Οικονομίας.

Επί του σχεδίου νόμου τώρα, η διευκόλυνση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, της επιχειρηματικής δράσης εντός της κοινής αγοράς αποτελεί θεμελιώδη επιλογή της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία, ειδικά σε περιστάσεις οικονομικής κρίσης, πρέπει να οδηγήσει στα κατάλληλα νομοθετικά μέτρα, έτσι ώστε να ενθαρρυνονται οι επιχειρηματικές ενέργειες σε ευρωπαϊκό επίπεδο προς όφελος της ανάπτυξης αλλά και προς όφελος της απασχόλησης. Η συγχώνευση είναι μέτρο που μπορεί να καταστήσει τις επιχειρήσεις βιώσιμες και περισσότερο ανταγωνιστικές, να βελτιώσει την απόδοσή τους και την ποιότητα των προϊόντων και των υπηρεσιών τους και να δώσει πολλαπλά οφέλη στους καταναλωτές, αλλά και στους εργαζόμενους των επιχειρήσεων. Η χρησιμότητα του μέτρου αποδείχθηκε και κατά την παρούσα οικονομική κρίση, αποτρέποντας την παύση λειτουργίας μεγάλων οικονομικών μονάδων.

Συνεπώς δεν πρέπει να αντιμετωπίζουμε τις συγχωνεύσεις ως απειλή για τους εργαζόμενους ούτε ως απόπειρα, τάχα, αφελληνισμού των επιχειρήσεων, όπως ελέγχθη από ορισμένους συναδέλφους, αλλά ως μέτρο που μπορεί να ενισχύσει τις βιώσιμες επιχειρήσεις. Και αυτό, αφ' ενός, διότι για να έχουμε θέσεις εργασίας, πρέπει πρώτα να έχουμε βιώσιμες επιχειρήσεις και, άρα, κάθε κίνηση που διασφαλίζει τη βιωσιμότητά τους ταυτόχρονα προστατεύει και τις θέσεις των εργαζομένων και αφ' ετέρου, διότι η σύγχρονη οικονομική πραγματικότητα έχει προ πολλού ξεπεράσει τα εθνικά σύνορα. Ξένες επιχειρήσεις επενδύουν στην Ελλάδα και οι ελληνικές επιχειρήσεις επενδύουν στο εξωτερικό. Και σε αυτήν την εξωστρέφεια του διεθνούς εμπορίου μπορεί να βασίζεται και βασίζεται και η ευημερία των χωρών αλλά και η ευημερία των πολιτών. Αντίθετα, η εσωστρέφεια και ο απομονωτισμός είναι συνταγές του Μεσοπολέμου που έχουν ιστορικά αποτύχει και προ πολλού εγκαταλείφθηκαν.

Η οδηγία 56 του 2005, την οποία ενσωματώνουμε στην έννομη τάξη μας με το παρόν σχέδιο νόμου, αναγνωρίζει τις πολυάριθμες διοικητικές και νομικές δυσχέρειες που συναντούν σήμερα οι προσπάθειες διασυνοριακής συγχώνευσης. Αυτές ακριβώς τις δυσχέρειες προσπαθεί να αντιμετωπίσει και να επιλύσει, ώστε με τη θέσπιση κοινοτικών διατάξεων και την ενσωμάτωσή τους στις εθνικές έννομες τάξεις των χωρών-μελών να διευκολυνθούν οι διασυνοριακές συγχωνεύσεις μεταξύ κεφαλαιουχικών εταιρειών διαφόρων μορφών, τις οποίες διέπει η νομοθεσία διαφορετικών κρατών-μελών της Ένωσης.

Το ζητούμενο είναι να μπορούν να γίνονται διασυνοριακές συγχωνεύσεις με τις οποίες επέρχεται ένωση με καθολική διαδοχή των περιουσιών δύο ή περισσότερων εταιρειών οι οποίες εδρεύουν σε διαφορετικά κράτη-μέλη της Ένωσης και χωρίς να γίνεται η εκκαθάριση, ώστε μία από αυτές να παύει να υπάρχει και η εταιρεία η οποία θα προκύψει μετά τη συγχώνευση να αποτελεί

συνέχεια των συγχωνευόμενων εταιρειών, οι δε μέτοχοι των εταιρειών αυτών να γίνονται μέτοχοι στη νέα εταιρεία.

Είναι γεγονός ότι σε επίπεδο εθνικής νομοθεσίας των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ρύθμιση για μια τέτοια διαδικασία δεν υπήρχε, καθώς δεν προβλεπόταν η δυνατότητα καταχώρησης των διασυννοριακών συγχωνεύσεων στα εθνικά μητρώα, με συνέπεια να υφίσταται νομική αβεβαιότητα.

Η εναρμόνιση η οποία είχε επιδιωχθεί πολύ παλαιότερα με την οδηγία 855 του 1978 για τις εγχώριες συγχωνεύσεις δεν μπόρεσε να απαλείψει σε ικανοποιητικό βαθμό τις διαφορές που υπήρχαν μεταξύ των εννόμων τάξεων των κρατών-μελών, διαφορές οι οποίες εμπόδιζαν την αποτελεσματική διενέργεια των διασυννοριακών συγχωνεύσεων.

Ειδικά σε ό,τι αφορά στην ελληνική έννομη τάξη, είναι γνωστή η έλλειψη ρυθμιστικού πλαισίου για τις διασυννοριακές συγχωνεύσεις μεταξύ ελληνικών και αλλοδαπών εταιρειών. Παρά ταύτα, όμως, γίνονταν δεκτό -εννών ερμηνευτικά δεκτό- ότι τέτοιου είδους συγχωνεύσεις ήταν δυνατές υπό τον όρο της αμοιβαιότητας, καθώς στο ελληνικό δίκαιο υπάρχει νομική δυνατότητα μεταβολής εθνικότητας εταιρείας με τη μεταφορά της έδρας της -αναφέρομαι στο ν. 2190- στην αλλοδαπή, υπό την προϋπόθεση της προβλεπόμενης αυξημένης πλειοψηφίας και απαρτίας για τη λήψη της σχετικής απόφασης από τη Γενική Συνέλευση της εταιρείας.

Σημειώνω, όμως και αυτό ιδιαιτέρως θα ήθελα να το τονίσω, ότι η φορολογική διάσταση των διασυννοριακών συγχωνεύσεων έχει ήδη ρυθμιστεί με το ν. 2578/1998 που προβλέπει για τη συγχωνευόμενη ελληνική εταιρεία τη μη υποβολή της σε φόρο κατά το χρόνο συγχώνευσης. Πρόκειται, δηλαδή, για ένα νόμο που τότε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ είχε κάνει προκειμένου φορολογικά να διευκολύνει τις συγχωνεύσεις σε διασυννοριακό επίπεδο.

Επομένως αντίθετα προς όσα ελέχθησαν, η ενσωματούμενη οδηγία δεν εισάγει για πρώτη φορά στο ελληνικό δίκαιο, στην εθνική μας έννομη τάξη, τη δυνατότητα διασυννοριακών συγχωνεύσεων. Η δυνατότητα αυτή υπάρχει ήδη, αλλά επιδιώκεται η μετάβαση από την υπάρχουσα, σήμερα, κατάσταση των νομικών αβεβαιοτήτων και δυσχερειών που υπάρχουν, σε ένα ξεκάθαρο καθεστώς το οποίο προάγει την εύρυθμη λειτουργία της ενιαίας αγοράς, τη συνεργασία και τις δυνατότητες αναδιάρθρωσης του επιχειρηματικού συστήματος σε κοινοτικό επίπεδο.

Ο βασικός μηχανισμός ο οποίος προβλέπεται στην οδηγία 56 του 2005 και ενσωματώνεται στο συζητούμενο σχέδιο νόμου αναλύθηκε και νομίζω ότι αναλύθηκε με πολύ μεγάλη ενάργεια από τον εισηγητή μας, τον κ. Καρπούζα. Εγώ θα ήθελα μόνο να τονίσω ορισμένες από τις διατάξεις και τις ρυθμίσεις του συζητούμενου σχεδίου νόμου. Για κάθε εταιρεία που συμμετέχει σε διασυννοριακή συγχώνευση, τα ζητήματα τα οποία αφορούν τις προϋποθέσεις και την προπαρασκευαστική διαδικασία της συγχώνευσης διέπονται από τις διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας, δηλαδή, τους κανόνες οι οποίοι ισχύουν και σε περίπτωση εγχώριας συγχώνευσης. Είναι οι ρυθμίσεις των νόμων για τις εταιρείες περιορισμένης ευθύνης και τις ανώνυμες εταιρείες.

Από την άλλη πλευρά, στα ζητήματα τα οποία αφορούν στη διασυννοριακή φύση της συγχώνευσης εφαρμόζονται οι ουσιαστικοί χαρακτήρα διατάξεις της Οδηγίας. Σ' αυτό το πλαίσιο θέλω να επισημάνω τα ακόλουθα. Πρώτον, καθιερώνεται ρητά η δυνατότητα διασυννοριακής συγχώνευσης διαφορετικών τύπων εταιρειών, έτσι ώστε να αρθεί η μέχρι σήμερα αμφισβήτηση, η οποία υπήρχε αλλά και σύμφωνα με τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου.

Δεύτερον, σε περίπτωση απόδοσης στους μετόχους των απορροφούμενων εταιρειών μετρητών αντί για μετοχές, το ποσό αυτό μπορεί να ξεπερνά το 10% της ονομαστικής αξίας των παρχωρούμενων μετοχών, εφόσον η νομοθεσία η οποία διέπει την αλλοδαπή συγχωνευόμενη εταιρεία το επιτρέπει.

Το όριο, πρέπει να υπενθυμίσω, που θέτει η ελληνική νομοθεσία σε τέτοιες περιπτώσεις είναι 10%...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: (Δεν ακούστηκε)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Αυτό ακριβώς, λέω, κύριε συνάδελφε. Είναι 10% και η δυνατότητα υπέρβασής του είναι αναμφισβήτητη προς όφελος των μετόχων της

εταιρείας η οποία πρόκειται να συγχωνευθεί.

Υπάρχει, επίσης, ειδική πρόνοια για την ενημέρωση των ενδιαφερομένων στο κοινό σχέδιο συγχώνευσης των διασυννοριακών εταιρειών μέσω της αξιοποίησης του Γενικού Εμπορικού Μητρώου. Περαιτέρω, παρέχεται η δυνατότητα εξαγοράς των μετοχών ή μεριδίων των μετόχων αυτών που δεν αποδέχτηκαν τη συγχώνευση, με ρητή διάταξη του νόμου, ενώ οι τελευταίοι, δηλαδή αυτοί που δεν αποδέχτηκαν, διατηρούν το δικαίωμα αποζημίωσης, εάν θεωρήσουν ότι η σχέση ανταλλαγής είναι επαχθής για τα συμφέροντά τους.

Πάλι με ρητή διάταξη του συζητούμενου σχεδίου νόμου, οι πιστωτές εγχώριας συγχωνευόμενης εταιρείας προστατεύονται τόσο με τις διατάξεις του συζητούμενου σχεδίου νόμου όσο επίσης και με τις διατάξεις των νόμων 2190 και 3190 για τις ανώνυμες εταιρείες και τις εταιρείες περιορισμένης ευθύνης αντίστοιχα. Έχουν δε δικαίωμα και δυνατότητα να υποβάλουν αντιρρήσεις κατά της συγχώνευσης. Σ' αυτή δε την περίπτωση, εάν θέλει η εταιρεία να προχωρήσει στη συγχώνευση, μπορεί να προσφύγει στο δικαστήριο και με μια διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων, εφόσον το δικαστήριο θεωρήσει ότι πρέπει να καταβληθούν εγγυήσεις, να προχωρήσει στη συγχώνευση με τους περιορισμούς και τις εγγυήσεις που θα θέσει η δικαστική απόφαση.

Για τον έλεγχο της νομιμότητας τα είπε ο κ. Καρπούζας.

Έρχομαι σε ένα ζήτημα για το οποίο έγινε πολύς λόγος. Αυτό έχει να κάνει με το δικαίωμα συμμετοχής των εργαζομένων στη λειτουργία της επιχείρησης, στα όργανα διοίκησης της επιχείρησης και την εξασφάλιση της συνέχειας των δικαιωμάτων τους.

Σε σχέση με όσα αναφέρθηκαν και σημείωσα, θα ήθελα να επισημάνω ότι κατά το ελληνικό δίκαιο, δεν είναι αυτό σωστό που είπατε, κύριε συνάδελφε, κύριε Τσιρώνη, ότι υπάρχει παράδοση, κατά το ελληνικό δίκαιο, συμμετοχής στα όργανα διοίκησης των εργαζομένων στα όργανα διοίκησης της επιχείρησης, πλην μιας εξαίρεσης που αφορά στην ευρωπαϊκή εταιρεία. Τέτοια δικαιώματα συμμετοχής, όμως, ενώ δεν προβλέπονται στους νόμους που διέπουν τη λειτουργία των ελληνικών εταιρειών, προβλέπονται σε δίκαια άλλων κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως είναι ο νόμος για τις κεφαλαιουχικές εταιρείες, στον οποίο αναφέρθηκε ο κ. Καρπούζας, ο γερμανικός νόμος.

Τώρα τι γίνεται με το άρθρο 14 του συζητούμενου σχεδίου νόμου. Αυτή η διάταξη αποσκοπεί ακριβώς στην προστασία των δικαιωμάτων συμμετοχής των εργαζομένων σε περίπτωση διασυννοριακής συγχώνευσης και δημιουργεί το κατάλληλο καθεστώς, έτσι ώστε να υποδεχθούμε -εφόσον προβλέπεται από την εταιρεία η οποία θα έρθει δυνατότητα συμμετοχής- αυτό το νομικό καθεστώς για να μπορέσουμε να διασφαλίσουμε δυνατότητα συμμετοχής των εργαζομένων στα όργανα διοίκησης της εταιρείας.

Τονίζω δε ότι το άρθρο 14 δεν αφορά -γιατί και γι' αυτό έγινε λόγος- το εφαρμοστέο Εργατικό Δίκαιο, αλλά μόνο τα δικαιώματα συμμετοχής στη διοίκηση της εταιρείας. Γι' αυτόν το λόγο άλλωστε έγινε και η νομοτεχνική βελτίωση και προστέθηκε στον τίτλο του άρθρου.

Ανεξαρτήτως της ιθαγένειας του νομικού προσώπου που προκύπτει από τη συγχώνευση, στις εκμεταλλεύσεις των συγχωνευόμενων εταιρειών οι οποίες λειτουργούν και θα εξακολουθήσουν να λειτουργούν στην Ελλάδα, εφαρμόζεται -και αυτό αναφέρεται ρητά και στην οδηγία- το Εργατικό Δίκαιο το ελληνικό. Δεν θίγονται επομένως τα δικαιώματα των εργαζομένων, ούτε οι πρόνοιες που αφορούν στις ομαδικές απολύσεις. Ό,τι ισχύει σήμερα, θα ισχύει -εφόσον υπάρχει συγχώνευση- και με τις διατάξεις του σχεδίου νόμου το οποίο εισηγούμεθα.

Επίσης, για το ζήτημα της κτήσης δεσποζουσας θέσης και εδώ οι προστατευτικοί νόμοι που αποτρέπουν την κατάχρηση δεσποζουσας θέσης σε βάρος της αγοράς, συνεχίζουν να ισχύουν. Δηλαδή συνεχίζει να ισχύει και ο Κανονισμός 139 του 2004 και ο ν. 703/1977 για τον ελεύθερο ανταγωνισμό. Κατά συνέπεια και σ' αυτό το θέμα δεν υπάρχει κανένας απολύτως κίνδυνος ούτε για τη νόθευση του ανταγωνισμού ούτε βεβαίως για τα όσα εσείς επισημάνατε.

Επομένως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου που

συζητάμε σήμερα εισάγει κατά τρόπο σαφή στην εθνική έννομη τάξη την κοινοτική οδηγία για τις διασυνοριακές συγχωνεύσεις και προσπαθεί να διασκεδάσει τις αντιρρήσεις, οι οποίες διατυπώθηκαν για τα δικαιώματα της μειοψηφίας, των εργαζομένων, τον κίνδυνο νόθευσης του ανταγωνισμού και άλλα.

Πρόκειται για μια άρτια νομοθετική προσπάθεια και για το λόγο αυτό θα ήθελα, με την παρούσα ευκαιρία, να ευχαριστήσω όλους όσους συνέβαλαν στη σύνταξη του παρόντος σχεδίου νόμου, είτε ως μέλη της νομοπαρασκευαστικής επιτροπής είτε στο πλαίσιο της διαβούλευσης.

Πρέπει να πω ότι στη Διαρκή Επιτροπή, όπου έγινε ακρόαση των φορέων, ουδείς εξέφρασε αντιρρήσεις για το σχέδιο νόμου το οποίο συζητούμε σήμερα. Ούτε οι παραγωγικοί φορείς ούτε τα επιμελητήρια ούτε κανένας άλλος από τους φορείς οι οποίοι εκλήθησαν, δήλωσε αντίθετος είτε στο σύνολο είτε σε κάποια συγκεκριμένη διάταξη του νομοσχεδίου. Ακούσαμε προσεκτικά τις προτάσεις βελτίωσής του και όπου ήταν δυνατό, κάναμε τις βελτιώσεις, οι οποίες μας προτάθηκαν.

Δυσόλογα μόνο στο χρόνο που μου απομένει, σχετικά με την απορρόφηση κονδυλίων του Δ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Υπουργείο Ανάπτυξης με νομοθετικά και κανονιστικά μέτρα ανταποκρίνεται στις προκλήσεις της τρέχουσας οικονομικής συγκυρίας και συμπαραστέκεται στον επιχειρηματικό κόσμο της χώρας.

Πρέπει να πω ότι το νέο επιχειρησιακό πρόγραμμα «Επιχειρηματικότητα και Ανταγωνιστικότητα» έχει ενεργοποιηθεί μέσω δράσεων, οι οποίες διαδοχικά, όπως γνωρίζετε, ανακοινώνονται από την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Ανάπτυξης. Για τη χρηματοδότηση του προγράμματος αυτού έχουν διασφαλιστεί πόροι της τάξεως των 3,2 δισεκατομμυρίων ευρώ, που με την προσθήκη της ίδιας της συμμετοχής θα ξεπεράσουν τα 6,3 δισεκατομμύρια ευρώ.

Τον περασμένο Γενάρη είχαμε θέσει ως στόχο ότι μέχρι τον Οκτώβριο του 2009 θα έχουμε ενεργοποιήσει το 40% των δράσεων του Δ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Ως τον Οκτώβριο πλέον είμαστε βέβαιοι ότι θα έχουμε τηρήσει και με το παραπάνω τη δέσμευση αυτή, την οποία αναλάβαμε προ έξι μηνών περίπου, για την ενεργοποίηση δράσεων κατά 40% του ΕΠΑΝ 2, καθώς ήδη έχουν ενεργοποιηθεί δράσεις πάνω από 1,4 δισεκατομμύρια ευρώ, οι οποίες αντιστοιχούν σε ένα ποσοστό του 45% του συνολικού προγράμματος.

Ήδη έχουν προκηρυχθεί δράσεις ύψους 910.000.000 ευρώ που αφορούν, τόσο σε ενισχύσεις μικρομεσαίων επιχειρήσεων όσο και σε υποδομές στον τομέα της ενέργειας και για άλλες βέβαια πτυχές του προγράμματος.

Κλείνοντας, θα ήθελα να κάνω μία σύγκριση. Μπορείτε να μας πείτε, κύριοι συνάδελφοι, ιδιαίτερα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, τι ποσοστό του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης είχε ενεργοποιηθεί σε αντίστοιχο χρόνο, έτσι ώστε σήμερα να νομιμοποιείστε να μέμφεστε την Κυβέρνηση για καθυστερήσεις; Το ποσοστό ήταν μονοψήφιο.

Κατά συνέπεια, όταν εσείς ήσασταν σε απόλυτη αδυναμία να ενεργοποιήσετε δράσεις και να απορροφήσετε πόρους από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και η Κυβέρνηση ήδη μέχρι τον Οκτώβριο θα έχει καταφέρει να ενεργοποιήσει το 45% του προγράμματος, αντιλαμβάνεστε ότι αυτό αποτελεί ένα σημαντικό βήμα, προϊόν σοβαρής μελέτης και δουλειάς, η οποία έχει γίνει από την ελληνική Κυβέρνηση και βέβαια από το Υπουργείο Ανάπτυξης στο οποίο αναφέρομαι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με αυτά θα ήθελα να σας ζητήσω, επειδή πρόκειται για ένα σχέδιο νόμου το οποίο αποτελεί ενσωμάτωση μιας κοινοτικής Οδηγίας, να αφήσουμε τις προφάσεις που αφορούν στην τροπολογία και να υπερψηφίσουμε, όπως είχατε κάνει στην επιτροπή, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, επί της αρχής το σχέδιο νόμου το οποίο συζητούμε σήμερα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Το λόγο έχει ζητήσει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Βενιζέλος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με λύπη μου διαπιστώνω για πολλοστή φορά ότι η Κυβέρνηση είτε αγνοεί προκλητικά τα όσα λέει η Αντιπολίτευση είτε τα παραποιεί σκοπίμως.

Και δεν αναφέρομαι στο διάλογο που είχαμε προηγουμένως με τον κύριο Υφυπουργό. Αναφέρομαι στο γεγονός ότι η χθεσινή μου πρόταση εδώ, εκ μέρους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, να προβεί ο Πρωθυπουργός στις ενέργειες που είναι αναγκαίες για την έκτακτη Σύνοδο της Βουλής, προκειμένου να αποφασιστεί επιτέλους η συγκρότηση εξεταστικής επιτροπής για το σκάνδαλο της «SIEMENS», δεν απαντήθηκε και κυρίως δεν απαντήθηκε μέσα στο Κοινοβούλιο από την Κυβέρνηση.

Θεωρεί μήπως ο Πρωθυπουργός ότι υπάρχει άλλος τρόπος, προκειμένου η ελληνική κοινωνία να πληροφορηθεί τι έγινε και να επέλθει η απολύτως αναγκαία κάθαρση στο δημόσιο ήθος; Ή ο κ. Καραμανλής θεωρεί ότι η μέθοδος της αδράνειας που εφαρμόζει σε όλα τα θέματα μπορεί να απαλλάξει τον εαυτό του, την Κυβέρνησή του και όλο το πολιτικό σύστημα της χώρας από αυτή τη μομφή που αιωρείται πάνω από τα κεφάλια δικαίων και αδικών; Δεν υπάρχει χειρότερο πράγμα από την αβεβαιότητα, την ασάφεια, τη γενική λασπολογία και από την αμφισβήτηση της αξιοπιστίας πάντων και πασών.

Εκτός, όμως, από τα μείζονα θέματα, υπάρχουν και τα τρέχοντα θέματα του νομοθετικού έργου, όπως το νομοσχέδιο που συζητούμε. Με αίσθημα ευθύνης οισηγητής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ήδη από το στάδιο της διαρκούς επιτροπής, τάχθηκε υπέρ της ψήφισης του νομοσχεδίου επί της αρχής, γιατί πρόκειται για μεταφορά κοινοτικής οδηγίας στην εθνική έννομη τάξη. Και παρά τις επί μέρους παρατηρήσεις, τη δυνατότητα νομοτεχνικών βελτιώσεων, είναι γεγονός πως η οδηγία πρέπει να μεταφερθεί. Συνιστά κοινοτική μας υποχρέωση.

Ως εδώ τα πράγματα βαίνουν καλώς. Ξαφνικά, όμως, μετά την επεξεργασία του νομοσχεδίου στη Διαρκή Επιτροπή, ο Υπουργός Ανάπτυξης καταστρατηγεί το Σύνταγμα και τον Κανονισμό της Βουλής και εισάγει προς ψήφιση ένα πλήρες νομοσχέδιο για την έρευνα, με το οποίο ανατρέπεται το ισχύον καθεστώς και ανατρέπονται όλες οι χρηματοδοτικές ισορροπίες και όλες οι εγγυήσεις διαφάνειας στον κρίσιμο τομέα της έρευνας. Διότι η μέθοδος της τροπολογίας, όπως είπα και προηγουμένως, έχει ως αποτέλεσμα να μη συζητηθεί τίποτα στην επιτροπή, να μην κληθούν για ακρόαση ούτε οι ερευνητικοί φορείς ούτε οι παραγωγικοί φορείς, να μην προκληθεί το ενδιαφέρον των μέσων ενημέρωσης, να μη διεξαχθεί η σχετική δημόσια συζήτηση.

Με τον τρόπο αυτόν μάλιστα τροποποιούνται δήθεν δύο προεδρικά διατάγματα και για να αποφύγει η Κυβέρνηση τη φάση του γνωμοδοτικού ελέγχου από το Συμβούλιο της Επικρατείας και για να μην υπάρχει ο χρόνος αντίδρασης των ερευνητικών φορέων σε σχέση με αυτό που συντελείται. Πολλαπλή, συνεπώς, καταστρατήγηση και παραπλάνηση ενός ολόκληρου επιστημονικού, ερευνητικού και κοινωνικού χώρου.

Το νομοσχέδιο αυτό δεν μπορεί να ψηφιστεί πλέον επί της αρχής, γιατί δεν έχει αρχή. Την αρχή του νομοσχεδίου την κατέλυσε η Κυβέρνηση με την τροπολογία που κατέθεσε.

Η τροπολογία δε αυτή ουσιαστικά υπονομεύει το καθεστώς όλων των ερευνητικών φορέων της χώρας, διότι έως τώρα υπάρχουν και ισχύουν δύο διαφορετικά κανονιστικά πλαίσια: ένα για τη χρηματοδότηση των ερευνητικών φορέων, των πανεπιστημίων και των ερευνητικών κέντρων και ένα για τη χρηματοδότηση της βιομηχανίας και των άλλων παραγωγικών οντοτήτων που με όρους αγοράς και οικονομικού ανταγωνισμού επιζητούν τη χρηματοδότησή τους από τα κονδύλια της γραμματείας έρευνας και τεχνολογίας, προκειμένου να βελτιώσουν τις επιδόσεις τους στην καινοτομία. Με βάση τους σύγχρονους ευρωπαϊκούς δείκτες καινοτομίας από τους οποίους προκύπτει το παράδοξο συμπέρασμα πως οι επιδόσεις του δημοσίου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα είναι πολύ καλύτερες από τις επιδόσεις του ιδιωτικού τομέα και η χρηματοδότηση της έρευνας από το δημόσιο σε χαμηλά πάντα επίπεδα είναι συγκριτικά πολύ υψηλότερη από τη χρηματοδότηση της έρευνας από τον ιδιωτικό τομέα με ιδιωτικά κεφάλαια.

Η πρώτη, λοιπόν, συνειδητή και οργανωμένη παραπλάνηση

του ερευνητικού χώρου και της Βουλής είναι πως τώρα ενοποιείται το καθεστώς και ενοποιοούνται οι διαδικασίες και οι δίαυλοι χρηματοδότησης. Τώρα τα πανεπιστήμια και τα ερευνητικά κέντρα εντάσσονται σε ενιαίο κατάλογο με τις βιομηχανικές και άλλες επιχειρήσεις, που διεκδικούν τα κονδύλια της έρευνας. Δεν ξέρουμε ποια και πόσα κονδύλια διοχετεύονται στη βασική ή στην εφαρμοσμένη έρευνα που συντελείται στο χώρο των ερευνητικών κέντρων και των πανεπιστημιακών εργαστηρίων και ποια είναι κρατική επιχορήγηση –grants– προκειμένου να κινητοποιηθεί, επιτέλους, ο ιδιωτικός τομέας.

Τώρα, όλα αυτά συνωθούνται. Γιατί, βεβαίως, στην πραγματικότητα ιδιωτικός τομέας αμιγώς ερευνητικός δεν υπάρχει στη χώρα μας. Είναι σχεδόν αποκλειστικά δημόσιος ο ερευνητικός τομέας. Αυτό σημαίνει ότι αλλάζει πλήρως το τοπίο.

Στην πραγματικότητα τα ερευνητικά κέντρα και τα πανεπιστήμια γίνονται ουραγοί κάποιων επιχειρήσεων, διότι ούτε καν η συνεργασία δεν επιβάλλεται και δεν ρυθμίζεται με έναν διαφανή και αποτελεσματικό τρόπο, ώστε να υπήρχε πραγματικά μία σύνδεση θεσμικά οργανωμένη και ελεγχόμενη ανάμεσα στα πανεπιστήμια, στα ερευνητικά κέντρα και στην οικονομία, στην παραγωγή. Απολύτως ανεξέλεγκτα και αυθαίρετα όλα.

Δεύτερη εξαπάτηση κοινωνικά προκλητική. Ενώ το ισχύον διάταγμα του 2000 θεσπίζει ως βασικό κριτήριο για τη χρηματοδότηση της βιομηχανίας από τα κονδύλια της έρευνας την πρόσληψη νέων ερευνητών και νέων επιστημόνων και τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, εδώ έχουμε πλήρη ακύρωση και ανατροπή αυτού του κριτηρίου: Το κριτήριο της δημιουργίας νέων θέσεων εργασίας για ερευνητές, για διδάκτορες, για κατόχους μεταπτυχιακών τίτλων καταργείται. Λαμβάνεται απλώς υπόψη γενικά τι θέσεις εργασίας έχει η επιχείρηση, χωρίς δεσμεύσεις και χωρίς καμμία εγγύηση.

Αρα έχουμε μια δεύτερη συγκλονιστική ανατροπή. Διότι όλο το Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης εξ αρχής στους τομείς ευθύνης του Υπουργείου Ανάπτυξης είχε ως βασικό και θεμελιώδη στόχο τη διατήρηση και την αύξηση της απασχόλησης σε όλους τους τομείς, κυρίως, όμως, στη βιομηχανία και στην έρευνα, που ήταν εξ αρχής χρηματοδοτούμενοι τομείς, γιατί δεν υπήρχαν τέτοιες χρηματοδοτήσεις από το Υπουργείο Ανάπτυξης για το εμπόριο και τον τουρισμό. Ο τουρισμός ενισχύεται μέσα από τον αναπτυξιακό νόμο που χειρίζεται το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών.

Αρα έχουμε δύο θεμελιώδεις ανατροπές και τώρα πλέον δεν υπάρχει κανένα κριτήριο, δεν υπάρχει καμμία ιεράρχηση, δεν υπάρχει καμμία διαφάνεια. Υπάρχει ένα κονδύλιο, που το διαχειρίζεται κατά το δοκούν και εν τέλει εν λευκώ ο Υπουργός Ανάπτυξης, μέσω του οποίου μπορούν να ενισχύονται υπό τη μορφή επιχορηγήσεων τα πάντα. Από την αγορά γηπέδων, δηλαδή οικοπέδων, ακινήτων και την κατασκευή κτηρίων μέχρι την ανανέωση του εξοπλισμού γραφείου μιας επιχείρησης.

Στην πραγματικότητα οργανώνεται ένας δεύτερος μηχανισμός επιχορηγήσεων, αναπτυξιακών επιδοτήσεων ή κατ' όνομα αναπτυξιακών μέσω του Υπουργείου Ανάπτυξης και μέσω της Γενικής Γραμματείας Έρευνας και Τεχνολογίας, η οποία αλλάζει πλέον χαρακτήρα. Γίνεται ενέργεια υποβοήθησης του Υπουργού Ανάπτυξης σε μια απολύτως ανεξέλεγκτη διαδικασία κατανομής κρατικού χρήματος χωρίς στόχους αναπτυξιακούς, χωρίς στόχους εργασιακούς, στόχους σε σχέση με την απασχόληση, στόχους ερευνητικούς, ώστε πραγματικά να έχουμε παραγωγή καινοτομίας.

Ένα χαρακτηριστικό κριτήριο: Ξέρετε πού καταρρέει η Ελλάδα στους διεθνείς δείκτες σε σχέση με την καινοτομία; Στον εξαιρετικά χαμηλό αριθμό νέων διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας. Εάν δείτε πώς κατατάσσονται πανεπιστήμια, ερευνητικά κέντρα και επιχειρήσεις σε σχέση με την καινοτομία, με την έρευνα και με την ανάπτυξη, θα δείτε πως ένα θεμελιώδες κριτήριο είναι το πόσα νέα διπλώματα ευρεσιτεχνίας και μάλιστα ευρωπαϊκά και κατ' επέκταση διεθνή παράγονται μέσα από τη διαδικασία αυτή. Μα, αυτό το κριτήριο αναφέρεται στο σωρό στην τροποποίηση της νομοθεσίας αυτής, με την οποία ανατρέπεται το σύμπαν. Και όλα αυτά δεν έχουν συζητηθεί ποθεν. Ούτε στη Βουλή ούτε στην ερευνητική κοινότητα ούτε με τους παραγωγικούς φορείς, σας λέω

εγώ. Διότι υπάρχουν πάρα πολλοί επιχειρηματίες, που ενδιαφέρονται να συμβάλουν στην έρευνα και στην ανάπτυξη. Όμως, και αυτοί θέλουν διαφάνεια και εγγυήσεις. Θέλουν να ξέρουν πού βαδίζουν. Δεν θέλουν έναν παραγοντισμό, μια πελατειακή σχέση με τον εκάστοτε Υπουργό Ανάπτυξης ή με τον εκάστοτε Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών. Θέλουν επιτροπές που συγκροτούνται με κριτήρια. Θέλουν συμμετοχή του τραπεζικού συστήματος με έναν τρόπο διαφανή και ελέγξιμο, διότι μπορεί το τραπεζικό σύστημα στην πραγματικότητα να τα παρεμποδίσει όλα αυτά ή να τα προσανατολίσει εκεί που θέλει. Θέλουν να ξέρουν ποιοι είναι οι κανόνες του παιχνιδιού. Θέλουν ένα κράτος που θέτει κανόνες και σέβεται τους κανόνες αυτούς.

Το νομοσχέδιο αυτό δείχνει ότι η αντίληψη για τον τρόπο λειτουργίας της αγοράς, για τις σχέσεις κράτους και οικονομίας που χαρακτηρίζει την Κυβέρνηση είναι μια αντίληψη όχι συντηρητική, νεοφιλελεύθερη, όπως λέγεται συχνά, αλλά μια αντίληψη που στην πραγματικότητα είναι φεουδαλικού χαρακτήρα. Μοιράζει χρήμα. Κάνει χάρες. Μα, έτσι δεν οργανώνεται η οικονομία, δεν προωθείται η ανταγωνιστικότητα, δεν εφαρμόζεται ένα μεταβιομηχανικό μοντέλο ανάπτυξης, δεν δημιουργούμε γνώση και διανοητικό κεφάλαιο. Δημιουργούμε, κυρίως, νέες θέσεις εργασίας.

Ένα άλλο χαρακτηριστικό παράδειγμα: Οι περιοχές της χώρας, οι περιφέρειες, το κριτήριο της περιφερειακής ανάπτυξης δεν προβλέπεται καν εδώ. Δηλαδή η περιβόητη ζώνη καινοτομίας της Θεσσαλονίκης δεν εντάσσεται καν στη ρύθμιση αυτή. Το πώς εξελίσσεται η θέση των περιφερειών με βάση το κριτήριο της καινοτομίας δεν λαμβάνεται καν υπόψη εδώ. Αρκεί να σας πω ότι για παράδειγμα η Ήπειρος συμπτωματικά, λόγω του ερευνητικού έργου του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων σε σχέση με το συνολικό αναπτυξιακό έργο της περιφέρειας, έχει καλύτερη θέση απ' ό,τι έχει η κεντρική Μακεδονία, που έχει πολύ μεγαλύτερο οικονομικό όγκο, αλλά πολύ μικρότερη συμβολή της έρευνας μέσα στον όγκο αυτό του ΑΕΠ της. Δεν υπάρχει καμμία αντίληψη για το ποια ανάγκη έχει η παραγωγική βάση της χώρας, γιατί η χώρα δεν έχει μόνο έλλειμμα ανταγωνιστικότητας, αλλά έχει και έλλειμμα παραγωγής, το οποίο αποτυπώνεται και στο ισοζύγιο των τρεχουσών συναλλαγών, στο έλλειμμά τους και στον τρόπο που αυτό διακυμαίνεται με ρηχότητα και με εντυπωσιακή ευκολία, ακριβώς γιατί δεν υπάρχει ιστός παραγωγικός. Και το νομοσχέδιο αυτό έρχεται και κάνει ένα βήμα πίσω σε όλα τα θέματα. Κυρίως όμως κάνει ένα πολύ μεγάλο βήμα οπισθοχώρησης σε σχέση με τις εγγυήσεις διαφάνειας και τους καθαρούς κανόνες που πρέπει να διέπουν τη σχέση κράτους και οικονομίας σε έναν ευαίσθητο και υποδειγματικό τομέα, όπως είναι ο τομέας της έρευνας και της ανάπτυξης και άρα της καινοτομίας.

Αυτή η τροπολογία...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Παρακαλώ, κύριε Βενιζέλο, τελειώσετε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Τελειώνω.

Αυτή η δήθεν τροπολογία –και απευθύνομαι και στον κύριο Υφυπουργό και στην κυρία Πρόεδρο– πρέπει να αποσυρθεί. Η Αξιωματική Αντιπολίτευση δεν θα μετάσχει στη συζήτηση της τροπολογίας αυτής και στην υπαγωγή της ψήφου της Βουλής. Και φυσικά, κατόπιν αυτού, δεν θα ψηφίσει και σήμερα επί της αρχής το νομοσχέδιο, γιατί πλέον δεν έχει αρχή το νομοσχέδιο.

Αν ο Υπουργός Ανάπτυξης ο ίδιος, με την κοινοβουλευτική του ευθύνη και κατά τον λόγο της αρμοδιότητάς του, θέλει να εισηγηθεί αυτή τη ρύθμιση στη Βουλή των Ελλήνων, να έλθει να την εισηγηθεί κανονικά, ευθαρσώς, χωρίς να κρύβεται πίσω από τον Υφυπουργό του και χωρίς να κρύβεται πίσω από τη διαδικασία της δήθεν τροπολογίας. Να ενημερώσει τη Διαρκή Επιτροπή, να γίνουν ακροάσεις, να προκληθεί ο δημόσιος διάλογος, να ακούσουμε απόψεις, να δούμε τα διεθνή δεδομένα και να κρίνουμε ο καθένας κατά συνείδηση και με βάση τις πολιτικές του αντιλήψεις, αλλά όχι έτσι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστούμε τον κ. Βενιζέλο.

Κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο για δύο λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Μόνο για

ένα λεπτό.

Φοβούμαι ότι όλα όσα έθεσε ο κ. Βενιζέλος στην αγόρευση του αφορούν στα ζητήματα συνολικά για την έρευνα και την τεχνολογία, όχι όμως, κύριε Βενιζέλο, στα θέματα τα οποία ρυθμίζει η τροπολογία την οποία εισηγούμαστε. Όσα εσείς αναφέρατε μέχρι ένα σημείο της αγορεύσεώς σας, δεν διαφοροποιούνται κατά τρόπο σοβαρό από τις διατάξεις του διατάγματος 2000 και των άρθρων 1 και 4 του διατάγματος του 2001. Μόνο τεχνικής φύσεως αποκλίσεις υπάρχουν. Τα υπόλοιπα ζητήματα, στα οποία αναφερθήκατε, και την περιφερειακή διάσταση και τα ζητήματα της καινοτομίας, δεν θίγονται και προφανώς δεν ρυθμίζονται με την εισηγούμενη τροπολογία. Κατά συνέπεια οι ανησυχίες τις οποίες διατυπώσατε είναι εκτός θέματος για τη συζήτηση η οποία διεξάγεται σήμερα. Θα έχουμε, βεβαίως, αναλυτικά την ευκαιρία την Τρίτη τα ζητήματα που απασχόλησαν το Θερινό Τμήμα σήμερα να τα συζητήσουμε και να δούμε ποια είναι τα θέματα τα οποία έχουν να κάνουν με τις ρυθμίσεις της τροπολογίας και ποια είναι τα μείζονα ζητήματα που έχουν να κάνουν γενικά με την έρευνα και την τεχνολογία.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο **ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης):** Έχω εδώ, κυρία Πρόεδρε –με συγχωρείτε, κύριε συνάδελφε– τα δύο διατάγματα. Μπορείτε να τα δείτε, για να διαπιστωθεί ποια θέματα και ποιας έκτασης και σημασίας ζητήματα θίγονται και βεβαίως επέρχονται τροποποιήσεις με την τροπολογία.

Τα καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Ανάπτυξης κ. Ιωάννης Μπούγας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα προεδρικά διατάγματα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ορίστε, κύριε Βενιζέλο, έχετε το λόγο για μισό λεπτό.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Δεν θα στραφώ κατά του παρισταμένου Υφυπουργού, γιατί δεν είναι αρμόδιος για τα θέματα της έρευνας και προφανώς δεν τον έχει ενημερώσει διεξοδικά ο Υπουργός του. Τα τροποποιούμενα διατάγματα επισυνάπτονται στην τροπολογία. Τα τροποποιούμενα διατάγματα τα έχω διαβάσει αναλυτικά. Αν μπαίνατε στον κόπο να συγκρίνετε το ισχύον και τροποποιούμενο διάταγμα με τη νέα ρύθμιση, θα δείτε ότι όλα όσα είπα αποδεικνύονται κατά τρόπο προφανή.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Μπορείτε να μου πείτε από ποιες ρυθμίσεις προκύπτει;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Από όλες τις ρυθμίσεις. Αν διαβάσετε τον τίτλο του διατάγματος, θα καταλάβετε γιατί αλλάζει ο τίτλος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Δεν είναι θέμα να διαβάσω τον τίτλο, στην ουσία των ρυθμίσεων αναφέρονται.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Ενώ έχουμε ένα διάταγμα που αφορά μόνο τη βιομηχανία, γιατί έχουμε άλλο για την έρευνα, τώρα έχουμε ένα ενιαίο κείμενο για τα ερευνητικά κέντρα και τη βιομηχανία. Και αν δείτε τα κριτήρια που ανέφερα για όλα τα θέματα με κορυφαίο θέμα τις νέες θέσεις ερευνητών, θα δείτε ότι έχω απόλυτο δίκιο σε αυτά που είπα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ας ελεγχθεί αυτό, κύριε Υπουργέ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Προέρχομαι από το πανεπιστήμιο, κύριε Υφυπουργέ, και γνωρίζω πάρα πολύ καλά πώς λειτουργούν αυτά. Έχω διατελέσει Υπουργός Ανάπτυξης...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Γίνετε σαφής, κύριε Βενιζέλο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: ...έχω εποπτεύσει της Γενικής Γραμματείας Έρευνας και Τεχνολογίας, δεν περιμένω να έλθετε εσείς να μας πείτε τι γίνεται εκεί και τι πρέπει να γίνεται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κύριε Βορίδη, έχετε το λόγο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με όλη τη συμπάθεια που έχω εξ επαγγέλματος κατ' αρχάς για όλους όσοι υπερασπίζονται δύσκολες υποθέσεις –έχω βρεθεί στη θέση υπερασπιστή, αυτού

που λέμε «χαμένης ιστορίας»– όταν προσπαθείς να βρεις επιχειρήματα για κάτι το οποίο έχει γίνει στραβά –ωστόσο, στο Κοινοβούλιο δεν έχουμε καμμία τέτοια υποχρέωση σχεδόν εργολαβική. Θα ήταν, λοιπόν, απλό, τώρα να μην προσπαθεί η Κυβέρνηση να πείσει το Κοινοβούλιο για το τελείως, εάν θέλετε, οφθαλμοφανές ότι εδώ πράγματι αυτό είναι τροπολογία. Ακούστε, κύριε Υφυπουργέ, γιατί επικαλείστε πράγματα. Και μόνο η φρασεολογία που χρησιμοποιείτε στην αιτιολογική έκθεση που μιλάτε για εναρμόνιση διαφορετικών προεδρικών διαταγμάτων με νομοθετικές διατάξεις και όπου μιλάτε για εναρμόνιση με νέα δεδομένα και ιδιαίτερα για επιλέξιμες δαπάνες, μόνο αυτό αντιλαμβάνεστε ότι δεν είναι τεχνικό. Τι να κάνουμε τώρα; Είναι ζητήματα ουσίας. Μπορεί να είναι ζητήματα διαδικαστικά, αλλά είναι ζητήματα, ξαναλέω, τα οποία καθορίζουν τον τρόπο λειτουργίας της χρηματοδότησης. Αυτό λοιπόν, δεν συναρτάται –γιατί άκουσα την απάντησή σας ότι «η Αντιπολίτευση κοιτάει μόνο την έκταση» – μόνο με την έκταση. Η έκταση όμως και το γεγονός ότι υπάρχει αναγκαιότητα να ρυθμιστεί αυτό το συγκεκριμένο ζήτημα, ξεκαθαρίζει το εξής: Ότι αυτό δεν είναι τροπολογία. Έχουμε πει τι είναι η τροπολογία: Ήσσανος σημασίας παρέμβαση σε ένα διάταγμα, σε ένα νομοθετικό κείμενο. Δεν μπορεί να είναι η εναρμόνιση η τροπολογία. Η εναρμόνιση είναι ένα καινούργιο κείμενο, το οποίο προφανώς κάνει επιλογές και μάλιστα επιλογές σε πολλά επίπεδα. Είναι δυνατόν η εναρμόνιση να θεωρείται τροπολογία;

Βρίσκεστε σε αυτήν τη δυσχερή θέση, ουσιαστικά δέχεστε τα πυρά της Αντιπολίτευσης, ακριβώς γιατί; Διότι δεν τηρείτε εκείνο που πρέπει και ειλικρινώς δεν καταλαβαίνω και το λόγο. Εγώ το παρατήρησα, είναι το ζήτημα των ημερών. Είναι και το ζήτημα το ημιϋπαίθριον, ένα τεράστιο επίσης ζήτημα που έρχεται με τροπολογία χωρίς να περάσει καν η τροπολογία από την επιτροπή. Έρχεται ένα νομοσχέδιο –είναι των ημερών, ξαναλέω, κυβερνητική πρακτική– του Υπουργείου Οικονομικών το οποίο θα συζητήσουμε την επόμενη εβδομάδα το οποίο έχει μετρημένα 38 άρθρα που ρυθμίζουν 29 όλως διαφορετικά μεταξύ τους ζητήματα. Άρθρο και διαφορετικό ζήτημα. Μα, είναι τρόπος νομοθεσίας αυτός; Είναι νομοθετική πρακτική αυτή που ακολουθείτε; Και οχυρώνεστε πίσω από τυπικές δυνατότητες που δίδει ο Κανονισμός της Βουλής, χωρίς να κοιτάτε το τι αποσκοπούν πραγματικά, τη λειτουργική δηλαδή σχέση αυτών των δυνατοτήτων. Εγώ δεν λέω ότι παραβιάζεται ο Κανονισμός. Διότι εάν υπήρχε ένα ζήτημα τυπικής παραβάσεως, θα σας έλεγα ότι βεβαίως παραβιάζεται ο Κανονισμός της Βουλής και θα μπορούσαμε να εγκατέστησε πλέον και το Προεδρείο της Βουλής στο επίπεδο της τυπικότητας. Εδώ όμως τι κάνετε; Ερμηνεύετε με κάκιστο τρόπο τον Κανονισμό και υπ' αυτήν την έννοια πραγματικά φέρετε και σε δύσκολη θέση το Προεδρείο της Βουλής, διότι είναι υποχρεωμένο να ανεχθεί προφανώς αυτή την τυπικά ορθή, ουσιαστικά όμως απαράδεκτη νομοθετική πρακτική. Ποιο είναι το κυβερνητικό όφελος; Μπορώ να καταλάβω εγώ από αυτή την πρακτική; Τι είναι αυτό που κερδίζει η Κυβέρνηση αντί να το φέρει αυτό σε ένα σχέδιο νόμου και να το συζητήσει μέσα από μια διαβούλευση φορέων ή μέσα από μια διαβούλευση στην επιτροπή; Τι κερδίσατε σήμερα, για να καταλάβω, μ' αυτό; Εκτός από το να εξαγριώνετε την Αντιπολίτευση, εκτός από το να προσβάλλετε τη Βουλή, εκτός από το να δημιουργείτε ζήτημα εκεί που κανονικά δεν θα έπρεπε να υπάρχει, ποιο είναι το πολιτικό κέρδος; Διότι εάν επιχειρείτε τομές, τότε την κρίση, τη σύγκρουση την κοινωνική, ίσα –ίσα, έτσι την οξύνετε και δεν την αμβλύνετε.

Αν δεν επιχειρείτε τομές και τούτο είναι όπως το λέτε όλως τεχνικό, ένας λόγος παραπάνω που δεν υπάρχει κανείς λόγος για να γίνεται όλο αυτό. Θέλω, λοιπόν, να πω ότι αυτή είναι μία κακή πρακτική και δεν πρέπει να ακολουθηθεί.

Δεν θα συζητήσω εγώ το θέμα της τροπολογίας καθόλου. Θα συζητηθεί στο επίπεδο των άρθρων. Θα συζητήσω για την αρχή του σχεδίου νόμου.

Σας άκουσα, κύριε Υφυπουργέ, άκουσα και τους συναδέλφους της Πλειοψηφίας. Εκείνο το οποίο λέτε είναι ότι είναι ενσωμάτωση μιας οδηγίας και πράγματι αυτό είναι ακριβές. Υπ' αυτήν την έννοια θα μπορούσε κανείς να θεωρήσει ότι αυτό είναι μία τυ-

πική διαδικασία οπότε η κύρωση από το Κοινοβούλιο είναι μια τυπική διαδικασία στην οποία το Κοινοβούλιο δεν μπορεί παρά να πει «να» υπό την έννοια ότι πρέπει να σεβαστεί τις υποχρεώσεις του τις ευρωπαϊκές, τις κοινοτικές.

Επιτρέψτε μου όμως να ρωτήσω το εξής: γιατί έρχεται τώρα; Γιατί αυτή τη χρονική στιγμή έρχεται προς κύρωση αυτή η οδηγία; Ούτως ή άλλως έχει καθυστερήσει. Γιατί έρχεται όμως σήμερα; Και να σας πω γιατί το ρωτώ αυτό: διότι εδώ οφείλτε να εξηγήσετε το εξής: άμα διαβάσει κανείς την αιτιολογική έκθεση του σχεδίου νόμου, η βασική επιχειρηματολογία την οποία έχει ως προς την ουσία, ως προς το περιεχόμενο της συγκεκριμένης κοινοτικής οδηγίας, είναι ότι διευκολύνει τις συγχωνεύσεις προφανώς διά απορροφήσεως. Και επειδή εγώ δεν ξέρω και πάρα πολλές ελληνικές επιχειρήσεις οι οποίες πρόκειται να απορροφήσουν ευρωπαϊκές, θα ήθελα προφανώς να εννοείτε ότι διευκολύνει ευρωπαϊκές επιχειρήσεις να συγχωνευτούν δι' απορροφήσεως με τις ευρωπαϊκές.

Το ερώτημα είναι το εξής: αυτό γιατί απαραίτητα στην παρούσα οικονομική φάση είναι καλό για την ελληνική οικονομία; Διότι εδώ βλέπω μια ευρωπαϊκή ως το πω οπτική, μία οπτική στην οποία εξαφανίζεται ως μέγεθος η ελληνική οικονομία και υπεισέρχεται ξανά το γνωστό ιδεολόγημα, το οποίο ακούω σε διάφορα fora, πως ό,τι είναι καλό για την ευρωπαϊκή οικονομία, αυτομάτως είναι καλό για την ελληνική οικονομία. Αυτό οφείλτε κάποια στιγμή να το εξηγήσετε. Διότι εδώ ξέρετε βρισκόμαστε σε μια μεταγενέστερη οικονομική φάση. Βρισκόμαστε σε μια φάση που πρέπει να απαντήσουμε: αυτό το ιδεολόγημα της αέναης ανάπτυξης των συγχωνεύσεων και των μεγάλων σχημάτων των παγκόσμιων αγορών της παγκοσμιοποίησης, αυτό δεν έχουμε αντιληφθεί ότι σήμερα κατ' εσχέρην βρίσκεται σε κρίση; Δεν έχουμε αντιληφθεί ότι οι υπερασπιστές αυτής της σχεδόν μηχανιστικής προσεγγίσεως στο οποίο όσο υπάρχει ανάπτυξη αυτό σημαίνει καλό για όλους; Όσο υπάρχει εξέλιξη στο επίπεδο το οικονομικό και μεγαλύτερα μεγέθη, αυτόματα αυτό σημαίνει καλό για όλους. Όσο υπάρχει μια τέτοια πορεία της οικονομίας, αυτό σημαίνει ότι όλοι απολαμβάνουν οφέλη. Δεν έχουμε αντιληφθεί ότι σήμερα αυτό ακριβώς το ιδεολόγημα είναι που αμφισβητείται γιατί βρίσκεται στον πυρήνα και ευθύνεται για την οικονομική κρίση; Μπορείτε να μου εξηγήσετε αφού όλα είναι τόσο λαμπρά, γιατί έχει καταρρεύσει με τον τρόπο αυτό το εμπορικό μας ισοζύγιο; Μπορείτε να μου εξηγήσετε, αφού είναι όλα τόσο λαμπρά, πώς θα δώσουμε απάντηση για το ποιος φταίει για την εκτίναξη της ανεργίας και την απώλεια θέσεων εργασίας στην Ελλάδα; Εμένα αυτό με ενδιαφέρει, είμαστε στο ελληνικό Κοινοβούλιο, εγώ έχω αυτήν την οπτική, την εθνική οπτική. Μπορεί να μου εξηγήσει κανείς ποιος φταίει για την αύξηση της ανεργίας όλο αυτό το τελευταίο χρονικό διάστημα; Ποιος φταίει για την κατάρρευση; Εσείς οι ίδιοι το λέτε. Για την κατάρρευση των δημοσιονομικών μεγεθών βγαίνετε και λέτε ότι φταίει η διεθνής κρίση. Εσείς οι ίδιοι λέτε ότι σήμερα είστε υποχρεωμένοι να αναζητάτε δισεκατομμύρια από τους φορολογουμένους για να καλύψετε τα κενά που δημιούργησε στον προϋπολογισμό η οικονομική κρίση.

Ρωτώ λοιπόν: σ' αυτό το πρόβλημα η απάντηση σήμερα είναι η περαιτέρω διευκόλυνση των εξαγορών των ελληνικών επιχειρήσεων; Σε τι ακριβώς δηλαδή αυτές οι εξαγορές των ελληνικών επιχειρήσεων θα βοηθήσουν την ελληνική οικονομία; Διότι εκείνο το οποίο είναι πάρα πολύ πιθανόν να γίνει, είναι να εξαφανίσουν παραγωγικό ιστό, είναι να μεταφέρουν κέρδη και πόρους της ελληνικής οικονομίας σε μετόχους των αλλοδαπών εταιρειών, είναι να υπάρχουν τέτοια φαινόμενα. Και λέω, λοιπόν, υποτίθεται μέσα στο γενικό ιδεολόγημα της παγκοσμιοποίησης ότι αυτό παράγει μια γενική ωφέλεια. Μπορείτε να μου εξηγήσετε την ειδική ωφέλεια; Και αυτό το απευθύνω και προς τους συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης που κατ' αρχάς έσπευσαν -ως προς την ουσία μιλώ τώρα και του περιεχομένου της συγκεκριμένης οδηγίας- να συναινέσουν. Γιατί στην παρούσα φάση είναι θετική αυτή η διαδικασία για την ελληνική οικονομία; Γιατί να διευκολύνουμε δηλαδή, στη συγκεκριμένη οικονομική στιγμή αυτού του τύπου τις εξαγορές; Πώς οικονομικά αυτό θα φέρει καλύτερα αποτελέσματα; Γιατί σε μια δύσκολη στιγμή, όπου δοκιμάζεται ο παραγωγικός ιστός της χώρας, όπου χρειαζόμαστε και το τε-

λευταίο ευρώ κερδοφορίας να μένει στον τόπο και να επανεπενδύεται ή, εν πάση περιπτώσει, να χρησιμοποιείται, γιατί στην παρούσα στιγμή είμαστε διατεθειμένοι να διευκολύνουμε την εξαγορά παραγωγικών μας τμημάτων; Γιατί αυτό είναι θετικό; Μόνο στο πλαίσιο αυτής της γενικής, αν θέλετε, υποταγής μας στα ευρωπαϊκά κελεύσματα; Μα, ακόμα και τότε γιατί δεν μπορούσαμε να περιμένουμε;

Υπ' αυτήν την έννοια, λοιπόν, υπό την έννοια ότι η οπτική που πρέπει να έχουν τα εθνικά κοινοβούλια είναι η εθνική οπτική, η οπτική που πρέπει να έχουν οι εθνικές κυβερνήσεις είναι η εθνική οπτική, εγώ αντιλαμβάνομαι τις υποχρεώσεις και τις δεσμεύσεις στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά αντιλαμβάνομαι και τα περιθώρια της ευελιξίας του χρόνου των χειρισμών που απαιτεί κάθε φορά η περίπτωση προκειμένου αυτά να λειτουργούν εξορθολογιστικά. Ποιος είπε, δηλαδή, ότι εδώ αύριο το πρωί αν αυτό πράγματι διευκολύνει -δεν λέω ότι είναι το κρίσιμο, διότι σωστά εντοπίσατε και στην τοποθέτησή σας, κύριε Υφυπουργέ, ότι ούτως ή άλλως υπήρχαν μηχανισμοί μέσα στο ελληνικό δικαίωμα που θα μπορούσε να προχωρήσει αυτή η διαδικασία, αναφέρομαι όμως στη διευκόλυνση της διαδικασίας αυτής- αν υπήρχαν δηλαδή και δέκα νομικά προσκόμματα, αυτά γιατί πρέπει να αρθούν στην παρούσα οικονομική φάση; Ποια θα είναι η οικονομική ωφέλεια; Εγώ αυτό θέλω να το αντιληφθώ και να μη μου μιλήσει κανείς με γενικότητες περί επενδύσεων. Διότι το γεγονός της εξαγοράς ή της συγχωνεύσεως μιας επιχειρήσεως δεν σημαίνει κατ' αρχάς τίποτα για την επένδυση, για την ανάπτυξη. Μπορεί να υπάρχει εξαγορά που έχει σκοπό να εξαφανίσει ένα συγκεκριμένο παίκτη. Το γεγονός ότι κάποιοι, οι μέτοχοι δηλαδή, θαβάλουν κάποια χρήματα στην τσέπη τους, δεν σημαίνει τίποτα για τον παραγωγικό ιστό της χώρας. Το γεγονός ότι δημιουργείται μια μεγαλύτερη μονάδα με έδρα της το Βέλγιο, το Λουξεμβούργο, τη Γαλλία ή τη Γερμανία, γιατί αυτή εξαγοράζει μια εταιρεία στην Ελλάδα, δεν λέει απολύτως τίποτα κατ' αρχάς, για τις παραγωγικές ικανότητες της χώρας, για τον παραγωγικό ιστό της χώρας. Και υποθέτω ότι το Υπουργείο Ανάπτυξης, εκείνο που θα έπρεπε να ενδιαφέρεται, είναι όχι να διευκολύνει κάποιον ο οποίος θέλει να πωλήσει την επιχείρησή του για να απεμπλακεί από την παραγωγική διαδικασία στην Ελλάδα, αλλά εκείνο που θα έπρεπε να απασχολεί το Υπουργείο Ανάπτυξης της χώρας είναι να δημιουργήσει προϋποθέσεις περαιτέρω αναπτύξεως της ελληνικής οικονομίας. Το πετυχαίνετε αυτό με τις εξαγορές και με τη διευκόλυνση των εξαγορών των ελληνικών εταιρειών από τις ξένες; Θα μου επιτρέψετε να πω ότι βρίσκω πως στη συγκεκριμένη στιγμή αυτό είναι μια καταστροφική κίνηση ειδικά την ώρα, την στιγμή που όλο το οικονομικό επιτελείο πιέζει για περισσότερα έσοδα, εσείς έρχεστε και λέτε ότι είναι η ώρα να διευκολύνουμε την παραχώρηση ενός παραγωγικού τμήματος της οικονομίας σε ξένες εταιρείες οι οποίες δεν ξέρουμε καθόλου τι πρόκειται να κάνουν με αυτό.

Είναι προφανές ότι καταψηφίζουμε επί της αρχής.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ο κ. Καραμάριος έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω από αυτό που είπε ο αγαπητός κ. Βορίδης τελευταία, ότι η ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου είναι μια καταστροφική κίνηση.

Θα ήθελα να ρωτήσω τους κυρίους συναδέλφους: δηλαδή, τι θέλετε να κάνουμε; Να μην εφαρμόσουμε τις οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Έχετε την εντύπωση ότι θέλουμε να είμαστε μέτοχοι και συμμετοχοί, συνεταίροι της μεγάλης Ευρωπαϊκής Ένωσης και να αρνούμαστε να συμμορφωνόμαστε προς τις οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Το έχω ακούσει πολλές φορές αυτό και πολύ περισσότερο και στη Διαρκή Επιτροπή που εξετάζαμε το νομοσχέδιο. Και επιτέλους σκέφτομαι καμμία φορά και λέω: δεν έχετε αντιληφθεί ότι είμαστε μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Καραμάριε, να σας ρωτήσω κάτι;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Βεβαίως.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Γιατί τότε φέρνεται εδώ στη Βουλή αυτή την οδηγία; Αν δεν την ψηφίσει η Βουλή, αν οι Βουλευτές εδώ πέρα δεν την ψηφίσουν; Δεν έχουν το δικαίωμα να το κάνουν;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Τι δικαίωμα δεν έχετε να κάνετε; Ποιο;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Αν είναι υποχρεωτική η ψήφιση και αν δεν μπορούμε να αμφισβητήσουμε την κοινοτική οδηγία....

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Θα σας εξηγήσω τώρα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Σας ρωτώ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Όχι άλλη ερώτηση, κύριε Λαφαζάνη.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Εσείς έχετε την εντύπωση, διότι έχετε κάνει μεγάλη συζήτηση στην επιτροπή, κύριε Λαφαζάνη, και το πρόσεξα ιδιαίτερα, ότι η Ευρώπη δεν έχει μέλλον. Τα έχετε πει στην επιτροπή. Εάν έχετε αυτήν τη νοοτροπία, δικαίωμά σας είναι. Δεν μπορούμε να σας αρνηθούμε την κριτική ή το δικαίωμά σας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Άλλο σας είπα εγώ και άλλο μου λέτε εσείς.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Μας συγχωρείτε πάρα πολύ, αλλά πρέπει να αντιληφθείτε κάτι. Η Ευρωπαϊκή Ένωση η οποία είναι διάδοχος της πάλαι ποτέ ΕΟΚ, έγινε μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, αγαπητέ μου κύριε Λαφαζάνη, διότι οι Ευρωπαίοι αποφάσισαν μετά και την καταστροφή τώσων πραγμάτων στο Β' Παγκόσμιο Πόλεμο να συνενωθούν για ένα καλύτερο μέλλον. Και ξεκίνησε τότε η ΕΟΚ με επτά κράτη, στη συνέχεια, όπως ξέρετε, έγιναν δέκα, έγιναν δεκαπέντε και φθάσαμε σήμερα τα είκοσι επτά μέλη. Δεν υποχρεώθηκε κανένα κράτος να πάει με το ζόρι στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά έγινε με τη θέληση των κοινοβουλίων και εννοώ της Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας, η οποία πάντα υπακούει στην πλειοψηφία του κοινοβουλίου.

Εάν εσείς δεν θέλετε σήμερα να είσθε μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δικαίωμά σας είναι, αλλά δεν μπορείτε να μας λέτε ότι αυτή τη στιγμή αυτό που η Ελλάδα υποχρεούται να κάνει, δεν πρέπει να το κάνει, γιατί δεν σας αρέσει εσάς. Εάν βρεθεί άλλο πρότυπο καλύτερο διακυβέρνησης της χώρας, αυτό θα το αποφασίζει ο λαός. Μακάρι αύριο το πρωί να σας ψηφίσουν και εσάς και οποιοδήποτε κόμμα και να έλθετε να εφαρμόσετε την πολιτική σας. Τώρα είσθε υποχρεωμένοι και είμεθα υποχρεωμένοι να σεβόμεθα τους όρους τους παιχνιδιού, γιατί στην ουσία η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι όροι παιχνιδιού. Συμμετέχουμε σε μια μεγάλη ομάδα πεντακοσίων περίπου εκατομμυρίων ανθρώπων και όλοι μαζί επιζητούμε καλύτερο μέλλον, κύριε Λαφαζάνη. Να το καταλάβετε μια και έξω.

Και εσείς και το Κομμουνιστικό Κόμμα έχετε δικαίωμα να λέτε αυτά που λέτε, αλλά πέρασαν και τα συστήματα τα οποία εσείς θέλετε και τόσα χρόνια είχατε ως πρότυπο, είδαμε και εκείνα πώς πήγαν και σήμερα όλα ψάχνονται να βρουν τη δημοκρατία τους, είτε λέγεται Ουκρανία είτε λέγεται Ουγγαρία είτε Τσεχία, οι οποίοι εκλιπαρούν. Πέρυσι πήγαμε στο Κοινοβούλιο της Ουκρανίας και μας εκλιπαρούσαν να τους βοηθήσουμε να μουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στο ΝΑΤΟ.

Θέλω, λοιπόν, να επανέλθω στο νομοσχέδιο. Η οδηγία είναι σαφέστατη. Περιορίζεται στη σύμπραξη εταιρειών, διότι μέχρι σήμερα, όπως ξέρετε, υπήρχαν αυτές οι θυγατρικές εταιρείες, οι οποίες κρυφά υποκαθιστούσαν κάποιους ομίλους του εξωτερικού που ήθελαν να δράσουν και στην Ελλάδα.

Έρχεται σήμερα η οδηγία και δυστυχώς μας επικρίνει και η Αντιπολίτευση ότι αρρήσαμε τάχα να την επικυρώσουμε κατά δύο χρόνια. Εάν δηλαδή, αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι, το συζητούσαμε τρεις μήνες μετά την έκδοση της οδηγίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα λέγατε αυτά που λέτε σήμερα εδώ όλοι σας επειδή εκμεταλλεύεστε την κρίση η οποία επήλθε από την παγκόσμια κρίση την οποία αρνείσθε να καταλάβετε, δηλαδή ότι υπάρχει παγκόσμια κρίση και έχουν αλλάξει πολλά δεδομένα;

Μαγικές λύσεις δεν υπάρχουν. Υπάρχουν λύσεις οι οποίες πρέπει να είναι προσγειωμένες. Πρέπει να σεβαστούμε όλοι τη χώρα μας και να προσπαθήσουμε μέσα από αυτή την κρίση να ξεπεράσουμε τα προβλήματά μας.

Άρα, λοιπόν, εσείς ξέρετε από το 1989 μέχρι το 1993 που

ήμεθα κυβέρνηση πόσες οδηγίες σπεύσαμε να εναρμονίσουμε στο εσωτερικό μας δίκαιο, διότι τότε οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ από το 1981 έως το 1989 δεν ήθελαν να τις φέρουν. Φωνάζατε, όπως ξέρετε, μέχρι το 1985 «ΕΟΚ και ΝΑΤΟ το ίδιο συνδικάτο», «έξω από την ΕΟΚ» και τελικά πλέον αναγκαστήκαμε να επισπεύσουμε τη διαδικασία εγκρίσεως πολλών οδηγιών και ερχόμαστε σήμερα στη ψήφιση αυτής την οδηγίας, η οποία είναι σαφέστατη.

Δεν θα πω πολλά πράγματα. Ο εισηγητής μας κ. Καρπούζας τα είπε λεπτομερέστερα, ο κύριος Υπουργός εξέθεσε πώς έχουν σήμερα τα προβλήματα και πού αποβλέπει αυτή η οδηγία και από εκεί και πέρα αντιλαμβάνεστε ότι δεν υπάρχει άλλο περιθώριο. Με το πρόσχημά της η Αξιωματική Αντιπολίτευση να πει ότι δεν θα παραστεί στην ψήφιση του νομοσχεδίου, γιατί δεν συμφωνεί με την τροπολογία που ήλθε, νομίζει ότι κάνει κάτι που ο κόσμος θα πιστέψει. «Ξέρετε, δεν θέλουμε να ψηφίσουμε το νομοσχέδιο αυτό. Το ψηφίσαμε στην επιτροπή, αλλά σήμερα δεν το ψηφίζουμε, γιατί έρχεται αυτή η τροπολογία».

Και έρχομαι σ' αυτό το πρόσχημά σας. Ποιος σας είπε ότι από το Σύνταγμα ή από τον Κανονισμό της Βουλής δεν επιτρέπεται να φέρνουμε τροπολογίες; Με την τροπολογία αυτή που θα ψηφίσουμε αύριο εδώ και η οποία έρχεται με τέτοια διαφάνεια, επιτέλους θα καταλάβει και ο κόσμος τι προεδρικά διατάγματα ήταν αυτά που είχαν ψηφιστεί για τα ερευνητικά κέντρα. Δεν τα ήξερε κανείς.

Τώρα είναι ευκαιρία εσείς, εάν έχετε καλύτερες προτάσεις, να τις κάνετε. Αφήστε τις αιτιολογίες ότι η τροπολογία αυτή έρχεται τάχα παράτυπα και ότι είναι μεγάλο θέμα. Ξέρετε πώς έγινε το προεδρικό διάταγμα. Πηγαίνουν στο Συμβούλιο της Επικρατείας, τα επεξεργάζονται, ο Υπουργός έχει το δικαίωμα να κάνει οποιοδήποτε προτάσεις, οι Σύμβουλοι Επικρατείας το διορθώνουν. Κανένας δεν λαμβάνει γνώση, ούτε οι φορείς. Και ερχόμαστε σήμερα και λέμε ότι θα το κάναμε καλύτερο εάν διαβουλευόμεθα το νομοσχέδιο από την αρχή ως αυτοτελές νομοσχέδιο, διότι θα δινόταν τάχα η ευκαιρία στους φορείς να εκφράσουν τις απόψεις τους.

Κύριοι συνάδελφοι, αυτά λέγονται, όπως σας είπα, επ' ευκαιρίας της σημερινής κατάστασης, τίποτε περισσότερο, διότι η τροπολογία αυτή έρχεται νομότυπα. Έχετε δικαίωμα από τον Κανονισμό και από το Σύνταγμα να προσβάλετε την τροπολογία. Ξέρετε πολύ καλά ότι αυτή η τροπολογία έρχεται μερίμνη του Υπουργού και το Υπουργείο είναι αθέμιτο. Δεν υπάρχει Υπουργός και Υφυπουργός, με την έννοια ότι δεν έχει ο Υφυπουργός δικαίωμα να εκπροσωπήσει το Υπουργείο εδώ και δεν ξέρουμε αν έλθει και ο Υπουργός αύριο εδώ στο κάτω-κάτω. Κάνουμε μία υπόθεση.

Η τροπολογία, λοιπόν, που ήλθε καθ' ον τρόπο ήλθε, έχει περάσει από το Ελεγκτικό Συνέδριο, από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους νομότυπα, με το Σύνταγμα και το μόνο δικαίωμα που έχετε είναι να την αμφισβητήσετε. Κάντε το. Δικαίωμά σας είναι. Κάντε την ένσταση αυτή, να έλθουμε να τη συζητήσουμε και να αποφασίσει η Βουλή, διότι, προσέξτε, οι αντισυνταγματικότητες κυρίως κρίνονται για τις προτάσεις νόμων ή τα νομοσχέδια. Οι τροπολογίες έχουν ξεχωριστές διατάξεις και ο Κανονισμός και το Σύνταγμα, αλλά σε κάθε περίπτωση οποιαδήποτε τροπολογία έλθει, η οποία έχει επίπτωση οικονομική, πρέπει να περάσει από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, είτε είναι τροπολογία του Υπουργού είτε της Κυβέρνησης είτε του Αρχηγού της Αντιπολιτεύσεως ή όποιου άλλου κόμματος είτε κάθε Βουλευτού.

Σε κάθε, όμως, περίπτωση ο Υπουργός έχει δικαίωμα να φέρει τροπολογία, τηρώντας τις διατάξεις του Κανονισμού που λένε ότι υποχρεωτικά πρέπει να περάσει από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους. Πέρασε αυτή η τροπολογία και ήλθε. Θα τα πούμε μεθαύριο. Μη συζητάτε, λοιπόν, αυτή τη στιγμή οτιδήποτε άλλο, όταν ξέρετε ότι όλα αυτά είναι προσηλιακά.

Ελέχθη ακόμα εδώ ιδιαιτέρως από τον κ. Βενιζέλο ότι εξαιτίας αυτής της κατάστασης τάχα δεν δέχεται η Βουλή να συνέλθει εκτάκτως για να συζητήσει την υπόθεση «SIEMENS». Δηλαδή τώρα που είδατε ότι καλούνται σε απολογία και δικά σας στελέχη, τώρα που ξέρετε ότι η δικαιοσύνη βρίσκεται προς το περατούσθαι, έρχεσθε και λέτε κατά το Τμήμα Διακοπής να

συνεδριάζει εκτάκτως η Ολομέλεια για να συζητήσουμε την υπόθεση «SIEMENS»; Γιατί βιάζεστε και δεν αφήνετε τη δικαιοσύνη, όταν ξέρετε ότι αυτό το θέμα το έχουμε συζητήσει πολλές φορές εδώ μέσα, είτε με ερωτήσεις είτε με οτιδήποτε άλλο; Θα έλθουμε σήμερα να παρέμβουμε εμείς σε ένα θέμα για το οποίο αυτή τη στιγμή, επαναλαμβάνω, έχει επιληφθεί η δικαιοσύνη και βρίσκεται σε ένα στάδιο το οποίο είναι πολύ κρίσιμο; Να έλθουμε να πούμε εμείς τι;

Και επικρίνετε τον κύριο Πρωθυπουργό, ο οποίος είπε σωστά όπωρ και ο Κυβερνητικός Εκπρόσωπος εχθές «γιατί βιάζεστε τώρα να κρίνετε αυτή την υπόθεση, όταν αυτή τη στιγμή ξέρετε ότι απολογούνται άνθρωποι γι' αυτή ακριβώς την υπόθεση, όταν ξέρουμε ότι οι οποιοδήποτε κύριοι είναι εμπλεκόμενοι, αυτή τη στιγμή κρίνονται είτε στα γερμανικά δικαστήρια είτε στα ελληνικά»;

Αλλά αυτό που μας ενδιαφέρει εμάς, ως ελληνικό κράτος, είναι να δούμε η υπόθεση της «SIEMENS» τι αποτέλεσμα έχει, πού φθάνει. Όλοι πρέπει να είμαστε μαζί για να βρούμε τους υπαίτιους και να τιμωρηθούν, αλλά όπως λέει η ελληνική δικαιοσύνη. Ας αφήσουμε, λοιπόν, τα προσχήματα και να μη λέμε εδώ ότι ο κύριος Πρωθυπουργός δεν απαντάει.

Θέλω ακόμη να καταλήξω και να πω, κύριοι συνάδελφοι, ότι βεβαίως είναι δικαίωμα όλων μας να λέμε ό,τι θέλουμε εδώ, συζητώντας για τα νομοσχέδια. Εγώ σέβομαι πάντα τις απόψεις όλων. Εδώ είναι η Βουλή, εδώ πρέπει να κρίνονται τα πάντα και όχι οπουδήποτε αλλού. Και αν αυτή τη στιγμή έχουμε το θάρρος εμείς να φέρουμε οποιαδήποτε τροπολογία καθ' όν τρόπο ήλθε, είναι γιατί θέλουμε να μεριμνήσουμε πολύ περισσότερο για το ΕΣΠΑ που είναι μέχρι το 2013 για να γίνουν εκείνες οι τομές, οι οποιοδήποτε διορθώσεις νόμων που υπάρχουν, για να γίνει πολύ περισσότερο εκτελεστή η οποιαδήποτε σκέψη ή πρόταση της Κυβέρνησης.

Θέλω, λοιπόν, να σας παρακαλέσω εάν έχετε οτιδήποτε επί της ουσίας, να το πείτε και όχι να συζητάμε για οτιδήποτε άλλο που ελέγχει εδώ.

Και επ' ευκαιρία βρήκαμε και την κυβερνητική πολιτική και την κρίση –θα τα πούμε σήμερα όλα– τα ολιγοπώλια, τα μονοπώλια, λες και τα σουπερ-μάρκετ τα φτιάξαμε εμείς τώρα. Πώς ήταν τόσα χρόνια δηλαδή; Γέμισε η Ελλάδα σουπερ-μάρκετ, γέμισε αλυσίδες από όλα τα κράτη. Είτε είναι πρώην κομμουνιστικά, είτε σοσιαλιστικά είτε δημοκρατικά, σε όλο τον κόσμο υπάρχουν συνενώσεις επιχειρήσεων. Και έρχεστε και λέτε ότι όλα αυτά τα φτιάξαμε εμείς τάχα με το μυαλό μας και ότι κινδυνεύουν οι μισθωτοί, οι άνθρωποι που εργάζονται; Σε ό,τι αφορά την οδηγία είναι κατοχυρωμένα τα δικαιώματα των εργαζομένων.

Απλούστατα, κύριοι, δύο ΕΠΕ. Μία ΕΠΕ που είναι στο κράτος της Γαλλίας και μία ΕΠΕ που είναι στην Αθήνα συγχωνεύονται για το σκοπό που έχουν. Δεν παρεμβαίνει μέσα η οδηγία. Το νομοθετικό πλαίσιο που υπάρχει στην Ελλάδα δεν θίγεται. Κανένας εργατικός νόμος δεν καταργείται. Αντίθετα, λέει ότι σε αυτές τις περιπτώσεις που δεν υπήρχαν διασυννοριακές συγχωνεύσεις εταιρειών τόσο καιρό, θα γίνονται του λοιπού καθ' όν τρόπο λέει η οδηγία αυτή. Τι ερχόμαστε και λέμε για καταστρατήγηση μισθών, των προσόντων των εργαζομένων όταν δεν υπάρχει τέτοιος κίνδυνος; Για όνομα του Θεού!

Εγώ έχω την εντύπωση, κύριοι συνάδελφοι, ότι βεβαίως επ' ευκαιρία της οδηγίας μπορούμε να λέμε ό,τι θέλουμε, αλλά εκείνο που προέχει είναι εδώ μέσα να προσπαθούμε να βελτιώσουμε, να φτιάξουμε ό,τι είναι καλύτερο, προκειμένου ένα νομοσχέδιο να γίνει καλύτερο. Αλλά στην περίπτωση που η οδηγία δεν μπορεί να αλλάξει, όπως ξέρετε, και υπάρχουν ελάχιστες δυνατότητες, εκείνο που προέχει είναι να αντιληφθούμε ότι του λοιπού πορευόμαστε μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Και ξέρετε πολύ καλά ποια κράτη δεν είναι μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση αυτή τη στιγμή και στην Ευρώπη και πώς κινδυνεύουν εξαιτίας αυτής της κρίσης που υπάρχει στη παγκόσμια αγορά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κύριε Καραμάριε.

Το λόγο έχει ο κ. Λαφαζάνης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Νομίζω ότι αυτός ο τόπος αξίζει μια καλύτερη τύχη από αυτή που του επιφυλάσσουν διαδοχικά οι κυβερνήσεις του, ιδιαίτερα τη τελευταία εικοσαετία. Η Βουλή πηγαίνει από το κακό στο χειρότερο. Από τότε που είμαι εδώ σε αυτή την Αίθουσα βλέπω τα πράγματα να βαίνουν σε έναν απερίγραπτο κατήφορο υποβάθμισης του Κοινοβουλίου, υποβάθμισης του ρόλου των Βουλευτών και δυστυχώς με τη συνενοχή όχι μόνο της εκάστοτε κυβερνητικής παράταξης αλλά δυστυχώς και της εκάστοτε αξιωματικής αντιπολίτευσης τουλάχιστον. Αυτή είναι η κατάσταση: ανυπόφορη, απερίγραπτη, η οποία θέτει, θα έλεγα, σε αμφισβήτηση την ποιότητα της δημοκρατίας μας.

Κύριε Υπουργέ, τι να σας πω; Εδώ ανακοινώνεται μία φοροεπιδρομή. Το λέω και για σας, αξιότιμε κοινοβουλευτικό εκπρόσωπε της Συμπολίτευσης. Ανακοινώνονται μέτρα φοροεπιδρομικά κατ' εμάς, μέτρα φορολογικά, σημαντικότερα, τα οποία απασχολούν όλο τον ελληνικό λαό. Τα συζητάνε όλοι οι Έλληνες πολίτες. Τα συζητάνε οι τηλεοράσεις. Τα συζητάνε τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Είναι πολύ σοβαρά και κρίσιμα θέματα. Αυτά δεν θα έπρεπε να έρθουν με ένα ειδικό νομοσχέδιο, να συζητηθούν πρώτα απ' όλα στην επιτροπή, να καλέσουμε στην επιτροπή τους φορείς να γίνει ευρεία συζήτηση, να κατατεθούν απόψεις από όλους τους ενδιαφερόμενους, να γίνει ευρεία συζήτηση στην Ολομέλεια ή έστω στο Θερινό Τμήμα; Αυτή δεν είναι η κανονική διαδικασία;

Και όμως αυτά τα φορολογικά μέτρα, αυτή η φοροεπιδρομή κατά των λαϊκών εισοδημάτων ήρθε με τροπολογίες. Και έρχεται και με τροπολογίες και το δεύτερο χαράτσι, το οποίο δεν είναι μόνο χαράτσι, είναι και μία απερίγραπτη πολεοδομική αυθαιρεσία και καταστροφή του περιβάλλοντος. Αναφέρομαι στην τακτοποίηση των ημιυπαίθριων χώρων. Τροπολογία και αυτή που κατατίθεται. Πότε θα έρθει αυτή η τροπολογία; Προφανώς αύριο, Παρασκευή για να εισαχθεί στη συζήτηση του νομοσχεδίου τελευταία ώρα στο τελευταίο διάστημα, πέντε-δέκα λεπτά με τους εισηγητές των κομμάτων.

Είναι τρόπος νομοθετικής λειτουργίας αυτός; Γιατί δεν αγανακτείτε και σεις; Εγώ λέω εντάξει. Δεν αγανακτείτε. Γιατί τουλάχιστον δεν υποβάλλετε σε κριτική αυτή την κυβερνητική μεθοδολογία; Εγώ θα έλεγα ότι θα έπρεπε να υποβληθεί σε κριτική και το Προεδρείο της Βουλής. Λέτε ότι εφαρμόζει τον Κανονισμό. Αυτός είναι ο Κανονισμός; Δηλαδή τα κυριότερα θέματα νομοθετικής λειτουργίας, νομοθετικού έργου της Βουλής να περνάνε διά τροπολογιών;

Και σήμερα το βράδυ φέρατε και άλλες δύο τροπολογίες. Πρόκειται για σκανδαλώδεις τροπολογίες. Η μία εξ αυτών τι λέει; Λέει ότι παραιτείται η αδειοδότηση που θα έπρεπε να έχει γίνει των ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών σταθμών κατά ένα εξάμηνο. Από παράταση σε παράταση δηλαδή. Προεκλογική συναλλαγή, προεκλογική αμοιβή ομηρία. Ό,τι μπορούμε, το καλύτερο να κάνουμε για ψηφοθηρικούς σκοπούς μέσα στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Και φέρνετε αυτή την κατάπτωχη, θα έλεγα, τροπολογία η οποία επηρεάζει πάρα πολύ αρνητικά και αυτή την ποιότητα της δημοκρατίας μας από μια άλλη άποψη, διότι δεν βάζει οποιαδήποτε τάξη στο χώρο των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης.

Και το κάνετε αυτό, φέρνετε αυτή την τροπολογία σε μία ώρα που ένα συγκρότημα Τύπου έκλεισε αιφνιδιαστικά χωρίς κανένα διάλογο, ούτε καν προειδοποίηση. Έκλεισε και πέταξε στο δρόμο πεντακόσιους εργαζόμενους. Πρωτοφανές για τα ελληνικά χρονικά. Εγώ από μικρός δεν έχω ακούσει τέτοιο κυνικό κλείσιμο επιχείρησης και να πετάγονται μαζικά τόσοι πολλοί εργαζόμενοι στο δρόμο. Πράξη απεχθούς βαρβαρότητας αυτή.

Και αντί να πάρετε μέτρα για να συμβάλετε στην αποκατάσταση και τη στήριξη των εργασιακών σχέσεων που πηγαίνουν πλέον σε δουλεμπόριο στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, αντί να στηρίξετε την εργασία από τις αυθαίρετες απολύσεις που γίνονται το τελευταίο διάστημα και κλιμακώνονται τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, δίνετε το μήνυμα, με την απαθή στάση σας, ότι δεν πειράζει και άλλα κλεισίματα να γίνουν. Και το δίνετε αυτό σε μία περίοδο κρίσης. Και έρχεστε με την τροπολογία να επιβραβεύετε αυτούς που κάνουν αυτή την εργασιακή διάλυση στο χώρο των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Τι επιβραβεύετε; Επιβραβεύετε αυτά που βλέπουμε κάθε βράδυ που υπογραμμίζουν και την ποι-

ότητα του πολιτικού διαλόγου και της πολιτικής αντιπαράθεσης και διαμορφώνουν μία ατζέντα η οποία δεν είναι η ατζέντα που ενδιαφέρει κάθε φορά τον ελληνικό λαό ως προτεραιότητα.

Τα λέω αυτά όχι για να κάνω μία ευτελή αντιπολίτευση ή να κερδοσκοπήσω μικροκομματικά. Δεν έχει νόημα. Και δεν έχει και καμμία αξία. Τα λέω αυτά γιατί έχουν τεράστια σημασία για το μέλλον των δημοκρατικών μας εξελίξεων, για τη στήριξη συνολικά μιας δημοκρατικής πολιτικής ζωής στη χώρα μας. Και σε αυτά νομίζω θα μπορούσε να υπάρχει μία ευρύτερη συναίνεση και όχι να κονταροχτυπιόμαστε εδώ γι' αυτόνοτητα πράγματα τα οποία όλοι θα έπρεπε να έχουμε συμβάλει να διορθωθούν και μάλιστα γρήγορα και αποτελεσματικά για να πάμε σε αναβάθμιση της Βουλής.

Δεν θα μιλήσω τώρα για την τροπολογία και το τι κάνει. Να σας πω τι κάνετε με αυτού του είδους τις τροπολογίες και τις ρυθμίσεις τις οποίες είχατε φέρει πρόσφατα για τα ερευνητικά ιδρύματα. Διαλύετε τα ερευνητικά ιδρύματα της χώρας μας. Διαλύετε τα δημόσια ερευνητικά ιδρύματα. Στρέφεσθε ενάντια στη δημόσια έρευνα σε αυτήν τη χώρα. Κάνετε συγχωνεύσεις –δεν μιλάω για τις διασυνοριακές συγχωνεύσεις- των ερευνητικών ιδρυμάτων χωρίς διάλογο, χωρίς συζήτηση, χωρίς συναίνεση, αιφνιδιαστικά, συγχωνεύσεις οι οποίες επιδρούν διαλυτικά στο έργο των ερευνητικών ιδρυμάτων. Έχετε περιθωριοποιήσει τον ερευνητικό κόσμο και με αυτό το νομοσχέδιο και με τις διατάξεις που πρόσφατα ψηφίσατε και με αυτή την τροπολογία.

Αυτό το οποίο επιχειρείτε είναι να ιδιωτικοποιήσετε μία περιθωριοποιημένη και υποχρηματοδοτούμενη έρευνα στη χώρα μας, να την παραδώσετε πλήρως στα ιδιωτικά χέρια.

Και έτσι –και μάλιστα χωρίς διασφαλίσεις- δεν θα γίνεται έρευνα, αλλά θα υποκαθίσταται με επιδοτήσεις στις επιχειρήσεις στο όνομα της έρευνας και της ανάπτυξης της τεχνολογίας. Δυστυχώς αυτή η τραγωδία συμβαίνει στον τόπο σε όλα τα προηγούμενα χρόνια. Τη συνεχίζετε και πάτε να την χειροτερέψετε με αυτήν τη ρύθμιση την οποία κάνετε.

Η έρευνα παίζει κεντρικό ρόλο για το μέλλον οποιασδήποτε χώρας. Δείτε τις χώρες που θεωρούνται, εν πάση περιπτώσει, ανεπτυγμένες, ανεξαρτήτως συστήματος. Αυτές έχουν υψηλές προτεραιότητες και υψηλές επιδόσεις στην έρευνα και στην τεχνολογία, υψηλότερες επιδόσεις. Δείτε και το κατόντημα αυτής της χώρας. Στον πάτο, κυριολεκτικά! Πώς θα έχουμε αποδοτική οικονομία, αποτελεσματική οικονομία χωρίς το παραμικρό επίτευγμα στην έρευνα; Και αντί να αναβαθμίσουμε την έρευνα, αντί να την αποκαταστήσετε στο ύψος της, αντί να την χρηματοδοτήσετε, αντί να στηρίξετε τους ερευνητές, αντί να στηρίξετε τη δημόσια παρέμβαση στην έρευνα, κάνετε επιδοτήσεις στις επιχειρήσεις, στο όνομα της έρευνας, και με ένα προεδρικό διάταγμα στην ουσία κάνετε πιο απλόχερους τους όρους και τις προϋποθέσεις, ώστε αυτές οι επιχειρήσεις να παίζουν τον κεντρικό ρόλο, χωρίς να αποδίδουν κιόλας ένα αξιόλογο ερευνητικό έργο ανταποδοτικά, σε σχέση με τα οφέλη τα οποία έχουν.

Όσον αφορά τώρα την εισαγωγή με το νομοσχέδιο της οδηγίας. Σας άκουσα με προσοχή, αλλά εδώ δεν συζητάμε ποιοι είναι υπέρ ή κατά της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, εν πάση περιπτώσει, θα ξέρετε ποιες είναι οι δικές μας θέσεις. Όμως δεν είναι αυτό το θέμα. Εισάγεται μια οδηγία στην ελληνική Βουλή και με έναν τρόπο συγκεκριμένο από την πλευρά της Κυβέρνησης. Έτσι που το θέτετε το θέμα, λέγοντας ότι αφού είναι οδηγία από την Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μπορούμε να την αμφισβητήσουμε, θα σας πω: Με συγχωρείτε, αλλά είναι ολοκληρωτισμός αυτό που λέτε, απόλυτος ολοκληρωτισμός. Δηλαδή γιατί την φέρνετε τότε εδώ στη Βουλή να τη συζητήσουμε αν δεν μπορούμε ή να τροποποιήσουμε συγκεκριμένες διατάξεις της ή και να την καταψηφίσουμε; Γιατί την φέρνετε; Για να ψηφιστεί έτσι κι αλλιώς; Δηλαδή έτσι θεωρείτε ότι λειτουργεί η αντιπροσωπευτική δημοκρατία; «Φέρνουμε κάτι το οποίο πρέπει να το ψηφίσετε οπωσδήποτε και αν δεν το ψηφίσετε στρεφόμαστε κατά της Ευρωπαϊκής Ένωσης»; Είναι λογική αυτή; Τίποτα δεν θα συμβεί αν δεν ψηφίσει η ελληνική Βουλή αυτή την οδηγία. Θα αναπεμφθεί πάλι και θα γραφτεί και θα σημειωθεί και θα αξιολογηθεί, για περαιτέρω ενέργειες, το ότι το ελληνικό Κοινοβούλιο θεώρησε ότι αυτή η οδηγία δεν ανταποκρίνεται στα συμφέροντα είτε του ελληνικού

λαού, της χώρας μας είτε συνολικά της Ευρώπης. Και αυτό δεν θα καταστρέψει ούτε την Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως κινδυνολογείτε εδώ, ούτε βεβαίως και την παραμονή της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Βλέπετε ότι γίνονται πραξικοπήματα όταν οι λαοί αντιβαίνουν σε συνθήκες που τίθενται σε ψήφιση με δημοψήφισμα και απορρίπτονται. Και έρχονται πάλι μετά να κάνουν δήθεν τροποποιήσεις στις συνθήκες, να τις ξαναβάλουν σε δημοψήφισμα, μέχρι, εν πάση περιπτώσει, κάποτε να τις ψηφίσουν και να πουν το «ναι», για να συνεχίσει απρόσκοπτα η Ευρωπαϊκή Ένωση αυτή την πορεία της, την άκρως αντιδημοκρατική, η οποία δυστυχώς επιβαρύνει την προοπτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε βάρος των λαών της. Και θα μου πείτε ότι μια οδηγία δεν έχει δικαίωμα να την αμφισβητήσει η ελληνική Βουλή και είναι υποχρεωτικό, εφόσον έρχεται ως οδηγία, να ψηφιστεί κατ' ανάγκη επί ποινή αποπομπής από την Ευρωπαϊκή Ένωση και ότι, εν πάση περιπτώσει, είναι θέσφατο γιατί ήρθε από τις Βρυξέλλες; Νομίζω ότι αυτή η επιχειρηματολογία δεν ευσταθεί καθόλου και προσωπικά εσάς τουλάχιστον, επειδή σας ξέρω και βλέπω την παρουσία σας εδώ στη Βουλή, δεν είναι ιδιαίτερα τιμητική θα έλεγα.

Προχωράμε σε συγχωνεύσεις, αδιακρίτως ομογενοποιούμε το νομικό καθεστώς γι' αυτές τις συγχωνεύσεις. Διασυνοριακές συγχωνεύσεις: Τι εξυπηρετούν; Συγκέντρωση και συγκεντροποίηση του κεφαλαίου. Αυτό είναι.

Δύο τρόποι υπάρχουν για να μπορούν να συνενώνονται επιχειρήσεις: οι ιδιωτικοποιήσεις- εξαγορές και από την άλλη μεριά οι συγχωνεύσεις. Θεωρείτε ότι κερδίζει η χώρα μας από αυτό, κερδίζει η Ευρώπη, κερδίζει η ευρωπαϊκή προοπτική απ' αυτήν την ανεξέλεγκτη συγκέντρωση επιχειρηματικών ομίλων; Μιλήσατε για το τι γίνεται με τα σούπερ μάρκετ, με τις πολυεθνικές αλυσίδες τροφίμων. Έχετε δίκιο. Δεν είναι σημερινή η κατάσταση. Η κατάσταση αυτή χειροτερεύει εδώ και χρόνια. Όμως, βλέπουμε τι επιπτώσεις έχει; Πρώτον, εδώ έχουμε συγχωνεύσεις, εξαγορές, στην ουσία, ελληνικών επιχειρήσεων από ξένες και ταυτόχρονα έχουμε καρτέλ, ταυτόχρονα έχουμε ανατιμήσεις τροφίμων, αθέμιτες και αδικαιολόγητες, σε βάρος του καταναλωτή και ταυτόχρονα έχουμε εξαφάνιση των τοπικών αγορών, των εμπορικών αγορών στις γειτονίες και στους δήμους, με μείζονα αποτελέσματα, πέραν του οικονομικού και του εισοδηματικού, για τις περιοχές μας. Έχουμε αυτές τις συνέπειες; Επομένως τι το εξαιρετικό βλέπετε σ' αυτήν την πορεία την οποία πρέπει να την χειροκροτήσουμε ασμένως, χωρίς καν ερωτηματικά και χωρίς αμφισβητήσεις, όλοι εδώ σ' αυτή την Αίθουσα;

Εμείς αμφισβητούμε αυτό τον δρόμο. Αν θέλει να προχωρήσει η Ευρωπαϊκή Ένωση να προχωρήσει πρώτα απ' όλα στις συγχωνεύσεις εργασιακών δικαιωμάτων, στις συγχωνεύσεις -να το πω έτσι απλά- μισθών και συντάξεων, στις συγχωνεύσεις στο κοινωνικό κράτος και όχι στις συγχωνεύσεις οι οποίες οδηγούν στο ότι «το μεγάλο ψάρι τρώει το μικρό». Διότι εκεί πάμε.

Δείτε τι έχει γίνει στην Ελλάδα. Άμα μου πείτε ότι έχουμε εξαγοράσει εμείς ποτέ ένα μεγάλο επιχειρηματικό όμιλο της Γερμανίας ή της Γαλλίας ή της Βρετανίας να πω ότι, εν πάση περιπτώσει, οι μικρές χώρες, όπως λέτε εισηγητικά, θα ωφεληθούν ιδιαίτερα απ' αυτή την οδηγία. Δεν βλέπω να συμβαίνει κάτι τέτοιο. Το αντίθετο συμβαίνει. Οι μεγάλοι επιχειρηματικοί όμιλοι εξαγοράζουν ελληνικές επιχειρήσεις και πολλές φορές τις διαλύουν.

Και να πω και δύο ακόμη παρατηρήσεις -και τελειώνω- κι ευχαριστώ για την ανοχή σας, κυρία Πρόεδρε. Με τις συγχωνεύσεις δεν υπάρχει καμμία προστασία για τις θέσεις απασχόλησης. Δεν θα έπρεπε να υπάρχει μία ρήτρα απασχόλησης; Ξέρετε, οι συγχωνεύσεις συνήθως γίνονται για να μειωθούν οι θέσεις εργασίας. Κεντρικό θέμα: δεν έπρεπε να υπάρχει μια στοιχειώδης προστασία των θέσεων απασχόλησης, ιδιαίτερα στη χώρα μας, αν είναι ημεδαπή ή απορροφούμενη εταιρεία; Θα διατηρηθούν οι θέσεις δραστηριότητας;

Δεύτερη παρατήρηση. Αν η απορροφούμενη εταιρεία είναι ημεδαπή θα συνεχίσει να υπάρχει η δραστηριότητά της στην Ελλάδα; Δεν πρέπει να υπάρχει εδώ μια σχετική ρήτρα, ότι θα συνεχίσει να έχει δραστηριότητες οποιασδήποτε μορφής -βιομηχανικές, παραγωγικές, εμπορικές, υπηρεσιών- στη χώρα

μας; Και σ' αυτό δεν υπάρχει καμμία απάντηση.

Και στα εργασιακά δικαιώματα, που θα μπορούσε να πει κανείς ότι λόγω συνεχόμενης εταιρείας θα μπορούσαν να διατηρηθούν, και αυτό δεν ευσταθεί διότι πολύ συχνά οι συγχωνεύσεις παρακολουθούν και αλλαγές στα εργασιακά δικαιώματα, ιδιαίτερα την ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων.

Και από εκεί και πέρα βεβαίως ούτε και τα δικαιώματα της μειοψηφίας κατοχυρώνονται και φέρατε και μια τροποποίηση, η οποία τα υποβαθμίζει έτι περαιτέρω.

Έχουμε, λοιπόν, σοβαρούς λόγους, λόγους με επιχειρήματα για να είμαστε κατά της ενσωμάτωσης στο εθνικό δίκαιο της οδηγίας αυτής και να είμαστε κατά και μιας αντίληψης και νοοτροπίας της Κυβέρνησης η οποία πάει διά των τροπολογιών να καταλύσει το έργο πλέον αυτής της Βουλής, έστω και στα Θερινά Τμήματα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω δύο πολύ σύντομες παρατηρήσεις με βάση τα όσα ελέχθησαν μέχρι τώρα.

Πράγματι έχουμε μία κοινοτική υποχρέωση να ενσωματώσουμε στο εθνικό μας δίκαιο την οδηγία για την οποία συζητούμε. Βεβαίως είναι ένα ζήτημα το οποίο αφ' ενός αποκαθιστά μία υποχρέωσή μας –και μάλιστα είμαστε εκπρόθεσμοι σ' ό,τι αφορά την ενσωμάτωση- αφ' ετέρου όμως, χωρίς να έχει μεζόνες συνέπειες για τις ελληνικές επιχειρήσεις –και θα το εξηγήσω αυτό- βάζει τάξη σ' ένα καθεστώς, κύριοι συνάδελφοι, που υπήρχε. Απλώς δεν ρυθμιζόταν. Είναι ένα καθεστώς συγχωνεύσεων που γίνονταν. Οι επιχειρήσεις είχαν βρει τον τρόπο ερμηνεύοντας τις εθνικές νομοθεσίες, αλλά και η νομολογία είχε προσαρμοστεί προς αυτήν την ανάγκη των επιχειρήσεων. Είτε λοιπόν το θέλουμε, είτε όχι και σε εθνικό αλλά και σε ευρωπαϊκό επίπεδο, οι συγχωνεύσεις γίνονταν. Γίνονταν όμως μέχρι σήμερα υπό ένα καθεστώς αβεβαιότητας, υπό ένα καθεστώς αμφισβήτησεων, ένα καθεστώς το οποίο δεν ήταν ομοιογενές για όλα τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτή, λοιπόν, την ασάφεια, αυτή την αβεβαιότητα, αυτή την ανομοιογένεια έρχεται να αποκαταστήσει η οδηγία, την οποία εισάγουμε στο εθνικό μας δίκαιο.

Οι τροποποιήσεις που φέρνει δεν είναι τόσο μεγάλες όσο επιχειρήθηκε να παρουσιαστούν από τους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης, διότι σε ό,τι αφορά την προδικασία, τη λήψη της απόφασης για το εάν θα γίνει ή δεν θα γίνει η συγχώνευση, ακολουθούνται οι διατάξεις του εθνικού δικαίου. Κατά συνέπεια, εδώ δεν έχουμε καμμία απολύτως μεταβολή. Οι διατάξεις της οδηγίας ακολουθούνται μόνο σε ό,τι αφορά τις διασυννοριακές συγχωνεύσεις.

Επομένως, αν θα ληφθεί ή δεν θα ληφθεί απόφαση για τη συγχώνευση, αυτό θα κριθεί με βάση τις ισχύουσες σήμερα διατάξεις του εθνικού δικαίου. Συνεπώς, δεν έχουμε μεζόνες ανατροπές με βάση αυτά τα οποία ισχύουν σήμερα.

Επαναλαμβάνω πως υπό το κράτος του ισχύοντος δικαίου, υπό το κράτος των ισχυόντων εθνικών δικαίων στις χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και υπό το καθεστώς της νομολογίας ιδιαίτερα του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, μπορούν και σήμερα να επιτευχθούν συνενώσεις.

Έρχομαι τώρα σε ένα ερώτημα, το οποίο ευλόγως διατυπώθηκε και από τον κ. Λαφαζάνη και από τον κ. Βορίδη και από συναδέλφους, οι οποίοι πήραν το λόγο, «μα, καλά, μπορεί να βοηθήσει τις ελληνικές εταιρείες μια συγχώνευση»; Διότι θα έλθουν εταιρείες-κολοσσοί από την Ευρωπαϊκή Ένωση και θα επιτύχουν συγχωνεύσεις με ελληνικές εταιρείες.

Εγώ, λοιπόν, θα διατυπώσω ένα ερώτημα, το οποίο δημιουργεί έναν άλλου είδους προβληματισμό. Ας πούμε ότι μια εταιρεία, η οποία λειτουργεί στη χώρα μας, φθίνει, απαξιώνεται, οι μετοχές της πέφτουν και κινδυνεύει να κλείσει, με αποτέλεσμα οι εργαζόμενοι σ' αυτή να χάσουν τη δουλειά τους.

Ερωτώ, λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι: Πού βρίσκετε το κακό, ποια είναι η ζημία εάν αντί να κλείσει αυτή η εταιρεία, μια άλλη

μεγαλύτερη επιτύχει, με τη διαδικασία της διασυννοριακής συγχώνευσης, τη συγχώνευση μ' αυτή την ελληνική φθίνουσα εταιρεία και μπορέσει να τη διατηρήσει εν ζωή; Και οι εργαζόμενοι έχουν να κερδίσουν διότι θα διατηρήσουν τις θέσεις εργασίας και οι μέτοχοι αυτής της εταιρείας, θα μπορέσουν επίσης να διατηρήσουν την αξία των μετοχών τους.

Κατά συνέπεια, μπορεί να υπάρχει θεωρητικά, αυτός ο κίνδυνος στην πράξη όμως τα πράγματα μπορεί να λειτουργήσουν προς το συμφέρον και των επιχειρήσεων και των εργαζομένων, αλλά και των μετόχων των εταιρειών αυτών.

Και αυτός είναι ακριβώς, κύριοι συνάδελφοι, ο σκοπός που θέλουμε να επιτύχουμε με τις συγχωνεύσεις, πέραν βέβαια των υπολοίπων, τα οποία είπα πριν και αναφέρονται στην ενδυνάμωση των επιχειρήσεων για την ενίσχυση του ανταγωνισμού.

Θα ήθελα να αναφερθώ σε μια σειρά άλλων ερωτημάτων, τα οποία διατυπώθηκαν.

Πρώτον, σε ό,τι αφορά τα δικαιώματα των εργαζομένων, είπα –και το επαναλαμβάνω δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση- ότι οι σχέσεις εργασίας των εργαζομένων διέπονται από τα εθνικά δίκαια. Επομένως, αν μία εταιρεία άλλης χώρας επιτύχει τη συγχώνευση μιας ελληνικής εταιρείας, τα δικαιώματα των εργαζομένων θα διέπονται από το ελληνικό δίκαιο, εφόσον οι εργαζόμενοι εξακολουθούν να εργάζονται στη χώρα μας.

Δεν επέρχεται, λοιπόν, με τη διασυννοριακή συγχώνευση, μεταβολή της νομικής θέσεως, του νομικού καθεστώτος, που διέπει τα δικαιώματα αλλά και τις υποχρεώσεις των εργαζομένων έναντι των εργοδοτών τους. Όπως ίσχυε, θα εξακολουθεί να ισχύει το εθνικό μας δίκαιο.

Επομένως, εδώ δεν έχουμε κανέναν είδους κίνδυνο. Μάλιστα, προς επίρρωση αυτού που είπα πριν, κυρία Πρόεδρε, θα σας διαβάσω απόσπασμα από την επίσημη εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι στην παράγραφο 2 της εκθέσεως της οδηγίας, όπου απολύτως κατηγορηματικά αναφέρεται ότι τα δικαιώματα των εργαζομένων, πέραν των δικαιωμάτων συμμετοχής –για τα οποία είπα και στην αγόρευσή μου- θα συνεχίσουν να διέπονται από τις εθνικές διατάξεις που μνημονεύονται στην οδηγία 59/1998, η, δε, προστασία των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβίβασης επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων εξακολουθεί να διέπεται από τα εθνικά δίκαια.

Δεν υπάρχει, λοιπόν, κανένας λόγος ανησυχίας, κύριοι συνάδελφοι, για τα δικαιώματα των εργαζομένων, αν αυτά θιγούν, σε περίπτωση εξαγοράς.

Ως προς τη ρήτρα συνέχισης της δραστηριότητας της εταιρείας αυτής στο ελληνικό έδαφος, αντιλαμβάνεστε ότι τέτοια ρήτρα δεν μπορεί να τεθεί ούτε είναι δυνατόν να βάλεις μια ρήτρα, για να επιτευχθεί η συγχώνευση, ότι θα εξακολουθήσει η εταιρεία να έχει δραστηριότητα στην ελληνική επικράτεια.

Αυτό δεν μπορεί να γίνει ούτε υπό το ισχύον δίκαιο. Ούτε ενδυναμώνεται ούτε αποτρέπεται με το σχέδιο νόμου, το οποίο συζητάμε. Είμαστε σε ένα καθεστώς ελεύθερης αγοράς που ο τρόπος λειτουργίας των επιχειρήσεων διαμορφώνεται από τους κανόνες της ελεύθερης αγοράς και τους κανόνες του ελεύθερου ανταγωνισμού.

Ολοκληρώνοντας, μια τελευταία κουβέντα για τα δικαιώματα συμμετοχής των εργαζομένων. Επαναλαμβάνω ότι το άρθρο 14 του σχεδίου νόμου που συζητάμε, είναι ευνοϊκότερο σε ό,τι αφορά τη δυνατότητα δικαιώματος συμμετοχής των εργαζομένων στα όργανα διοίκησης της εταιρείας.

Διότι αν, με βάση το νομικό καθεστώς που διέπει την εταιρεία που λειτουργεί σε άλλη χώρα-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προβλέπεται δυνατότητα συμμετοχής των εργαζομένων, αυτή την ευνοϊκότερη διάταξη θα πρέπει να ακολουθήσουμε και στη χώρα μας, για να μπορούν να συμμετέχουν οι εργαζόμενοι στα όργανα διοίκησης της εταιρείας, κάτι που σήμερα δεν προβλέπεται, παρά μόνο για την ευρωπαϊκή εταιρεία.

Εδώ επισημαίνω, για να μπουν τα πράγματα σε μια τάξη μεγέθους και για να ξέρουμε για τι συζητάμε, ότι οι ίδιες ανησυχίες είχαν διατυπωθεί από την πλευρά της Αντιπολίτευσης, όταν συζητούσαμε και την ευρωπαϊκή εταιρεία. Μέχρι σήμερα δεν έχει γίνει καμία ευρωπαϊκή εταιρεία, κύριοι συνάδελφοι.

Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, ότι μπορούμε να θέτουμε ζητήματα,

τα οποία εμείς υπολογίζουμε ότι θα είναι μείζονα, όμως η πράξη καμιά φορά μας διαψεύδει. Γι' αυτό θα παρακαλούσα και τις ρυθμίσεις του σχεδίου νόμου να τις δούμε στο πλαίσιο όχι της υπερβολής, όχι της κινδυνολογίας, αλλά στις διαστάσεις που πραγματικά έχουν.

Διευκολύνουμε, όπως έχουμε υποχρέωση να κάνουμε, τις δια-συνοριακές συγχωνεύσεις. Μάλλον ωφέληματα μπορούμε να έχουμε απ' αυτή την εισαγωγή των νέων ρυθμίσεων, ενώ σχετικά με τα όσα αναπτύχθηκαν και αφορούν στα δικαιώματα των εργαζομένων ή στις θέσεις εργασίας, δεν υπάρχει καμμία περίπτωση οι νέες ρυθμίσεις να επιδεινώσουν τη θέση των εργαζομένων.

Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να πω και δυο κουβέντες σε ό,τι αφορά τη συζήτηση που έγινε για την τροπολογία. Άκουσα πολλή κουβέντα για τη διαδικασία. Πιθανόν να έχουμε και δικό όλο, όταν ζητάμε να υπάρχει μια ενημέρωση για τις εισηγούμενες τροπολογίες.

Όμως, επαναλαμβάνω ότι είναι ένα ζήτημα, το οποίο όταν συζητήσουμε την ουσία της τροπολογίας θα δούμε πως κι εδώ οι εισηγούμενες ρυθμίσεις και οι μεταβολές δεν έχουν να κάνουν με τα μείζονα θέματα της έρευνας, όπως είναι αυτό που έθεσε ο κ. Λαφαζάνης, την αναδιάταξη του ερευνητικού ιστού της χώρας. Δεν έχουν να κάνουν με την περιφερειακή διάσταση στην έρευνα, αλλά με τη δυνατότητα γρήγορης εκκίνησης των πόρων του Δ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης που θα διοχετευθούν στην έρευνα.

Μάλιστα, αν κανείς δει –και δει με προσοχή– τις ρυθμίσεις της τροπολογίας, θα διαπιστώσει ότι το νέο νομοθετικό πλαίσιο, το οποίο εισάγεται με την τροπολογία, είναι πιο ευνοϊκό σε σχέση με το υφιστάμενο, πέραν όσων ελέγχθησαν –και πολύ σωστά– και από τον Κοινοβουλευτικό μας Εκπρόσωπο, τον κ. Καραμάριο, για το πώς γινόταν η νομοθέτηση με προεδρικά διατάγματα, ενώ σήμερα ακολουθούμε μια διαδικασία, η οποία θα γίνει μέσα στην Εθνική Αντιπροσωπεία, θα ακουστούν οι απόψεις όλων των κομμάτων.

Το νομοθετικό πλαίσιο, λοιπόν, είναι περισσότερο ευνοϊκό. Καθιστά περισσότερες δαπάνες επιλέξιμες, προκειμένου να χρηματοδοτηθούν από το ΕΣΠΑ και αυξάνει το όριο της κρατικής χρηματοδότησης.

Αυτοί είναι οι δύο βασικοί άξονες της τροπολογίας. Τα υπόλοιπα εξακολουθώ να λέω ότι είναι ζητήματα, τα οποία αναφέρονται στην υποβολή και την αξιολόγηση των προτάσεων και νομίζω ότι δεν έχουν να κάνουν σε τίποτα με τα θέματα, τα οποία ετέθησαν και κινδυνολογήσαν για ακόμα μια φορά, προς άγναν εντυπώσεων, οι συνάδελφοι ιδίως της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ορίστε, κύριε Λαφαζάνη, έχετε το λόγο για τρία λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Ο κύριος Υφυπουργός είπε ότι το πλαίσιο που υπάρχει σήμερα, πέραν της οδηγίας, δεν εμποδίζει εξαγορές, συγχωνεύσεις κ.λπ.. Βεβαίως. Και έτσι είναι. Τι αποτελέσματα είχε αυτό το πλαίσιο πριν την οδηγία;

Εγώ δεν θα πάω μακριά. Θα σας πω τι έγινε και επί κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ και επί των δικών σας Κυβερνήσεων. Πουλήθηκαν όλες οι τράπεζες. Συγχωνεύθηκαν, εξαγοράστηκαν, ιδιωτικοποιήθηκαν, με αποτέλεσμα σήμερα να κυριαρχούν τα ξένα funds στο μετοχικό τους κεφάλαιο και αυτά να δίνουν τον τόνο και την κατεύθυνση.

Πουλήθηκαν τα ναυπηγεία και ιδιαίτερα τα μεγαλύτερα ναυπηγεία της χώρας παραδόθηκαν στους Γερμανούς. Πουλήθηκε η Ολυμπιακή Αεροπορία πρόσφατα. Πουλήθηκαν τα λιμάνια, οι τηλεπικοινωνίες. Πάτε και πουλάτε τώρα ενεργειακές δημόσιες επιχειρήσεις. Και ουκ εστίν αριθμός. Έχουμε συγχωνεύσεις και εξαγορές ιδιωτικών επιχειρήσεων από πολυεθνικές επιχειρήσεις. Όλα τα φιλέτα των ελληνικών επιχειρήσεων έχουν εξαγοραστεί από ξένες ή έχουν συγχωνευθεί με ξένους πολυεθνικούς ομίλους με αποτέλεσμα να δεσπόζουν στην ελληνική οικονομία οι πολυεθνικοί όμιλοι.

Με αυτή την οδηγία που ενσωματώνετε τώρα ασφαλώς τα

πράγματα θα γίνουν χειρότερα στο μέλλον. Αλλά πώς να ανησυχείτε για ένα πράγμα σαν κι αυτά που ανέφερα, για τα οποία επιχαίρετε; Επιχαίρετε από τη παράδοση της ελληνικής οικονομίας στις πολυεθνικές εταιρείες. Το θεωρείτε μέγα επίτευγμα. Χειροκροτάτε τις ιδιωτικοποιήσεις. Χειροκροτάτε, απ' ό,τι φαίνεται εκ του αποτελέσματος, τη διάλυση του παραγωγικού ιστού της χώρας. Κι όταν λέω «παραγωγικού» εννοώ του υλικού παραγωγικού ιστού της χώρας.

Και ερωτώ: Πού γίνονται αυτά τα πράγματα; Για πηγαίνετε να κάνετε ιδιωτικοποιήσεις, εξαγορές και συγχωνεύσεις μεγάλων επιχειρήσεων που παίζουν ιδιαίτερο ρόλο στις Ηνωμένες Πολιτείες; Για πηγαίνετε να εξαγοράσετε αεροπορική εταιρεία στις Ηνωμένες Πολιτείες και να την παραδώσετε σε αραβικά κεφάλαια όπως κάνατε εσείς; Για πηγαίνετε να το κάνατε. Γιατί προστατεύουν τις επιχειρήσεις τους οι Ηνωμένες Πολιτείες; Καπιταλιστική χώρα είναι. Γιατί τις προστατεύουν; Γιατί οχυρώνονται; Γιατί αυτοί κάνουν μία ειδική πολιτική απέναντι στις επιχειρήσεις τους; Διότι εμείς είμαστε μπανάνια και στο όνομα της πολυεθνικής παγκοσμιοποίησης τα παραδίνουμε όλα.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δυστυχώς, αυτά θα επιφέρει με ακόμα χειρότερο τρόπο ως αποτελέσματα η οδηγία την οποία εσείς ψηφίζετε αυτή την ώρα. Είναι μία οδηγία η οποία βοηθάει το ξένο κεφάλαιο, το ξένο ευρωπαϊκό ιδιαίτερα κεφάλαιο, το πολυεθνικό κεφάλαιο και λειτουργεί διαλυτικά για το παραγωγικό ιστό της χώρας μας. Αν αυτό το θεωρείτε μεγάλη επιτυχία, αν αυτό το θεωρείτε εκσυγχρονισμό ή μεταρρύθμιση με γεια σας. Αυτό όμως έχει οδυνηρές συνέπειες για τη χώρα.

Και σας είπα, ρήτρα απασχόλησης. Δεν υπάρχει ρήτρα απασχόλησης, μου λέτε. Αλίμονο. Δηλαδή, συγχωνεύονται και πετάμε τους εργαζόμενους στο δρόμο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Παρακαλώ, κύριε Λαφαζάνη, ολοκληρώστε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν υπάρχει ρήτρα λέτε, για να διατηρηθεί η δραστηριότητα μιας επιχείρησης στη χώρα μας.

Με συγχωρείτε. Τι μας λέτε αυτή την ώρα; Ότι μπορούν μέσα από τις συγχωνεύσεις να πετάνονται μαζικά εργαζόμενοι στο δρόμο και να διαλύεται ό,τι έχει απομείνει παραγωγικό σ' αυτή τη χώρα.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ο κ. Καραμάριος έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Θα ήθελα να απαντήσω στον αγαπητό κύριο συνάδελφο λέγοντας το εξής: Παραδείγματος χάριν, αύριο γίνονται συγχωνεύσεις δύο εταιρειών, μία της Γαλλίας, όπως είπα, και μία της Ελλάδος. Μία ανώνυμη εταιρεία, δηλαδή, η οποία εδρεύει στην Ελλάδα έχει ένα μεγάλο κύκλο δραστηριοτήτων κι στην οποία δουλεύει ένας μεγάλος αριθμός Ελλήνων.

Εάν αύριο συγχωνευτεί αυτή η εταιρεία με μία άλλη εταιρεία και αυξηθεί ο τζίρος της επιχείρησης αυτής με έδρα την Αθήνα ή την Ελλάδα –διότι είναι θέμα συμφωνίας που θα γίνει η έδρα– σε τι βλάπτει αυτή η εταιρεία; Αυτό το σκοπό έχει η οδηγία αυτή. Συγχωνεύσεις ή απορροφήσεις εταιρειών με απώτερο σκοπό το αντικείμενο το οποίο έχουν να δραστηριοποιείται καλύτερα. Τι βλάπτει αυτό; Είπα και πρωτύτερα ότι η «COSMOTE» αγόρασε μία εταιρεία στη Ρουμανία. Αυτό το σκοπό έχει αυτή η οδηγία αυτή τη στιγμή.

Κύριε Λαφαζάνη, πρέπει να το αντιληφθείτε, γιατί είπατε κάτι που με στενοχώρησε. Είναι θέμα νοοτροπίας. Εγώ προσωπικά πιστεύω και το κόμμα μου ότι μέσα από τους θεσμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι δυνατόν να αξιοποιηθεί καλύτερα το εθνικό μας παραγωγικό δυναμικό. Αντιλαμβάνεστε ότι πρέπει όχι μόνο να εισπράττουμε από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Όχι μόνο είναι καλή η Ευρωπαϊκή Ένωση όταν μας δίνει, άλλα έχουμε και κάποιες υποχρεώσεις. Η υποχρέωση εδώ ποια είναι; Να βρεθεί κάποτε ένας κοινός παρανομαστής ώστε αυτό το κενό που είπε ο κύριος Υπουργός, το ασαφές νομοθετικό πλαίσιο, η ατασθαλία αυτή που υπάρχει μέσα σ' αυτές τις εταιρείες εδώ και στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στα 27 κράτη, να εξαλειφθεί και να λείει ότι οι

εταιρείες αυτές που έχουν αυτό το σκοπό, να γίνονται έτσι.

Προσέξτε. Η οδηγία αυτή δεν είναι υποχρεωτική σε ό,τι αφορά την εφαρμογή της, κύριε Λαφαζάνη. Εάν θέλουμε αυτές οι εταιρείες θα ενωθούν. Εάν όμως θέλουν να ενωθούν διασυννορικά, τότε θα υπαχθούν στο νομοθετικό πλαίσιο το οποίο λέει η οδηγία. Δεν μας υποχρεώνει κανένας, ούτε οι εργαζόμενοι, ούτε κανένας.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ο κ. Βορίδης έχει το λόγο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι προφανές ότι για τη Νέα Δημοκρατία η έννοια της εχθρικής εξαγοράς δεν σας είναι οικεία, δεν την έχετε ακούσει ποτέ. Όπως δεν έχετε ακούσει, παραδείγματος χάριν, ότι σε ολόκληρους τομείς, προς βελτιστοποίηση των κερδών και της παραγωγικότητας, υπάρχει περίπτωση να κλείνουν ολόκληροι κλάδοι μιας δραστηριότητας. Δεν το έχετε ακούσει και αυτό ποτέ.

Θα μου πείτε: Δεν μπορούν να συμβούν αυτά τώρα; Βεβαίως και μπορούν να συμβούν. Αλλά αυτό το οποίο πρέπει να απαντήσετε και να αρχίσουμε να απαντάμε όλοι –δεν λέω να το απαντήσετε μόνο εσείς– είναι: Θα υπάρξουν ρυθμίσεις; Θα υπάρξουν αποτελεσματικές εποπτείες ή θα εξακολουθούμε να ζούμε στην προ της κρίσης εποχή, όπου με έναν μαγικό τρόπο γίνονται μονίμως οι βέλτιστες επιλογές σε επίπεδο οικονομικό και με αυτές τις βέλτιστες επιλογές αυτόματα παράγονται αξίες, τις οποίες καρπωνόμαστε όλοι;

Εκεί είμαστε ακόμα; Μετά την κρίση είμαστε ακόμα εκεί; Αυτά ακούω στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Προς Θεού –λέει– να αποφύγουμε τον προστατευτισμό. Ο προστατευτισμός είναι καταστροφή. Αλλά ταυτόχρονα όλοι σήμερα καταλαβαίνουν την ανάγκη να προστατεύσουν τις τοπικές τους παραγωγικές δυνατότητες, όποιες είναι αυτές: αγροτικές, βιομηχανικές, ή στο επίπεδο των υπηρεσιών.

Εδώ τι ακούμε τώρα; Όχι, δεν υπάρχει τέτοιο ζήτημα. Να ανοίξουμε, να βελτιώσουμε τις δυνατότητες, να διευκολύνουμε. Εγώ δεν είπα ότι δεν υπάρχει νομικό πλαίσιο εξαγοράς. Υπάρχει νομικό πλαίσιο εξαγοράς.

Λέω, λοιπόν, τι έρχεστε να κάνετε σήμερα; Και έχει σημασία η συγκυρία, διότι ακούμε και το επιχείρημα: Δεν πρέπει να συμμορφωθούμε; Εντάξει, υπό αυτήν την έννοια, προφανώς είναι μία κοινωνική υποχρέωση. Δεν είπε κανείς να σηκωθούμε να φύγουμε από την Ευρωπαϊκή Ένωση και να μην εφαρμόσουμε την οδηγία.

Τώρα, γιατί να την εφαρμόσουμε σήμερα, κύριε Καραμάρης; Γιατί να μην την εφαρμόσουμε λίγο παρακάτω, να έχουμε συνέλθει; Πρέπει τώρα να διευκολύνουμε; Τώρα, δηλαδή, μας έπιασε η αγωνία; Έχει καμμία απάντηση –ξαναλέω– η Κυβέρνηση, το Υπουργείο Ανάπτυξης για το έλλειμμα του εμπορικού ισοζυγίου; Γιατί από χρόνο σε χρόνο επιδεινώνεται, αφού όλα αυτά γίνονται αναπτυξιακά, αφού όλα αυτά βελτιώνουν τη γενικότερή μας παραγωγή, αφού όλα αυτά σε τελική ανάλυση βελτιώνουν την ανταγωνιστικότητά μας; Δεν το βλέπετε ότι αποψιλώνεται ο παραγωγικός ιστός της χώρας;

Και ορθή ήταν η επισήμανση από προηγούμενο συνάδελφο. Για να ήσασταν γιαπωνέζος και να πηγαίνατε να πάρετε αμερικανική αυτοκινητοβιομηχανία να σας πω αν την παίρνατε ή όχι. Για πηγαίνατε στην GATT να δείτε πως προστατεύουν τα προϊόντα τους οι μεγάλες δυνάμεις. Για πηγαίνατε να δείτε τον τρόπο με τον οποίο διαρθρώνεται το διεθνές εμπόριο. Εμείς αμέσως να σπεύσουμε να διευκολύνουμε, να ανοίξουμε. Με ποίο επιχείρημα;

Άκουσα το επιχείρημα: Κι αν είναι μια εταιρεία η οποία δεν πάει καλά και πρόκειται να χάσουν οι εργαζόμενοι τις θέσεις τους;

Να σας απαντήσω, κύριε Υπουργέ, σε οικονομικό επίπεδο; Δεν υπάρχει περίπτωση να την εξαγοράσει κανείς διότι δεν έχει ενδιαφέρον κανείς για μία εταιρεία, η οποία δεν είναι δυναμική και η οποία δεν έχει κανένα αντικείμενο κερδοφορίας. Αυτές τις εταιρείες τις αφήνουν και πτωχεύουν. Υπάρχει κανένας σε οικονομικό επίπεδο τόσο ανόητος ώστε να πάρει μία αντιπαραγωγική δραστηριότητα. Δεν διασφαλίζετε τίποτα.

Εκείνο το οποίο κάνετε είναι ότι διευκολύνετε την εκποίηση των ελληνικών εταιρειών.

Και εγώ δεν ταυτίζω βεβαίως –το διευκρινίζω, για να μην παρεξηγούμαι– ότι οποιαδήποτε ιδιωτικοποίηση είναι κακή. Αυτό είναι μια άλλη λογική. Εγώ δεν λέω αυτό. Λέω για την προστασία της ελληνικής οικονομίας και παραγωγής. Αυτή είναι η δική μου θέση.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ο κ. Τσιρώνης έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ: Μία διόρθωση θα ήθελα να κάνω σ' αυτό που ανέφερε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας ο κ. Καραμάρης. Ανέφερε ότι το ΠΑΣΟΚ θα αποχωρήσει από τη ψηφοφορία του σχετικού νομοσχεδίου.

Το ΠΑΣΟΚ δεν θα αποχωρήσει από την ψηφοφορία του νομοσχεδίου, όπως λανθασμένα ανέφερε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας. Ο κ. Βενιζέλος ανέφερε ότι το ΠΑΣΟΚ θα παραμείνει στην ψηφοφορία και θα καταψηφίσει το νομοσχέδιο επί της αρχής. Θα απέχει όμως από την ψηφοφορία της τροπολογίας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Θα μπει ως άρθρο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ: Διότι αρνούμαστε να συμπτράξουμε σε μία διαδικασία που παραβιάζει τον Κανονισμό της Βουλής, που προβλέπει τη διαβούλευση και το διάλογο των νομοσχεδίων και αρνούμαστε να γίνουμε συμμετοχικοί σε μία διαδικασία συζήτησης η οποία δεν τιμά το Κοινοβούλιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Το Προεδρείο διαφυλάσσει την τήρηση του Κανονισμού, κύριε συνάδελφε, αλλά δύνασθε να κάνετε ό,τι θέλετε.

Νομίζω ότι εδώ τελειώνει η συζήτηση.

Κύριε Υπουργέ, έλεος!

Τέλος πάντων, εντάξει, έχετε ένα λεπτό στη διάθεσή σας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Ένα λεπτό, γιατί νομίζω ότι επιβάλλεται να δώσω απαντήσεις σε ορισμένα ζητήματα τα οποία ετέθησαν από τους συναδέλφους.

Κατ' αρχάς, θα ήθελα να κάνω μία παρατήρηση. Νομίζω ότι το ΠΑΣΟΚ αυτοπαγιδεύτηκε στο ποια τακτική θα ακολουθήσει, σε ό,τι αφορά στην αποχώρησή του ή μη κατά τη συζήτηση ή την ψηφοφορία της τροπολογίας. Άλλα είπε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, άλλα λέει ο εισηγητής του τώρα.

Σε ό,τι αφορά στα ζητήματα που ετέθησαν από τους συναδέλφους και έχουν να κάνουν με το συζητούμενο σχέδιο νόμου, νομίζω, κύριε συνάδελφε, κύριε Λαφαζάνη, ότι τα παραδείγματα που φέρατε δεν αφορούσαν σε συγχωνεύσεις. Αφορούσαν σε εξαγορές επιχειρήσεων. Είναι διαφορετικό πράγμα η εξαγορά από το σχέδιο νόμου το οποίο συζητάμε σήμερα.

Δεύτερο ζήτημα. Επαναλαμβάνω για πολλοστή φορά πως σε ό,τι αφορά στο ζήτημα και των ομαδικών απολύσεων, ισχύουν οι κανόνες της εθνικής νομοθεσίας. Κατά συνέπεια, με τις διασυννορικές συγχωνεύσεις, εάν και εφόσον γίνουν, δεν πρόκειται σε καμμία περίπτωση να θιγούν τα δικαιώματα τα οποία προστατεύονται από το εθνικό δίκαιο και αφορούν στις ομαδικές απολύσεις.

Συμφωνώ με τον κ. Βορίδη σε ό,τι αφορά αυτό το οποίο είπε, πως μετά την κρίση θα έχουμε διαμόρφωση νέων συνθηκών, νέων κανόνων ανταγωνισμού. Είναι αληθές. Όμως, δεν είναι αληθές αυτό το οποίο υπονοήσατε, ότι τάχα εμείς δεν παίρνουμε μέτρα προστασίας των κλάδων εκείνων που είναι σημαντικοί για την οικονομία μας. Όπως χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης προστατεύουν την αυτοκινητοβιομηχανία τους, εμείς έχουμε πάρει μέτρα και για τον τουρισμό και για τη ναυτιλία. Όχι μόνο εδώ, αλλά έχουμε ζητήσει και σε ευρωπαϊκό επίπεδο να ληφθούν μέτρα για τους κλάδους που για μας αποτελούν τη βαριά βιομηχανία, στο πρόσφατο Συμβούλιο Ανταγωνιστικότητας στις Βρυξέλλες. Ήμασταν με τον Υπουργό Τουρισμού και ζητήσαμε με έμφαση μέτρα προστασίας για τον τουρισμό.

Και ένα τρίτο το οποίο ελέγχθη από τον κ. Βορίδη. Λησμονείτε τις συγχωνεύσεις μεγάλων αυτοκινητοβιομηχανιών, κολοσσών αυτοκινητοβιομηχανιών με μικρότερες και φθίνουσες αυτοκινητοβιομηχανίες ευρωπαϊκών χωρών, οι οποίες ήταν ένα στάδιο πριν να κλείσουν; Αυτές δεν εξασφάλισαν τις θέσεις εργασίας

του προσωπικού; Δεν διασφάλισαν όρους βιωσιμότητας για εκείνες τις μικρές και φθίνουσες αυτοκινητοβιομηχανίες που θα έκλειναν και θα άφηναν τους εργαζόμενους στο έλεος της ανεργίας;

Αυτά, λοιπόν, δεν αποτελούν καλά παραδείγματα, δεν αποτελούν καλές πρακτικές. Δεν λέω να δεχόμαστε ή να τα εμφανίζουμε ως μείζονες τομές και μεταρρυθμίσεις - κανένας από εμάς και πολύ περισσότερο εγώ δεν αναφερθήκαμε σε τομές, σε μεταρρύθμιση με το σχέδιο νόμου- λέμε, όμως, ότι μπορούμε, εφόσον λειτουργήσουν οι υγιείς κανόνες ανταγωνισμού, εφόσον δεν γίνει κατάχρηση, καταστρατήγηση, περιγραφή των διατάξεων, αλλά εφαρμοσθούν όπως πρέπει να εφαρμοσθούν, ότι δύνανται να βοηθήσουν επιχειρήσεις που σε διαφορετική περίπτωση θα έκλειναν, έτσι ώστε να τις βοηθήσουν να αποδειχθούν βιώσιμες με τις διασυνοριακές συγχωνεύσεις. Αυτό και μόνο.

Κατά τα λοιπά, αναφέρομαι σε όσα είπα πριν και είπε και ο κ. Καραμάριος, ότι βάζουμε τάξη σε ένα καθεστώς το οποίο υπήρχε, στην ενιαία αγορά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Κυρία Πρόεδρε, επιτρέψτε μου μισό λεπτό.

Και να σας πω και κάτι άλλο, κλείνοντας; Οι εταιρείες που είναι οικονομικοί κολοσσοί, κύριοι συνάδελφοι, βρίσκουν τρόπους να περιγράψουν το καθεστώς, είτε σε εθνικό είτε σε ευρωπαϊκό επίπεδο, για να μπορέσουν να επιτύχουν τις συγχωνεύσεις. Εκείνες οι οποίες δε θα μπορούσαν να βρουν τρόπο -νόμιμο τρόπο, εννοώ και τρόπο που να ανταποκρίνονται σε συνθήκες υγιούς ανταγωνισμού- ήταν οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Αυτές, λοιπόν, βάζοντας τάξη σε όσα ισχύουν και εναρμονιζόμενοι προς τη νομολογία του ΔΕΚ, αυτές διευκολύνουμε. Και νομίζω ότι αυτό είναι και το σημαντικότερο. Αν κανείς θέλει να

μιλήσει για κάτι σημαντικό που επιτυγχάνεται, είναι αυτό ακριβώς, ότι δίδουμε και τη δυνατότητα και σε μικρές και σε μεσαίες επιχειρήσεις να επιτύχουν μέσω των συγχωνεύσεων τη βιωσιμότητά τους.

Σας ευχαριστώ θερμά, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Τελεία και παύλα.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης: «Διασυνοριακές Συγχωνεύσεις Κεφαλαιουχικών Εταιρειών».

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Ανάπτυξης: «Διασυνοριακές Συγχωνεύσεις Κεφαλαιουχικών Εταιρειών» έγινε δεκτό επί της αρχής, κατά πλειοψηφία.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 22.07' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Παρασκευή 3 Ιουλίου 2009 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος κοινοβουλευτικό έλεγχο: συζήτηση της υπ' αριθμόν 5/5/24-6-2009 επίκαιρης επερώτησης Βουλευτών του ΚΚΕ, προς τους Υπουργούς Τουριστικής Ανάπτυξης, Οικονομίας και Οικονομικών και Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, σχετικά με την πολιτική της Κυβέρνησης στον τομέα του Τουρισμού, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ